

கல்கி

குவள்
ஒரு
சிழமைக்
துழர்ந்த!

வெற்றகையான சந்தைத் தெலத்தின் தெழுமை

வெற்றி சண்டல் சோம்பில் பரிமாறிக்ருது

வெற்றி சண்டல் சோம்ப

- ஒரு வெற்றி சண்டல்

www.sandlewood.com

தெலத்தின் வெற்றி : வெற்றி சண்டல் சோம்பில் பரிமாறிக்ருது

வெற்றி சண்டல் சோம்பில்

வெற்றி சண்டல் சோம்பில் பரிமாறிக்ருது

**OH JAYA !
HOW CAN YOU COMMIT
'SATI'
WHEN NO
'PATI'**

அன்மையில் செல்வி ஜெயலலிதா ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது, திருவிடனவக்கும் தகவல் ஒன்றை வெளியிட்டார். தம் நிலைப் எம். ஜி. ஆர். இறந்தபோது தாரும் உடன்கட்டை ஏற எண்ணியதாகக் கூறினார். ஜெயலலிதாவின் இந்தப் பேச்சு பலமுக்கியமான பத்திரிகைகளில் கவரரசியமான தகவலாக வெளியிடப்பட்டது.

இதைத் தொடர்ந்து பம்பாயில் சர்க்கேட் பகுதியைச் சேர்ந்த மரீன் டுகரை சாஸியில் நானு சுதானாமா எனும் பிரபல சமூக சேவகர் பின்வரும் பேனரை நிறுவினார்.

**OH JAYAI
HOW CAN YOU COMMIT
'SATI'
WHEN NO
'PATI.'**

நானு சுதானாமா பல வருடங்களாக நாட்டு நடப்புக்களைக் குறித்துக் கவரசியமாகவும், சித்திரவையத்தாண்டும் விதத்திலும் பேனர் எழுதச் செய்து, நிறுவியிருக்கிறார். சுமார் பத்து நாட்களுக்கு ஒருமுறை மாற்றப் படும் இந்த பேனர் பம்பாயில் மிகவும் பிரசித்தம். மரீன் டுகரை சாஸியில் செல் பவர்களுடைய கண்ணில் தப்பாமல் பருகி சுதானாமாவில் எழுத்துக்கள்.

மேற்கண்ட பேனரை நிறுவிய நாளைத் தொடர்ச்சியாக பம்பாய் பத்திரிகையாளர் சங்கத்தில் அங்கத்தினர்களான சிவமாதர்கள் நானு சுதானாமாவிடம் அந்த பேனரைக் குறித்துத் தங்கள் கண்டனத்தை வெளிப்படுத்தினர். சதி. அநாவது உடல் கட்டை ஏறுவது என்பதை, இப்படி கேலிக்கூரிய விஷயமாக வாரும் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பதே அவர்கள் காதம். அநேகநேரத்தில் அப்பெண்மணிகள் ஜெயலலிதாவின் அறிவிப்பையும் கடுமையாகக் கண்டனம் செய்தார்கள்.

நானுசுதானாமாவும் பெருந்தன்மையுடன் சர்க்கேட்கூரிய அந்த பேனரைச் செல்வியாமுன்னா (18.8.88) மாற்றி விட்டார்.

இப்படியாக ஜெயலலிதாவின் அறிவிப்பு பம்பாயில் கேலி கலந்த ஒரு சிறிய சல சலப்பை ஏற்படுத்தியது. ஆனால் இம்மாதிரி சலசலப்புக்குக் கெல்லாம் அநுசிறவர்களா தமிழ்நாட்டு அரசியல்வாதிகள்?

— ஜி. சந்திரசேகர்

**பத்
சுல்லாமல்
குத்து
சுத்து?**

கொடுமைக்குள்ளாகும் அடிமைக் குழந்தைகள்!

பிஞ்சுக் குழந்தைகளை இம்சிக்கக் கூடாது என்று நமது அரசியல் சாசனத்தி-
லேயே அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறியிருக்-
கிறது. வறுமை காரணமாகக் குழந்தைகள்
தங்கள் சக்திக்கும், வயதுக்கும் மீறிய வேலை
களை மேற்கொள்ளும் நிலைக்கு வந்துவிடக்
கூடாது. அவர்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு
அளிப்பது அரசின் கடமை. ஆனால்
இன்றைய இந்தியாவில் குழந்தைகளின் நிலை
என்ன என்று பார்த்தால் கண்ணீர் வருகிறது!
இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பாருங்கள்...
1971 - கணக்கெடுப்புப்படி உலகம்
முழுவதும் 5.3 கோடி உழைக்கும் சிறு-
வர்கள் இருந்தார்கள். அதில் ஆசியாவில்
3.8 கோடி! இந்தியாவில் 1.4 கோடி! '83 ஆம்
ஆண்டு எடுத்த கணக்குப்படி திருப்பத்தூரில்
மட்டும் உழைக்கும் சிறுவர்களின் எண்-
னிக்கை 1403. இப்பொழுது அந்த எண்-
னிக்கை சுமார் இரண்டாயிரத்தை எட்டியிரு-
க்கும்.

திருப்பத்தூர் கடைத் தெருவில் காலடி
வைத்ததுமே நம் கண்ணில் படுபவர்கள்
அந்தச் சிறுவர்கள் தான் - அரை திக்கரில் -
கிழிந்த சட்டையில் - காய்ந்த, சோர்ந்த
கறைபடிந்த முகங்களுடன், வயதுக்கு மீறிய

முதிர்ச்சியைக் கண்-
களில் தேக்கிக்
கொண்டு ஏதோ பாரத்-
தைச் சுமப்பதுபோல்
முதுகைக் கூனிக்
கொண்டு, கருமமே
சுண்ணாய்க் கொடுத்த
வேலை செய்கிறது
கொண்டு... (இவ்வா-
லிட்டால் முதுகில்

“தேவேந்திரன்”

அடி விழும் அல்லது வேலை போதும், வீட்டில்
அடுப்பெரியாது...)

முதலில் பார்வையில் பட்டது ஒரு 'வெல்-
டிங் கடை'. அதில் மூன்று சிறுவர்கள் இரும்-
புக் கம்பிகளைத் தட்டிக் கொண்டும் கொட்-
டிக் கொண்டும் இருந்தார்கள். கேள்வி
கேட்டுக் குறிப்பெழுதிக் கொண்டபோதும்
புகைப்படங்கள் எடுத்த போதும், நீங்கள்
என்ன எழுதினாலும் எங்களுடைய தலை
வெழுத்து மாறப் போவதில்லை என்கிற திக்-
யத்துடன் தங்கள் வேலைகள் சடுபட்டிருத்-
தார்கள். முதல் சிறுவனின் பெயர் மாதவன்.
பதின்மூன்று வயது. ஐந்தாம் வகுப்பு வரை
படித்திருக்கிறான். “ஏன் மேலே படிக்க
சுல்லோ?” என்று கேட்டபோது, “அப்பா
நிறுத்திட்டான்” என்றான்.

வீட்டில் பத்துப்பேர். அப்பா புல்ஸ்டான்
யில் கூலி வேலை செய்பவர். இவனுக்கு
இங்கு மாதம் ஐம்பது ரூபாய்ச் சம்பளம்.
காலை எட்டு மணிக்கு வந்து இரவு எட்டு
மணி வரை வேலை. வீட்டிற்குத் திரும்பிய

“சட்ட வேலை செய்யும் சிறுவர்கள்.”

பித்தான் சாப்பாடு!

அடுத்தவன் கோபி. வயது பன்னிரண்டு வயதும் என்றும். மூன்றுவது வரை படித்திருக்கிறான். வீட்டில் அவனைத் தவிர மூன்று பேர்கள். அப்பா கம்மல் வியாபாரம் செய்கிறார். இவனுக்கும் ஐம்பது ரூபாய்ச் சம்பளம். காலை எட்டிலிருந்து இரவு எட்டு வரை வேலை.

ரமேஷுக்குப் பதினைந்து வயது. மற்றவர்கள் புனைகப்படங்களுக்குப் போகக் கொடுத்த போது 'வேலைவைக் கவனியுங்கள்' என்று அதட்டினான். மூன்று மாதமாகத்தான் இங்கு வேலைபாடும். ஆறுமணிக்கு வந்துவிடுகிறான். அப்பா அம்மா இவரை உதவினர் வீட்டில் சாப்பாடு. இங்கு வாரத்துக்கு இருபது ரூபாய் கிடைக்கிறது.

"வேலை பிடிச்சிருக்கா?"

"பிடிச்சிருக்கு. வேறேயொரு இடத்தில்" என்று சிரிப்பில்லாமல் பதில் வந்தது.

அடுத்தது ஒரு ஸ்கூட்டர் ரிப்பேர்க் கடை. இரண்டு மூன்று சிறுவர்கள் கறுகறுப்பாக இவங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். செய்வதற்குப் பன்னிரண்டு வயது. சங்குக்குப் பதின்மூன்று வயது. இருவரும் ஆறாம் வகுப்பு வரை படித்திருக்கிறார்கள். படிப்பிலே ஆசை இருந்தது. ஆனால் அப்பா நிறுத்தி விட்டார். காலை எட்டு மணிக்கு வருவார்கள். இரவு ஒன்பது மணி வரை வேலை. சாப்பாடு இங்கேயே.

கூலி?

கூலி எதுவும் கிடைப்பாது.

"அவங்க வேலை கத்துக்கறங்க அம்மா" என்று வினக்கிறார்கள் பெரியவர்கள். "கூலிக்கு, தீர்மானமா கிடைப்பாது. இது 'ரொட்டிஷன்'லே போகும். இவங்களுக்குப் பிறகு வேறே பின்னாங்க வருவாங்க... அப்ப ரெண்டில் வேலைக்குக் கூலி ஏது?"

தெருவோரத்தில் உட்கார்ந்து லாடம் அடித்துக் கொண்டிருந்த பெருமானுக்கு உடலில் ஊனம். Secret Heart கல்லூரி நடத்தும் CLAP (Child Labour Apprenticeship Programme) இல் சேர்ந்தவன். இன்று அந்த செல்லாமல் இங்கு உட்கார்ந்திருக்கிறான் - ஐந்து ரூபாய் கூலி கிடைக்கிறது என்று.

எதிர்ந்தாற்போல் ஒரு சைக்கிள் ரிப்பேர்க் கடை. அதில் சில வண்டிகள் ஒரு பைபன், பெயர் மூடுகள், வயது பத்து. தலையே கண்டதாகத் தெரியவில்லை. அவன் உடம்பும் தலையும், கலபமாகச் சிரித்தான். பஸ்சென்று பதில் சொன்னான்.

"அப்பா ஸ்கூட்டர் சேக்கலை. படிக்க வேலை."

"வீட்டிலே எத்தனை பேர்?"

"ஆ, இருக்கறாங்க. பொட்டைங்க மூணு, ஆம்பளைங்க மூணு."

"என்ன வேலை?"

"சைக்கிளுக்குக் காத்திருக்கிறது. பஸ் டிரைக்கிறது. காலைலே எட்டு மணி விரைந்து ராத்திரி எட்டு மணி வரை வேலை செய்யணும்."

"கூலி?"

"ஒரு நாளைக்கு ஐம்பது பைசா. அதை வீட்டிலே கொடுத்தானும். ஞாயிற்றுக்கிழமை விட, துட்டு விடக் காது!"

தெருவோரத்தில் கடைகில் வேலை பார்க்கிறான் செல்வம். வயது பன்னிரண்டு. படிக்கவில்லை. அப்பா அம்மா பிடி கற்றுப் வர்கள். இருப்பத் தரிலிருந்து இரண்டு மைல் தொலைவில் இருக்கும் சின்ன மூக்கல்லூரில் உள்ளது இவன் வீடு.

"நிளமும் தந்தா வேலைக்கு வாரே?"

"இல்லை. இங்கே வேதால் படுக்கை வாரத்துக்கு ஒரு தடவை வீட்டுக்குப் போவேன்."

"என்ன வேலை செய்வே?"

“மேனது துடைக்கிறது, உ கொடுக்கிறது. பாத்திரம் கழுவுவது...”
என்ன சம்பளம்?”

“சம்பளம் ஒன்னுமில்லே. சாப்பாடு ஒன்னுதான்.”

“இப்பத்தான் வேலைக்குச் சேர்த்திருக்கான்” என்ற முறைப்படை அருகே நின்று நின்ற முதலாளி.

சபலன் மெனமமாக மேனையைத் துடைத்த வண்ணம் திண்ணன். இவன் எவ்வளவு சிரித்திருப்பானோ என்ற சந்தேகம் துடன் நடைபயத் தொடர்ந்தோம்.

கிட்டட வேலை பார்க்கும் தேயேந்தி. தின் கதை இன்னும் மோசம். தனக்கு வயது பதினைந்து இருக்கும் என்கிறான். ஆனால் பன்னிரண்டுதான் சொல்லலாம்.

“நாலைஞ்ச வகுஷமா வேலை பார்க்கிறேன். கல்லு இடிப்பேன்; சிமென்ட் கலப்பேன்; சேறு கலக்குவேன்; ஒரு நாளைக்குப் பத்து ரூபாய்ச் சம்பளம். அப்பா விவசாயம் செய்வாங்க; ஆனால் சொத்த நிலமில்லே; ரொம்பக் குடிப்பாங்க.”

“உன் சம்பளத்தை அம்மா கிட்டக் கொடுப்பியா?”

“இல்லே!”

அவனுடன் இருந்த மற்ற சிறுவர்கள் விளக்கிறார்கள். அவனுடைய அப்பா ஹரிடமோ ஐந்தாறு ரூபாய் கடன் வாங்கிவிருக்கிறார். கடன் கொடுத்தவர் வீட்டில் இவன் ஆனாக இருக்கிறான். காலை ஆறாக மணிக்கு எழுந்து சாணிவாரி, பால் ஐந்து, மாட்டுக்குத்

“பெருகான்”

“செயலம்”

தீனி வெச்சு, மாட்டுக் கொல்லையைச் சுத்தம் செஞ்சு, ஒன்பது மணிக்குக் கிட்டட வேலைக்கு வந்து, ஆறு மணி வரை வேலை செய்து, அன்றாடம் கிடைக்கும் ஊதியத் தையும் விட்டுக்காரரிடம் கொடுத்து விடுகிறான்” என்றார்கள்.

கடன் தீரவையா இன்னும், நாலைஞ்ச வகுஷமா வேலை செய்வாயே?”

“இல்லே!”

அவனுடைய வயதெல்லாம் கவட்டியைக் கழிக்கவே போகிறது என்று யாரோ விளக்கிறார்கள். இவனுடைய குடிசைத் தந்தை எப்பொழுது முத்திரைத் திருப்புவது, இவன் எப்பொழுது மின்வது?

“சாப்பாடு?”

“சோறும் கனியும் கிடைக்கும்.”

தேவெந்திரனுடன் வேலை செய்யும் சங்குக்கு வயது பதினாறு. எட்டாவது வரை படித்திருக்கிறான். “படிக்கணும்னு ரொம்ப ஆசை. அப்பா குடிச்சு குடிச்சு எல்லாத்தையும் அழிக்கட்டாங்க. படிச்சது போதும் கல்லைத் தூக்கு, போடா மண்ணுட்டாங்க. கூலியை அம்மா கிட்டக் கொடுத்துடுவேன்” என்றான்.

நாலாவது, அன்லம், ரெண்டு என்ற மூன்று பெண் கணம் பிடித் தொழில் செய்யும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களுடைய திணைமரின் பரிதாபத்தை அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களே உணரவதில்லை. மூன்றுவது வயதிலிருந்தே இந்தக் குழந்தைகள் இந்தத் தொழிலில் சேர்க்கப்பட்டு விடுகிறார்கள். இவ்வின் நரம்பை அகற்று வேலைமைய மூன்று வயதுக் குழந்தை செய்கிறது! பெற்றோருடன் காலைவிரித்து மாலை வரை இக் குழந்தைகள் ‘புரீஸ்’ மூடுவதில் ஈடுபடுகின்றனர் (அட்டைப்படம்). பெற்றோர்களுடையே விட்டு வேலைபோல் இதைச் செய்ய தாய் குழந்தைகளுக்குத் தனிப்பட்ட கூலி கிடைவாது! படிப்பு கிடைவாது, பொது வான பேச்சு, கேளிக்கை எதுவும் கிடைவாது. அவர்களுடைய சிரிப்புக் கூட அழிவம். பிடித் தொழிலில் பத்து வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளை அடமானம் வைப்பது சர்வ சகஜம். தாய் தகப்பன் வாங்கிய கடனுக் காகக் குழந்தைகள் தான் முழுவதும் ஒரு சின்ன அறையில் அடைப்பட்டுப் பிடி சுத்து

வது ஓர் அச்சுக்கப்பட்ட கரண்டி. புதைவிலத் தொடர்பால் இத்தக் குழந்தைகளுக்கு உ. பி. பார்வை மூலம் போன்ற உபாதைகள் வருவதோடு, நாம் முழுதும் ஒரு சிறிய இடத்தில் அடைபட்டுக் கிடப்பதால் கடிந்து, இடுப்பு வலி போன்றவை வந்து, வேறு எந்தத் தொழிலுமே செய்ய வாய்க்கற்றவர்களாகிறார்கள்.

ரமேஷ் என்று ஒரு பன்னிரண்டு வயதுப் பையன். டயர் உருட்டும் வேலை'யில் இருக்கிறான். கடைக்குக் காலை ஏழு மணிக்கு வந்து விடுகிறான். இரவு ஒன்பது மணி வரை வேலை. கூலி நினைத்துக் கும்பது வபசா! சமர்த்துப் பிள்ளை! அதைச் சேமிக்கிறான்! எப்படி? தினமும் அதை ஒரு செட்டியாரிடம் கொடுக்கிறான். சேமிப்பு இருப்பதோடு ரூபாய் ஆனதும், செட்டியார் அதை அத்தனை நாட்கள் பாதுகாத்ததற்காக ஒரு ரூபாயைப் பிடித்துக் கொண்டு இவனுக்கு இருபது ரூபாய் கொடுக்கிறான்!

தெற்கு பதிரிப் போகிறது ஒவ்வொரு குழந்தையின் கதைகளையும் கேட்கும்போது! இவர்களைப் பதிலுக்கு மணி நேரம் உழைக்க வைத்து, நூறு ஆட்கள் செய்ய வேண்டிய வேலைகளை வாய்க்கொண்டு கூலி கொடுப்பதாகப் பாவனை பண்ணும் முதலாளிகளின் தவிருத்தந்தை என்னவென்று சொல்வது? வேலையில் தவறு செய்தால் இவர்கள் கொடுக்கும் கடுமையான தண்டனையை எதிர்க்கும் நிலையில் இவர்கள் இல்லை. இவர்களுக்காக வாதாடும் நிலையில் பெற்றோர்களும் இல்லை. எதிர்ந்தால் வேலையும் சொற்ப வருமானமும் போய்விடும்! விடுமுறை எல்லாம் அன்று உணவும் ஊதியமும் கிடைவது. ஏழ்மை எல்லாம் இவர்களுக்கு இயயானையே வேலைக்கு வைத்துக் கொள்பவரின் புகழ். குறைந்தபட்சக் கூலி கொடுத்துக் காலவரையறையின்றி அதிக பட்ச வேலை வாங்குவது கலப்பை - வேலையில் உத்தரவாதமும் இல்லை. 'அப்ரெண்டிஸ் ஷிப்' என்று ஏமாற்றிக் கூலியில்லாமல் குழந்தைகளின் இடுப்பை ஒடிக்கலாம். கேள்வி கேட்ட யாருமில்லை. ஒட்டுமொத்தமாக இத்த உழைக்கும் சிறுவர்களுக்கு உதவ எந்த அரசியல்வாடிக்கு அக்கறை? இவர்களை நாளை இந்தியாவின் முதுகெலும்பாக யாரும் கருதுவதாகத் தெரிகலில்லை. இன்றைக்கு இவர்களுக்கு முதுகை ஒடித்தால் நாளைக்குத் தேசத்தின் முதுகே ஒடியும் என்று புரிந்து கொண்டதாகத் தெரிகலில்லை. அன்பில்லாத, பாதுகாப்பில்லாத, ஏமாற்றி முதுகை ஒடிக்கும் உலகத்தைச் சிறு வயசிலேயே சந்திக்கும் இத்தச் சிறுவர்கள் நாளைக்கு எப்படிப்பட்ட பிரஜைகளாக மாறு

செய்யுக்குப்பின் சொல்.....

வார்டன்-2

"உழைக்கும் குழந்தைகளின் பரிதாப நிலையை உணர்ந்து தேசக்கூடம் நீட்டும் உய முயற்சி நிறுவனங்கள் சில உள்ளன. அவை ஒன்றை ஆக்கியுள்ள மான வேலைகளுக்கு அரசு முட்டுக்கட்டை போடாமலிருந்தாலே பெரிய உதவி" என்றிருர் திருப்பத்துச் சேகரட் ஹார்ட் கல்லூரியின் சமூக சேவையிசீலில் தலைவர் ஸ்பாதர் ஜோ அரிம்பூர்.

சில வருஷங்களுக்கு முன் ஒரு நான் உச்சி வேலையில் ஸ்பாதர் ஜோ தெருவில் நடந்து சென்று கொண்டிருந்த போது, ஒரு சிறுவன் சட்டைசில்லாமல் தெருவோரக் கல்லின் மேல் உறங்கிக் கொண்டிருந்தானும், எழுப்பி விசாரித்தபோது, அவன் அருகிலிருந்த ஹோட்டலில் வேலை செய்வதாகவும், முந்தைய இரவு பதிலேரு மணி வரை வேலை செய்து சாப்பாடு மிஞ்சாததால் சாப்பாடு கிடைக்காததாகவும், அன்று காலை கைதவறி ஒரு கிளாஸை உடைத்ததற்கான தண்டனை யாக முதலாளி தாடிடாகவும், மதியச் சரப்பாடும் கொடுக்கவில்லைவென்றும், தெருக் குழாய் தீரைக் குடித்துப் படுத்துவிட்டதாகவும் கண்ணீருடன் சொன்னான்.

"என்னை அது உறுத்திவிட்டது என்று ஸ்பாதர் ஜோ, இவர்களுடைய நிலைமையைச் சீர் செய்ய, ஏதாவது ஓர் ஆக்கியுள்ள மான திட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மிகத் தீவிரமாகச் சிந்திக்க ஆரம்பித்ததன், அதன் விளைவுதான் எங்கள் நான்கு அம்சத் திட்டம்.

அவர்களுக்கு திட்டத்தில் முத்து உழைக்கும் சிறுவர்கள் பதிலாகிவிடுக்கிறார்கள்.

* ஸ்பாதர் ஜோ அரிம்பூர்

அச் சிறுவர்களைப் பற்றிய முழு விவரங்களுடன், புதைப்படல் கிளையும்வைத்துள்ள ஸ்பாதர், அச் சிறுவர்களின் உடல் நலம் பேபனும் பொறுப்பை ஏற்றதோடு, அவர்களுக்குத் துணி,

* வார்டன் நேர கருப்புகை

செருப்புக் கூடையில்

சோப்பு, பற்பொடி, செருப்பு போன்றவை யும் வழங்கி வருகிறார்கள். தோய்வாய்ப் பட்டால் சிபாரிகடன் ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். சமீபத்தில் நடந்திவ மருத்துவ முகாமில் அதேகம் குழந்தைக ளுக்கு மாஸ்க்கன் இருப்பதைக் கவனித்து,

வாட்டயில் ஏ ஊசி போட ஏற்பாடு செய் தார்கள்.

பதிவு செய்கப்பட்டுள்ள சிறுவர்கள், மாஸ்கில் சேக்ரட் ஹார்ட் கல்லூரிக்கு வரு கிறார்கள். முறைசாராக கல்வித் திட்டத்தால் பாண்டைகிறார்கள். சில விளையாட்டுக்களும், பாட்டுக்களும், சர்ச்சைகளும் உண்டு. என் றும் எழுத்தும் எளிதையான முறையில் கற் றிக்கப்படுகின்றன. சிறு சோயிப்பு ஊக்குவிக்கப் படுகிறது. பள்ளியைப்போய் ஆக்கிரிடக் கூடாது என்பதில் கவனமாக இருக்கிறார் டீயாதிர். அதற்குப்பிறகு பாலும்பில்லெட்டும் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த விளையாட்டின் மூலம் அவர்களிடையே ஒற்றுமையை வளர்க் கவும், நீதி, அநீதி பற்றிய பிரக்ஞையை ஏற்படுத்தவும், ஒரு தலைவனுக்குரிய பண்பு களைப் பெறவும் வழிவகுக்கிறார்கள்.

Child Labour Apprentice Programme (CLAP) என்ற திட்டத்தின் கீழ் திறமையுள்ள குழந்தை களுக்குத் தொழிற்கல்வியை வழங்கப்படுகிறதுள் ளார்கள். இவ்வாறு அளவில் தொழிலுக்குத் தேவையான உபகரணங்கள் வாங்கிக் கொடுத்தும் உதவுகிறார்கள்.

“இருப்பவற்றில் இருக்கும் அந்தனை உழைத் தும் சிறுவர்களுக்கும் ஒருதான் ‘டோக்கன் ஸ்டட் டைக்’ செய்தால் இவ்வுத மார்க்கெட்டே ஸ்தம்

**கஸ்பிகி
குமிழுக
முள்ளேன்றுக்
குழில் மலர்ச்ச**

தொழில் - வந்தகத்தில் தமிழகம் அடைந்துள்ள அடைவக் கூடிய முன்னேற் றங்கள் பற்றிய கலிக் களஞ் செய் இந்த மலர்.

தீக்கன் வரிக்கு வரி விரும் பிப் படித்து ரசிப்பதுடன் பவன் பெறவும் கூடிய வகை களில் உருவாதி வருகிறது.

260 பக்கங்கள் :: பல வண்ணப்படங்கள்

விலை ரூ. 10 :: ரிஜிஸ்தர் தபாலில் பெற ரூ. 15/-

மாரிச் 31ல் வந்தா கவிரி றெழுத்துவரிபதும் கொட்டும். உங்கள் பிழைக்கு உடனே பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.

மாணேஜர், கஸ்பி,
சென்னை - 600 032.

உங்கள் குழந்தைக்கு ஊட்டுங்கள் காய்கறிகளின் சிறந்த சத்துட்பத்த!

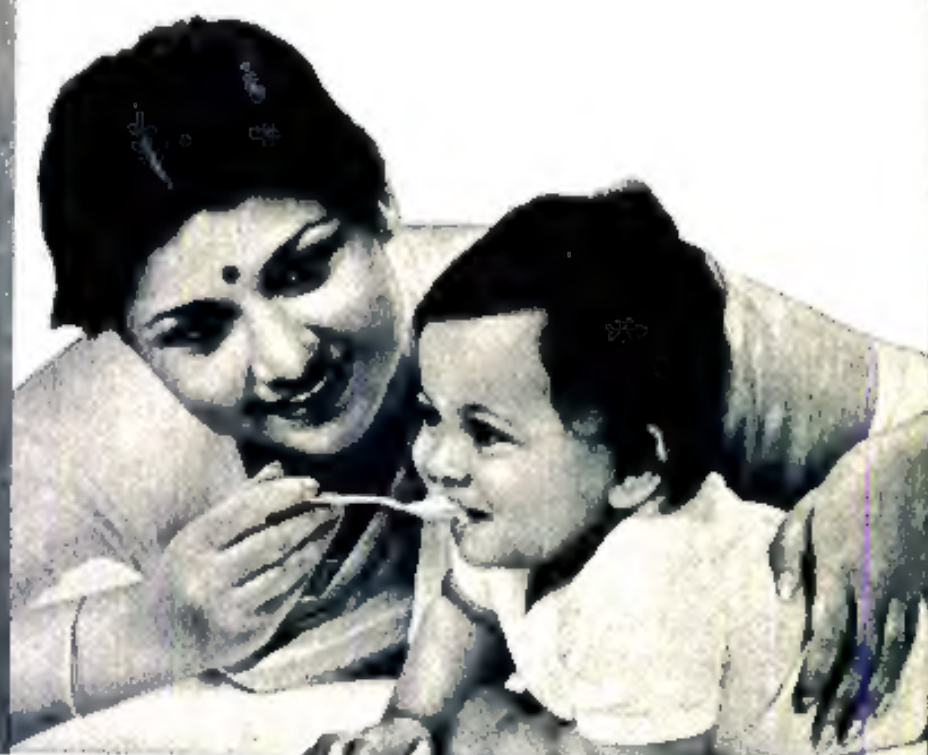
பாரெக்ஸ்-வெஜ்®

மோதம் முதல்

புதிய பாரெக்ஸ்-வெஜ், இது, வைட்டமின் வுளம் செறிந்த காய்கறிகளான காரட், தக்காளி மற்றும் பச்சைப் பயிற்றின் இயற்கையான ஊட்டச்சத்துக்களைக் கொண்டதாகும்.

இது, தவிர, முன்பே பக்குவப்படுத்தப்பட்டது. ஆகவே இது, குழந்தைகள் மெலமலையான வயிற்றின் பிரச்சனைகளுக்கு ஏற்றதாகும்.

பாரெக்ஸ்-வெஜ்-கொண்ட வளரூதம் வாங்குங்கள்!

“என்ன சார் இது. இந்த வேலைக்குப் போன வருஷம் துவாயிரம் வந்துச்சு கேட். மக்க... இப்போ பத்தாயிரம் கேட்சலிச் சனே...”

“இந்தச் சம்பளக் கலியாண்டே என் வேலைக்குச் சம்பளத்தை இரண்டு மடக் காய் உயர்த்திட்டாக்கனே...”

— திருத்துறைப்பூண்டி எல். கந்தசாமி.

பித்து விடும்” என்றார் சிபாதர். அதற்காகச் சிறுவர்களைத் தயாரிப்படுத்தும் உத்தேசமும் உள்ளதாம்! சிபாதர் மேலும் கூறினார்:

“வசதிபடைத்த பள்ளிச் சிறுவர்கள் மனத்தில் மனிதாபிமான உணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். தங்கள் பெற்றோர்கள், வீட்டில் வேலை செய்யும் சிறுவர்களை மோசமாக நடத்தினால் அதற்காக இவர்கள் வாதாடவும் போராடவும் துணிந்து முன்வர வேண்டும்.

“தொண்டு நிறுவனங்களும் பொதுநல நிறுவனங்களும் ஒன்று சேர்ந்து, உழைக்கும் சிறுவர்களுக்காகப் பாடுபட வேண்டும். ஒவ்வொரு ஊரிலும் உழைக்கும் சிறுவர்களின் பெயர்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு, அவர்களுக்கு அத்தியோ, கொடுமையோ இழைக்கப்பட்டால் இத்திறுவனங்களின்

பார்வைக்கு வர வேண்டும். எந்த முதலாளியும் இவர்களை அனுமதியில்லாமல் சிறுவர்களின் வேலையிலிருந்து தக்க முடியாமல் செய்வ வேண்டும். ஆனால் கயமுயற்சி நிறுவனங்கள் ஆக்கபூர்வமான காரியங்கள் செய்வ வேண்டுமானால் சட்டத்தின் பாதுகாப்பு அவற்றுக்கு வேண்டும்.

“குழந்தைகளை இயத்திரங்களாகிப்பணம் பண்ணுபவர்களுக்கு இந்தத் திட்டங்கள் பிடிக்காதுதான். ஆனால் அந்தநகையவரின் எதிர்ப்பால் சேர்ந்து போய், சமூகத்தின் அக்ஷமாவிட்ட ஓர் அத்தியைப் பார்த்துக் கொண்டு கம்மா இருப்பது பாவம். எய்வாறும் மனக் கவத்தால் சாதிக்க முடியாது எதுவுமில்லை. உழைக்கும் சிறுவர்கள் கேட்பது பிரச்சையிலை. அவர்களுக்கு வேண்டியது அன்பும் மனிதாபிமானமுமாகும். அதை நாம் கொடுக்கத் தவறினால் நாமெல்லாம் கொலைபாதகிகள்...” என்றார் சிபாதர் ஜோ அரிமபூர்.

சிறு வயது முதல் உழைத்துச் சாப்பிடும் பழக்கம் ஏற்படுவது தல்வதுதான். ஆனால் அந்த உழைப்பு எவ்வியோடு இணைந்து சிறுவர்களுக்குச் சந்தோஷமும் தன்மானமும் தேடித் தருவதாக அமைய வேண்டுமே தவிர, அடிமைத்தனத்தை வளர்ப்பதாகவா இருப்பது?

— வாஸந்தி

மேலட்டை, லண்ணப்படல், புளகப்படங்கள்;

கே. வி. ஆனந்த்

தேவை

செய்கிறபட்டு மாவட்டம் காட்டாங்கொளத்தூரில் அமைந்துள்ள “சிவானந்த குருகுலத்தில்”, மேலும் 50 குழந்தைகளை புதியதாகச் சேர்த்து, துவங்க இருக்கும் புது பிரிவுக்கு மேற்பார்வையாளர்கள், இவ்வத்தாய்மார்கள் தேவைப்படுகிறார்கள். 30 வயதுக்கு மேற்பட்ட, குடும்ப பாரமற்ற, குழந்தைகள் பராமரிப்பில் தல்ல அனுபவமுள்ள பெண்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

விண்ணப்பிக்க

வேண்டிய

முகவரி:

செயலர், சிவானந்த சரஸ்வதி சேவாஸ்ரமம், தெ. 30, கம்பர் தெரு,

கிழக்கு தாம்பரம்,

சென்னை 600 059.

இவ்விதமாக:

மேனாஷாவுக்கு சிந்தைப்பெரும் சேனாஸகர்!

போன மச்சான் திரும்பி வந்தான்...

அராபிய நாடுகளுக்கு இந்தியர்கள் வேலை தேடி ஒடிக்கொண்டிருந்த நிலைக்கு இனி மாங்கனம் பாட வேண்டியதுதான். அந்நாடுகளில் இந்தியர் பலர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு மூட்டை முடிச்சோடு தாய் நாட்டுக்குத் திரும்பி அனுப்பப்படுகிறார்கள். காரணம், இந்தியா - பாசிஸ்தானுடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு இப்போது மலேசியா, தாய்லாந்து, சிங்கப்பூர் முதலிய நாட்டு மக்களும் குறைந்த கூலிக்கு வேலை செய்ய அராபிய நாடுகளுக்குப் போக ஆரம்பித்து விட்டனர். மற்றொன்று, இங்கிருந்து போகும் இந்தியர்கள் பலர் பொய்யான பாஸ்போர்ட்டு வேலை நியமன உத்தரவு முதலியவற்றுடன் போகிறார்கள். இந்த மோசடிகாரர்களால் தம் நாட்டுக்கே தலை குனிவு என்பது ஒருபுறமிருக்க அங்கு போகும் எவ்வா இந்தியர்களையுமே சந்தேகித்துக் கொண்டு பார்த்துக் கொண்டு விடுகின்றனர்.

வேலை வாய்ப்புக்கள் குறைவு இன்னொரு காரணம் அராபிய நாடுகள் கம்ப்யூட்டர்கள், திரைப்படங்கு இயந்திரங்கள் முதலிய வற்றில் முதலீடு செய்ய ஆரம்பித்து விட்டன. பெட்ரோலிய எண்ணெய் வளம் இன்னும் 30-40 ஆண்டுகள்தான் நீடிக்கும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். அதன் பின் இன்று போல் அவர்களால் தாராளம்

செய்ய செய்ய முடியாது. அதனால் சம்பளம் தர வேண்டிய வேலை வாய்ப்புக்களைக் குறைத்து அணிதளையும் தானியங்கு இயந்திரமாக்கி வருகின்றனர்.

சாதனைச் சரித்திரம் சாதித்து

பழைய ரயில் இஞ்ஜின் களை மேல்நாடுகளில் புராதனப் பொருள்கள் என்ற வகையில் துடைத்து வைத்துப் பாதுகாக்கிறார்கள். நமது நாட்டிலோ மசல் இன்ஜின்கள் வந்த பிறகு பழைய நீராவி இன்ஜின்கள் திறந்த வெளியில் கிடந்து தூடு ஏறிப் பழுதடைய விடப்படுகின்றன. ஏராள இன்ஜின்களின் மனதிகள் ஆற்றற்பட்டுப் பகுதி பகுதியாகப் பிரித்து எடைக்குப் போடப் படுகின்றன.

மது தேசத்தின் 1880-லேயே நீராவி இஞ்ஜின் வந்துவிட்டது. அந்த இஞ்ஜின்களுக்குக் கெல்லாம் மகத்தான சாதனைச் சரித்திரம் இருக்கிறது. அவற்றை ரயில்கள் கண்டிப்பாக அமைத்துப் பாதுகாத்து அவற்றின் சரித்திரத்தையும் இன்னொரு கருத்து இன்னும் நாளைப் பின்னில் வர வேண்டும். புது தில்லியில் உள்ள ரயில் கண்டித்தில் பல கதேசி சமஸ்தான ராஜாக்களின் கொடுக்க ரயில் பெட்டிகள் பார்க்கைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் புராதன நீராவி இஞ்ஜின்களுக்குப் பாதுகாப்பே இல்லை.

அமுக்கமாக மேனாஷா

பழையெல்லாம் மறந்து ராஜீவ் காந்தியு

இந்தியாவின் முதல் ரயில் இஞ்ஜின் - கிபேரி கிபேரி

டன் சிறைமொக இருக்க வேண்டும் என்று
மேனகாவுக்கு சின்னம் அனுப்பப்பட்டிருக்
கிறது. சஞ்சய் காத்திரின் தளபதிகளும்
தொண்டர்களும் பலர் இன்று இ. காங்கிர
ஸில் சேர்ந்து இரண்டாம் காங்கிரஸில் முக்கிய
பதவி வகிக்கின்றனர். இவர்களில் சிவா
தன் மேனகா காத்திரையையும் வரிசைத்துப்
போட முயல்கின்றனர். ஆனால் மேனகா
இதுவரை பிடி கொடுத்துப் பேசவில்லை.

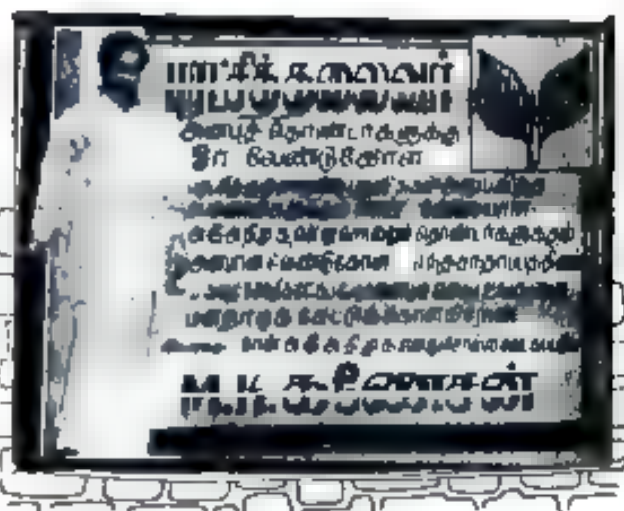
இப்போது அளவில் மிகவும் சிறுத்துப்
போய் விட்டது மேனகாவின் 'சஞ்சய்
விசார் மயூர்' என்ற அமைப்பு. எனவே
இதன் மேனகா கலைப்பாரா? இ. காங்கிர
ஸுடன் இணைப்பாரா? தனித்தன்மையுடன்
இயங்க வேண்டும் பலப்படுத்துவாரா? அங்
லது ஒருவேளை எதிர்க்கட்சிகளின் ஒன்று
டன் இணைத்து விடுவாரா? இதைப் பற்றிப்
புலனும் பலவிதமாகப் பேச மேனகா மட்
டும் அமுக்கமாக இருக்கிறார்!

கமிட்டி அதிகமாகியது சிவத்தி வலை

தேபானத்துக்குப் போய் வர அது வேறு
தேசமான போதிலும் விசா தேவைவில்கலை
அளவைமில் தேபான் அரசினால் அமைக்கப்
பட்ட குறும் கமிட்டி. இது நல்லதல்ல என்
றும் விசா முறை அமுல்படுத்தப்பட வேண்
டும் என்றும் கூறுகின்றது. ஆனால் போக்கு
வரத்துக் கட்டுப்பாடுகள் இல்லாதிருப்ப
தால் தேபானிகளே அதிகப் பலன் அடை
வின்றனர். அவர்கள் நூற்றுக் கணக்கில்
அய்வப்போது வேலை வாய்ப்புத் தேடி இத்
திலா வகுகின்றனர். மேலும் இந்தியர்கள்
ஆண்டுதோறும் ஆசிரிக்கைக்கில்
தேபானத்துக்கு குகிட்டுகளாகப் போய்ச்
செலவு செய்கிறார்கள். ஆக இரு வித்தி
றும் தேபானிகளுக்கு நன்மை. குறும்
கமிட்டி சிபாரிசுகள் மீது சிவத்தி வலை
பின்னும் என்றே கருதப்படுகிறது.

— ரவித்தர் குமார்

வெட்கப்படும் அ. தி. மு. க. தொண்டர்!

"புரட்சித் தலைவராகப் பதவி வகம் அனுப
வித்த அனைவருக்கும், 'உண்மையான
அ. தி. மு. க. தொண்டர்' என்று கூறிக்
கொள்வோருக்கும் எனது அன்பான
வேண்டுகோள்:

'எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் மிகவும் தாக
நிகமாகப் பேச வேண்டும்' என்று உக்கிர
மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படிக்கு, 'நான் அ. தி. அ. தி.
மு. க. ஸவர் சேரித்தவன்' என்று சொல்வ

வெட்கப்படும்.

எம். கே. கணேசன்,
எட்டாவது வட்டம், புதுக்கோட்டை."

முன்னும் அமைச்சர்களின் சித்திர
யான வேண்டிப் பேசக்கூடிக் கேட்கச் சலிக்
காத நிலையில் வேற்கண்டவாறு வேட்டைகள்
அடித்து விளம்பரப்படுத்தியிருக்கிறார்
எம். கே. கணேசன்,
ஒன்றியின் சொல் அம்பலம் ஏறமா?

நூல் நிலையங்களில் இருக்க வேண்டிய அற்புதமான நாவல்கள்
வாசகர்களின் மனம் கவர்ந்த புகழ் பெற்ற நாவல்கள்!

அனுராதாமனை

கனவு மறந்த கனவுகள்	கு 24
தெருப்பாசு 1	20
தொடல் சொல்லும் தொடுவானம்	16
பெண்ணியை பேசுவா	16
தங்குகள் இருக்கும் ரவிசம்	10
உறவுகள் புரியும் போது	9
வினாக்கள் வெறுக்கும் விட்டிக்கள்	16
முதல் காதல்	18
ஆகாக்கியியை அழகிய ராணி	12
இந்த இரத்தில் ஆரம்பமாகிறது	12-20
சாத்திரி வந்த மாண்	22
ஆகாயம் மண்ணில் கரும்	10
இளியும் எண்ணாத தொடராதே	18
உன்னருடே உன்னவன்	17-20
முத்தானை சிறு	22
சொராவில் பூத்த ரோஜா	20
காவம் கரும் சத்திப்போம்	17
மண்ணிக்க வேண்டும் மண்ணவியை	16
நீயும் நானும் ஒரு வீதும்	22
காலம் உன் கையில்	17
ராஜேந்திர குமார்	
ஒரு ஆரம்பம் பல முடிவுகள்	16
நாயும் ஆளவன்	14
தெருக்கம் கவனம்	14
மறுபடியும் மரணம்	10
வினாக்கள், இடி, பூக்கம்பம்	13-20
நிழலாக ஒருத்தி	10
ரவியில் வந்த மயிசு	12
கோட்டையில் பணி மனது	10
மகனின் மட்டும்	12
காவம் ஒரு	20
பாதி மனிதன்	18-20
ஒரு இரவு நேர ஒத்தினை	15-20
பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்	
தப்பாக்கி விடு தூது	10
மண்ணிக்கவும் வேறு வழியின்றை	6
நிதிராதே கவனிக்காதே	16
ஜோதிடக்கலைக்கோ	
உ.வி. பிள்ளை	
ஜோதிடக்கலையிலும் 7 பாடங்கள்	22

ரமணி சத்திரன்

என் கண்ணிப்பாவைமன்றோ	கு 18
மெய்யைத் திறந்தது கனவு	10
மாடு, மாடு, மாடு	16
மலக்குகிறான் ஒரு மாது	20
காதலெனும் சொல்லியே	20
வெண்ணையில் எத்தனை திறங்கள்	12
ஒரு கவியாணத்தின் கதை	10
மதுமதி	10
நினைப்பதெய்வம் நடந்துவிட்டால்	9
தொடுவோரும்கள்	12
விடியலைத் தேடும் பூபாணம்	16
கண்ணை கண்மணியே	16
ஒரு மலர்	18
நாதசர ஒலையியே	10
காவம் காவம்	12
அவனும் அவளும்	12
ராஜேந்திரகுமார்	
ஒரு தப்பத் தானம்,	
ஒரு சரியான சாகம்	20
மாண்டலும் கட்டளை	16
அருள், ஆறு	18
ஒரு ஆசைப் பாத ஆகாயம்	17
இன்று இனி இம்மை	20
எங்கிருந்தோ ஆகாயம்	20
கோடியையும் ஒரு கோட்டைகளையும்	10
உயிரெடுக்கும் உருக்கம்	18
இருள் பொருள் இன்பம்	16
நான்பதேரும் ரோஜாப்பூ	17-20
மந்தனை நன்றியடி 1-25 கது	17
ஒரு ஜனவரியின் குரலிந்துக்கிழமை	12
கனவுகள் இங்கே	16
கனவின் விளைவு பத்து வட்சம்	12
ஒரு விடியல்களைய விபரீதம்	12
எக்கும் நேரமா, எதினும் நேரமா	12
கண்ணுக்குத் தெரியாத ஒருவனை	12
மனது பெய்த இரவில்	20
தப்பத் தாரணி தப்பு	20
விபரீத விதாடிசன்	20
புகழ் பெற்ற 'கபா' நாவல்கள்	
சின்னச் சின்ன கனவுகள்	17
நிவியே நீயும் விவசாதே	14
மேலே சில கருவுகள்	20
சிலப்பாப் சில மேலங்கள்	18
மறக்காதே மண்ணிக்காதே	14
மயானம் பிரசவங்கள்	14

இன்னும் ஏராளமான நாவல்கள் தேவையான புத்தக விநியோகப் பதிவுத் தபால்
செலவுக்கு ரூ 5 செந்து M.O. அனுப்பவும்.

அருணோதயம்

3, செளடியாமடம் சாலை
இராவப்பேட்டை, சென்னை 600 014.
பேரண்: 867553.

பங்காளாதேஷ் நடனமும் நடிப்பும்
தேர்தல் நடத்தப்படும் என்று என்னைக்கு
அதிபர் எர்ஷாட் அறிவித்தாரோ. அன்
னதற்கே தொடங்கிவிட்டது வன்முறைக்
கிளர்ச்சி. கொத்தளிக்கிறது பங்காளாதேஷ்!

சிப்ரவரி முதல் வாரத்தில் நடத்த பத்சா
யத்துத் தேர்தல்களாக, பல இடங்களில்
பேரிக்களங்களைக் கட்டினர் இருந்தன. தாக்கு
வெடிமுண்டுகளும், துப்பாக்கிகளும் அடித்து
ரகசியில் தாராளமாக உபயோகிக்கப்பட்

பெருந்தளிக்கிறது

பங்காளாதேஷ்!

டன. கமர் இருந்து போர் இருந்து சிபரவரி
கள். ஆயிரக்கணக்கானவருக்கு அடி.
இங்கே பல வேட்பாளர்கள் பெயரில்
பொய்த்தானை பாத்திடுக்கிறோம்! டாக்டர்
வில்லியம் வேட்பாளர்களுக்குத் தலையெய்யப்
பிட்டது! தேர்தல் அதிகாரிகள் மட்டுமல்ல,
ஒட்டுப் பெட்டிகளையும் கூடவே கடத்திக்
கொண்டு ஒதுவிட்டார்கள் எதிர்ப்பாளர்கள்.
நாற்றுக்கணக்கான வாக்குச் சாவுகளில்
ஒட்டுப் பெட்டியை முடிவாத நிலை. அந்தனை
எதிர்ப்பு எர்ஷாட் தலைமைக்கு!

இந்த வட்சனத்தில், மார்தல் மூக்கும்
தேதி, முந்தைய இடங்களில் கொண்ட
நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களை நடத்தியே இரு
வோம்என்றோ எர்ஷாட், டாக்டர், பிட்டகால்,
சூர்நா, ராஜாஜாதி, ஆகிய நான்கு தகர
சைபத் தேர்தல்களும் அன்றதான். ஆனால்
பிரதான எதிர்க்கட்சிகள் பங்கு கொள்ளாத
தேர்தல் என்று தேர்தல்? எதிர்க்கட்சிகள்
என்றால் ஒன்றிரண்டு அல்ல. கிட்டத்தட்டப்
பதினாறு! இதில் அவுமி நீக் கட்சியின்
தலையி ஷேக் ஹானி (முதலிய சந்தாமானின்
பெண்மையும், பேகம் கலிதா ஜியாவும் பங்காளா
தேஷ் தேஷனல் கட்சித் தலையி) முக்கிய
மான எதிர்க்கட்சித் தலையின்கள். கூடவே
இவர்களைது புண்டையத் தலைப்பைப் பிடித்
துக் கொண்டு சில இடங்களாகக் கட்சிகளும்
இருக்கின்றன.

சென்ற மே '88 க் நடத்த பொதுத் தேர்த
லின் வட்சனமும் இப்படித்தான் இருந்தது.

சென்ட்

பதினெட்டு! மாதங்களில் நாடாளுமன்றம்
கலைக்கப்பட்டு, நவம்பர் '87 க் எம்ப்ரெஸ்ஸி
கொண்டு வரப்பட்டது. பல எதிர்க்கட்சித்
தலைவர்களைக் கம்பி எண்ண அனுப்பிவிட்
டது எர்ஷாட் தலைமைவான ஜாதியக்
கட்சி.

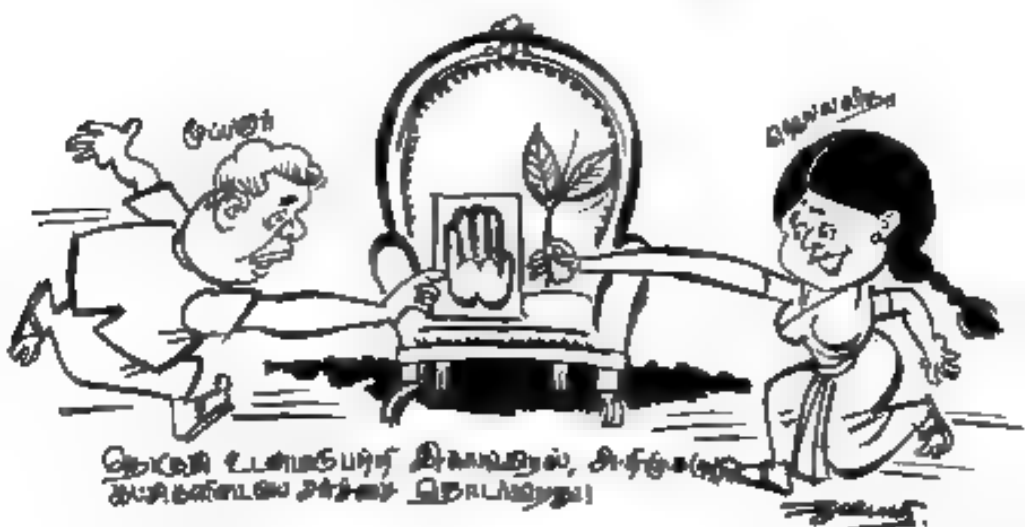
பேகம் கலிதா ஜியாவும், ஷேக் ஹானியும்
என்னதான் கேட்கிறார்கள்? கருக்கமாகக்
கூறுவதெனில், ராஜ்யவ அதிகாரியான
எர்ஷாட் அடிக் நடத்தக் கூடாது. இப்படி
மாசம்மாவுத் தேர்தல். கத்தி, நாடெம்மதுபடி
யும் அடிக் கூறுவத்கூடாது.

சரி, எதிர்க்கட்சிகளுக்கு ஆதரவு இருக்
கிறதா மக்களிடத்தில்? தாராளமாக இ
தெறு. மாணவர்கள், வறுக்கிறார்கள், ப
சிக்கலாளிகள், கலைஞர்கள் - அந்தனை
பெரும் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு ஆதரவு தெரி
வித்திருக்கின்றனர். அந்தனை வெறுப்ப
டைத்து போயிருக்கிறார்கள் எர்ஷாட் அடிக்
யில்.

விடுவாரா எர்ஷாட்? 'எதிர்க்கட்சிக
ளுக்கு அடிபணிவதாவது! பார்க்கு விடுகி
றேன் ஒரு கை!' என்று சவால் விட்டிருக்
கிறார். மூத்த அமைச்சர்கள் இரண்டு பேர்
சாதிஜிமா செய்துவிட்டார்கள். ஆனால்
கட்சி வேட்பாளர்கள் எங்கே தலைகாட்டினா
ளும் கேலியும். கூச்சலும் மக்களிடமிருந்து
விற்றிட்டுக் கொண்டு விளம்புவின்றனர்.

எர்ஷாடுக்கு எதிரான இந்த புத்தத்தில்
முக்கிய பொறுப்பு வகிக்கும் ஷேக் ஹானியு
வும், பேகம் கலிதா ஜியாவும் துவ்வென்று
அரசியல் வானில் உச்சானிக்குப் போய்
விட்டார்கள். ஆனால் இருவரும் ஒன்றாக
இருந்து போராடுவார்களா? பாறப்பட்டமற்ற
தேர்தல்கள் நடந்து பங்காளாதேஷில்
துள்ளுவதன் பிழைத்து எழுமா?

— சித்தார்த்

பிரபல மாடு 23

புறப்படுங்கள் பாதயாத்திரை

[illegible]

சென்னை... சென்னை...

என்னதான் சொல்லுகள், பழைய பழியைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக ஒரு தகப்பன் தன் மகன் விரும்பி மணமுடித்த பெண்ணுடன் சேவிட்டாமல் பண்ணுவதற் ளாகக் கருட்டைத் திருப்பித் திருப்பிப் பற்ற வைத்துக் கொண்டு ஆவணி மாதம் பதி ன்வாதேதி, சொல்லாம் தோஷம், ஒரே வழி விவாகரத்து என்று அந்தனை புருடர் வீட்டு உடனடியும் மருமகனையும் பிரித்து வைப்பாரா, என்ன?

ஏமரதானம் ஹீரோ. உங்கை அமரன் ஸ்டாஷனில் என்னுள் மனிதர் கொஞ்சம் வந்தது கொடுப்பார் போலிருக்கிறது. பரவாயில்லை: பெறுத்துக் கொள்ள முடி விறது.

ரோடி ஹீரோயின். பாவாடை தரவணி ில் பவிர்.

சத்திரகேசர் ரொம்ப நாட்களுக்குப் பிறகு தன்மையைக் காட்டியிருப்பதாயே என் னவோ, வெகு சிரத்தையாகச் செய்திருக் கிறது.

அட... அட... தம்ம சிவகுமார் விதா! அரை குறை ஆடையில் டான்ஸ் இய்வா மல், அரைநை உடைகளில் போசி நாயகியையும் தாவிவிடவும் இரண்டாய்க்கும் வேண்டிய செய்திரர் - கச்சிதமாக, இப்படியே ஸைன் டாக் வேலை கட்டினால், தமிழ்த் திரையில் இவருக்கு ஒரு மறுபிறவி காத்திருக்கிறது.

இரண்டு செவிட்டிகளுக்கும் ஹியரில் என். சதையரல் காது கேட்பதும், காது கேட்டதால் ஹரில் மோசப்பதும் அந்தனை அக்கிரமப் பெருக்கலையும் கேட்க முடியா மல் காது கேட்டும் கருவிகளைத் தாக்கிக் கட்டாகலதும் - சரிக்க முடிவிறது.

செத்திம், எஸ். எஸ். சத்திரன், குமர்த்தி, குமுதன் தகைக்கலையையத்தான் சரிக்க முடிய மாட்டென் என்விறது.

தென்து ஸைக்கிசுத் போஸ் அப்படி ஒன் ளும் காட்டுகன் இவ்வள என்னுதும்; தானம் போட ஸைக்கிசு மாதிரி இரண்டு மரட்டுகள். வரவனியே பூணிய்ப்பூ...

மஞ்சப் பூவி...

உங்கை அமரன் அதிக செவனியலாமல், ஆடம்பரம் இவ்வளமல் தீட்டாக ஒரு படத் தைத் தருவது எப்படி என்ற வித்தையைத் தங்குகவது கற்று வைத்திருக்கிறார். இன் ளும் கொஞ்சம் பின்னியிருந்தால் இன்னும் கொஞ்சம் எழுபட்டிருக்கும்!

— ஜெயமங்கதன்

இன்று எதிரிஞ்சிக் கட்டி

குருவைத்தொட்டிக்குருவின் பாலில்லி வேயே சிவன் பான்டியாரானும் பிரசித்தி பெற்றது. என். கு. முத்திரை போடப்பட்ட அந்த அகலமான திருட்டு விழிப்புடன் ஆஜர். இயோட்டரில் சிசிப்பும் ஆஜர்.

கணக்கும் பால்கிப்புச் சம்பவங்களுக்கும் சம்பந்தம் ஒரு கரு அளவு கூட இல்லை என்னுதும். சிவன் குழந்தைகளில் இருந்து பெரிய குழந்தைகள் வரை சிசிப்பெனச் சிசிக்க வைக்கிறோமோ. அந்தகாலம் பாராட் டலாம்.

பொறுப்பில்லாத தகப்பன் விட்டுப் போன சிவபு, பொறுப்பான ஓர் அண்ணன். தங்கைக்கு மாப்பிள்ளை தேடி, கல்யாணம் பண்ணி வைக்கும் கதை. விசைக் கதைகளும் உண்டு.

படத்திற்கு வில்லன் வேண்டுமில்லையா? மலேசியா வாகவேயம் அண்ட் கோ - சம்பந்தம் போ வேண்டியது. காதல் சினி ஸாவர் மோதிரம் என்று பேசித் தாலினையும் கட்டி வைத்துவிட்டுக் கழன்று கொள்வது. அரதல் பழக, தெனியில் ஒரு கட்டைட் ஸின் வைக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே இந்தக் கோஷ்டியைக் கதைவில் கதையாக துறைத்து விட்ட மாதிமி இருக்கிறது.

நாயகி, பல்வழி, தனோ! படத்திற்கு ஹு காராகக் கூட இல்லை. உப், சப் இவ்வாத வெண்ணைக் காரைக் கறி.

ஜெயசெகர், தனோ! தனோ!

செத்திம் மார்ட்டுலுவது கட்டுச் சேர்த தாய் அபராமாசப் பரிமணிக்கிறார். அன்று கவுண்டமணி, இன்று பான்டியாரானம், பாட்டுகளில் உலித் தாலாட்டுவேன் பரவாயில்லை.

படம் தென்து தகைக்கலையைத் தான் விட்டாரிகளோ, சினிமாதாரிகளோ?

விபவ பிறக்கிறது; வைபோகம் பெறுகட்டும்!

ஸ்ரீராம் சிட்டி நிதி சந்தாபனம் வாங்கும் போல் வரும் தமிழ் புத்தாண்டிலும் உங்களுடைய இனியது அதை இவ்விய விதாவாகக் கொண்டாட இருக்கிறது.

தமிழ் புத்தாண்டு தினத்தில் :

ஸ்ரீராம் சிட்டி உங்கள் பொதுவாகத் தேவப்பட்டிருக்க உறுதியாகப் பண புதிய சிட்டி ஒருபுறமிருந்து உங்களுக்கு.

தேவப்பட்ட பண ஆண்டுடன் போல் உங்கள் வாங்கும் இவ்விய பண புதிய பொதுவாகத் தேவப்பட்டிருக்க, 50,000க்கு மேற்பட்ட ஸ்ரீராம் சிட்டி வாங்கும் அங்கத்தினர்களை போல் சீவனமாக ஸ்ரீராம் சிட்டி ஒருபுறமிருந்து வாங்கும் அங்கத்தினர்களை.

ஸ்ரீராம் சிட்டி நிதியில் உங்களுக்கு 24டி வரை உதவியாகக் கொடுக்கிறது. ஸ்ரீராம் சிட்டி நிதியாகத் துண்டுக்கு ரூ. 45 கொடி வரை உங்களுக்கு கொடுக்கிறது.

உங்களுக்குத் தேவையான போது சீட்டை வாங்கும் பணத்தையே பெற முடிகிறது. அதாவது, திட்டமிட்ட வேலையில் ஈடுபட்டு ஒரு பெரிய தொகையை குவிப்பீர்கள். உங்களுக்குத் தேவியே பெற முடிகிறது.

சீட்டை வாங்கும் வரை வலி வட்டியின்றி ஸ்ரீராம் சிட்டியின் ஸ்ரீராம்.

ஸ்ரீராம் சிட்டி ஐ இன்வெஸ்ட்மெண்ட்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

பதிவு ஆளுகைகள் :
123, அக்கபுரம் நகரத்தை தெரு, சென்னை-1,
போன் : 81401/81402

தலைமை இடமாக ஆளுகைகள் :
"ஸ்ரீராம் நகரம்", 10, வந்தவரே ஸ்ரீராம்
சென்னை-88, போன் : 454508/454510
தொலைபேசி : 541-8878 24HRS IN.

கிளைகள் : சென்னை : அக்கபுரம்
உள்ளுள்ளுடன் உங்களுக்குத் தேவியே
உங்களுக்குத் தேவியே உங்களுக்குத் தேவியே.

வெங்கோட்டை : K.H. தெரு நிதிசென்னைவரை வந்தவரை,
அக்கபுரம், சென்னை போன்ற இடங்களில் நிதிசென்னைவரை
வந்தவரை சென்னைவரை, வந்தவரைவந்தவரை உங்களுக்குத் தேவியே.

ஸ்ரீராம் சென்னைவரை சென்னைவரை,
சீரம் சீரம்வந்தவரை வந்தவரை.

இனித்துவிட்டு பாத்திரமிவிருத்து வெளிப்பட்டவசத்தா, என்னுடைய முன் தின்று எதுப் பிறெண்ணில் பட்டைகளைப் போட்டுக் கொண்டே, "தூங்கிடிகங்களை மாது" என்று.

மாதவனிடமிருந்து பதில் ஏதும் வராது தால் மறுபடியும் தூங்கிடிகங்களை... "என்று ஆரம்பிக்க, கட்புலில் மல்லாக்கப் படுத்து, விட்டத்தை வெறித்துக் கொண்டிருந்த மாதவன் எரிச்சலுடன் கத்தினான்.

"இதென்ன கேள்வி? தூங்கிவிருத்தா, முறிச்சுக்கிட்டு, 'ஆமா'ன்னு சொல்லுமா? இல்லே முறிச்சுக்கிட்டிருந்தா 'இன்னும் தூங்கலே, பாரு கண்ணு தொறந்து நான் இருக்கு'ன்னு காட்டணுமா?"

வசத்தா வெடுக்கென்று திரும்பினான்.

"நா என்ன சொல்விட்டேன்னு இப்படி என்னடக்கு வந்தீங்க?"

"ஆமா, நா என்னடக்குத்தான் உரேன்... பொழுது போவது இப்போ, அதான்..."

அவனைத் தூக்கம் கொண்டான்.

தூங்கும் மகனின் முகத்தையும் தலைவையும் தடவித் கொடுக்கையில், அந்தக் கண்ணத்துச் செழுமையும், வழவழா கம்பீரமும் ஏனோ வசத்தாவின் தூண்டவை அப்பட்டமாய்ப் பிரதிபலிக்க, சற்றே எரிச்சல் குறைத்து ஒருவிதமான ஏக்கம் பரவிற்று மாதவனுக்கும்.

வசத்தாவை இப்படித் தொட்டுப் பேசிவோ, ஆனால் அனைத்துமுத்துவிட்டோ எத்தனை காலமாகிற்று!

முகப்பெயலாம் இப்படியா இருந்தது?

இரவு படுக்கும் முன் பனிச்சென்று குளித்து, மணக்க மணக்க அவன் பாத்திரமிவிருத்து வெளியே வந்ததும் வராதுதாமாய், பிட்டத்தில் குடிப் போய் அவனை மொத்த மாய் தூக்கித்து...

அந்தச் சற்றோறமும் சல்லாபமும் எங்கே தான் போயின?

சரி, நாமாகப் போய்க் குழுவ வேன்

செய்சுடிகர்

இவரிஸ்வக

"ப்சி... வரவர சாதாரணமா பேசுவே கங்களுக்கு மறத்திருக்கன்னு நினைக்கிறேன். எப்பப்பாரு தாய் மாநிரி வந்துன்னு..."

"ஆமா... அப்படித்தான் தாய் மாநிரி தான் விழுவேன்... மிகுக்கக் மத்தியில வாழறப்போ நாமளும் அது மாநிரிதானே நடத்துக்கணும்?"

வசத்தா கோபத்துடன் இடுப்பில் கையை வைத்தபடி நின்றான்.

"இப்ப யாரை மிகுக்கன்னு சொல் நீக்க!"

மாதவன் கைனைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டான்.

"அம்மா தானி... வாரையும் இல்லை... நீ என்னட போட ஆரம்பிச்சிட்டாதே... எனக்குத் தூக்கம் வருது..."

திரும்பிப் படுத்தவனுன் மானியில் அப்பாவும் அத்தம்மாவும் அவனுக்கு எதிரிலேயே வாகுதவாதம் செய்து கொண்டது எட்டிப் பார்க்க, எரிச்சல் அதிகமானது.

இப்போதெல்லாம் தினமும் வீட்டுப்படி ஏதும்போதே ஏதெனும் புகார ஒன்றை நின்று கேட்க வேண்டி வருவதும், ஒருத்தருக்குச் சமாதானம் சொல்லப் போனதும் அடுத்தவருக்குக் கோபம் அதிகமாவதும்... இதன் காரணமாய் வசத்தாவுக்கும் இவனுக்கும் நடுவில் தூக்கம் மூலமாவும் ரொம்பவும்தான் அதிகமாகிவிட்டது.

உப்புப் பெருத சமாராரங்களுக்காக...

மேலே எண்ணத்தைத் தொடர விரும்பாதவனும் மாதவன் மீண்டும் புரண்டு, சற்றுத் தன்னிப் படுத்திருந்த சாஜாவை

டாம், இன்று அவளாய்ப் பேச வந்தபோது கூட எதற்காக, என்ன. ஏது என்று கேளாமல் அப்படி எரிந்து விழுந்தேன்?

கும்பிய உணர்வுகள் வேளாய் வீசித்த மாநிரி தோன்ற, மாதவன் மென்சுத் திரும் பினான்.

"ஹாரி வக... என்னமோ கோவத்துல பேசிட்டுன்ன... எதுக்குக் கூப்பிட்டே?" என்றுக் கிசுகிசப்பார்.

மேனையில் இருத்த கூப்பைவிலிருந்து ஏதோ காகிதத்தையும் பேனாவையும் எடுத்துக் கொண்டிருந்த வசத்தா கோபம் மாறாமல் பதில் சொன்னான்.

"எதுக்கும் கூப்பிட்டேன்..."

"ப்சி, பாத்திரமா! கோலிச்சுக்கிறியே... நாத்தான் ஹாரி கொல்விட்டேன் இவ்வே, அப்புறம் என்ன? சொல்லுமமா ப்னீ..."

அவனுடைய 'சொல்லுமமா' எல்லாம் ஒரு விழுது வெறித்த வசத்தா அருகில் வந்து கப்புல் விசிற்பில் அமர்ந்து கொண்டான்.

"ராஜாவை எங்குல ரேக்கணுன்னு கங்களுக்கு நினைப்பு இருக்கா?"

"ஏன் இல்லாம? உங்க ஆய்ஸ் மாணேஜ ரோட மனைவி ஏதோ தல்சு லுக்கில் பிசினி பாவா இருக்காங்க, அவங்கிட்ட சொல்லி விடுக்கேன், கவலமா சீட்" மெடைச்சிரும்னு த் சொல்லிவிருத்தியே!"

"இன்னிக்கு அவங்க கங்களுக்குப் போய் அப்பிசெஷல் வாய்க்கிட்டு வந்திருக்கேன்... எல்லா விவரங்களையும் இதுல எழுதித் கொடுத்துட்டா, சீட் கொடுக்கிறேன்னு அத்தம்மா சொன்னாங்க! ஒய்ஸொருத்தர்

மாநிலி வியூஷல நிக்காம நமக்கு உடனே கொடுக்கிறேன்னு அவங்க சொல்லிட்டது எத்தனை நிம்மதியா இருக்கு தெரிவுமா?

மாதவன் சந்தோஷத்தில் நனைகளை அகல விடுத்தான்.

"வெரிசூட்ட... துயாவிரம், பத்தாவிரம்னு தன்கொண்ட கேக்கற இந்தக் காலத்துல நமக்கு இப்படி ஒரு அநிர்ஷ்டமா! இந்தச் சந்தோஷத்தைக் கொண்டாடியே தீரணும், வக். கிட்ட வாயேன்..."

"அ? அதெல்லாம் அப்புறமா... இப்ப மொதல்ல இந்த அப்னிகேஷன் சிபாரிசுல எல்லாத்தையும் எழுதிப் பூரித்தி டன்னி யாகணும்!"

"இப்பவேவா? தானைக்குச் செய்துக்கக் கூடா தாமமா?"

"இல்லே மாது... காவலில எழுத்தா தாறு வேலை குறுக்கே வந்திரும். யாராவது ஏதாவது சொன்னு உங்க மூட்டுக் கொட்டுறும்..."

இப்ப சோம்பலா இருந்திட்டோமனு அப்புறம் நமக்குத்தான் கஷ்டம்... எழுத்திருங்க... ம், ஒவ்வொண்ணு நீங்க சொல்லிக் கிட்டே வாங்க, தா எழுதறேன்... முதல்ல பேரு..."

திறந்த பேனாவுடன் அவன் தயாராக உட்கார், மாதவன் ஒரு நிமிஷம் யோசித்தான்.

"அவனுக்குத்தான் இன்னும் முறைப்படி பேர் வைக்கவே இல்லையே, வக்! ராஜாண்ணு கம்மா விட்டுல உப்டிரெய்ம், அனாதேவா இதுல எழுதறது?"

"இப்ப செச்சிட்டாப் போச்சு... நல்ல பேரா ஒண்ணு சொல்லுங்க..."

"கார்த்திகேயவா... வெக்கலாமா? மாடாஹு, 'கார்த்திக் துக் கட பீட்டுக்க வாம்... அப்பாவுக்கும் திருப்பியா..."

அவனை முடிக்க விடாமல் வசத்தா முறைத்தான்.

"ஏன், முருகன் பேர்தான் வெக்கணுமா? அந்தைக்குப் புடிச்ச பேரா வெக்கக் கூப்பிட்டா, எப்பன் ஏன்னு கேக்க மாட்டாஹு? எடுத்த உடனே நகராறு செய்ய அறம் பிச்சிட்டிருங்கனே!"

ராஜா கபாறு செய்கிறேன் என்று கத்த வாயெடுத்த மாதவன், சற்று முன் எழுந்த கேள்விகளும், செய்து கொண்ட தீர்மானமும், நினைவுக்கு வர, பிரவத்தணப்பாடு வாய் ஏறடினான்.

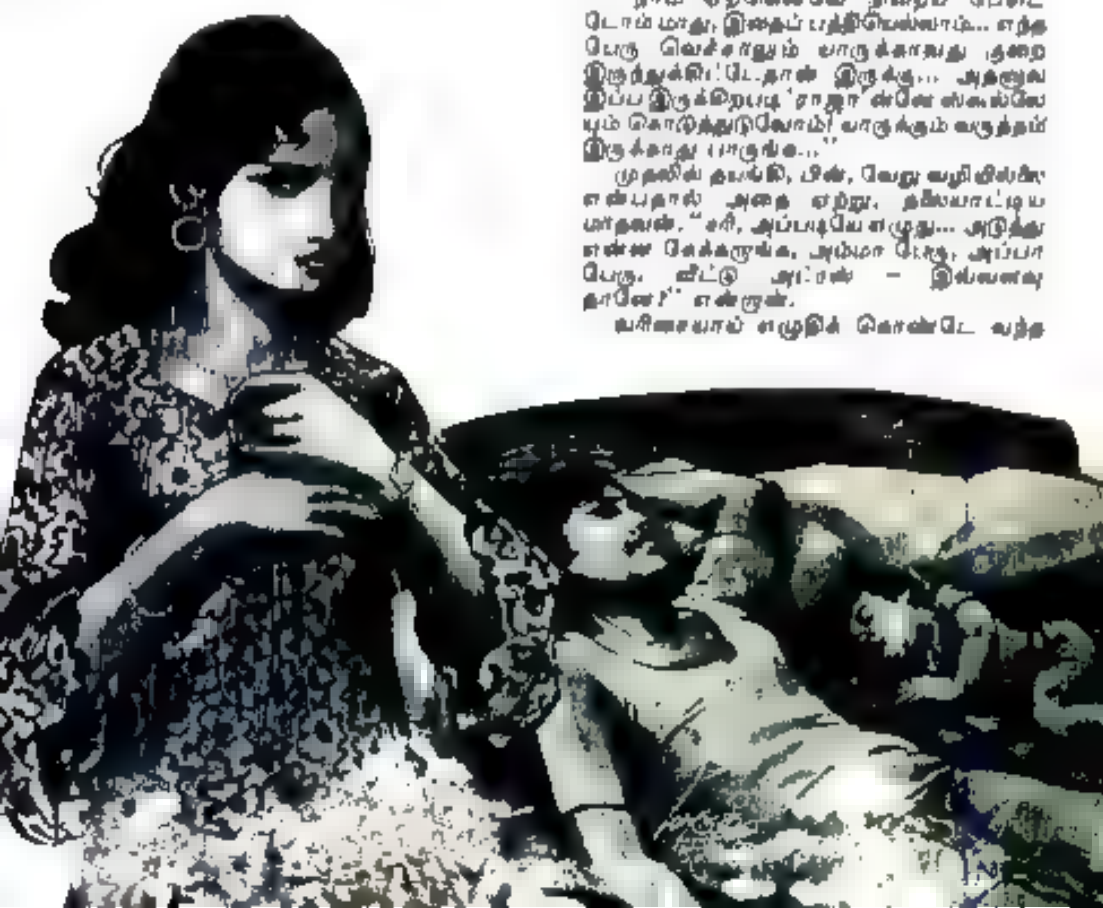
ஒரு நிமிஷ மெனனத்துக்குப் பின் வசத்தாவே பேசினான்.

"ராம ஏற்கெனவே திறைய பேசிட்டோம் மாது, இதைப் பத்தியெல்லாம்... எந்த பேரு வெச்சாலும் பாருக்காவது குறை இருந்துக்கிட்டே தான் இருக்கு... அதனால இப்ப இருக்கிறபடி 'ராஜா'ன்னே ஸ்கல்லேயும் கொடுத்துடுவோம்! பாருக்கும் வகுத்தம் இருக்காவது பாருங்க..."

முதலில் தயக்கி, பின், வேறு வழியில்லை என்பதால் அதை ஏற்று, தலையாட்டிய மாதவன், "சரி, அப்படியே எழுது... அடுத்து என்ன கேக்கறங்க, அம்மா கேது, அப்பா பேரு, வீட்டு அட்டை - இல்லவனு தானே?" என்றான்.

வரிசையால் எழுதிக் கொண்டே வந்த

ஹங்குள் 21

"விட்டு விட்டுக் காக்கை வந்து
கொண்டு அந்த டாக்டரிடமே போனது
தப்பாய் போச்சா!"

"ஏன்?"

"தொடர்ந்து காக்கை இருக்குப்படி
பண்ணிட்டாள்!" — அ. பெ. ரவி.

வசந்தா, திருமதி. என். நாயகம்.

"இங்கே பார்த்தீர்களா, தீங்க இத்திய
ராண்டு கேட்டுட்டோ, பின்னாலேயே உங்கமதம்
எது? என்று ஒரு கேள்வி கேட்புருக்காய்கா
இதுக்கு என்ன பதில் எழுதட்டும்?"

மாதவன் பூதவங்கலித் தருக்கிக் கொண்டு
அவனைத் தீர்த்துமாய் பார்த்தான்.

"மதமா? நாமதான் அதுவ நம்பிக்கை
கெட்க வேண்டுமே முடிவு பண்ணியிருக்
கோம் இல்லை? அதுதான், அந்தக் கேள்விக்கு
பதில் எதுவும் எழுத வேண்டும்.... என்ன
கொடு போட்டு விட்டுரு...."

அப்போதைக்கு அந்தக் கேள்வியைத்
தவிர்த்து, மற்ற விவரங்களை மட்டும் எழுதி
விண்ணப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டேன்.
திருப்பதியோடும் சந்தோஷத்தோடும் தங்கப்
போனதால், அடுத்து வந்த நாளாம் நான்
இருவரும் அலுவலகத்துக்கு விட போட்டு
விட்டு, மகிழ்ச்சி பன்னியில் செல்கும் குத
கலத்தோடு பன்னி முதல்வரைச் சென்று
பார்த்தபோது, விண்ணப்பத்தில் பூர்த்தி
செய்யாமல் விட்ட காலி இடம் ஒரு பெரிய
தீர்த்தியாக எதிரில் வந்து நின்றது.

"மதம் என்று கேள்விக்கு எதுவுமே
எழுதாமல் விட்டிருக்கிறீர்களே? உவனிக்
கையா?" என்று முதல்வர் கேட்ட, ஒருவரை
ஒருவர் தங்கமாய் பார்த்துக் கொண்டனர்
கள்.

அப்போதும் வசந்தாநான் மெதுவாய்
பதில் கூறினாள்:

"ஸாரி மேடம், எங்களுக்கு அதுவ நம்
பிக்கை இல்லை...."

கைவிட்டுத் தோஷமாய் பேப்பரையும்
அப்படியே கிணற்றில் போட்டுவிட்டு, நான்
காலியில் பின்னாக்குச் சாய்த்து உட்கார்த்த
முதல்வர், வேளை புன்கிரிப்போடு இரு
வரையும் ஏதிரிட்டார்.

"நம்பிக்கை இருக்கு, இல்லையென்று
வெறுமமா.... ஆகு, உங்களுக்கு ஒரு மதம்
இருக்கணுமே? அது என்னதுதான் கேக்
கேட்கும்...."

"அப்படி எதுவும் எங்களுக்கு
இல்லை...."

முதல்வர் கண்ணடியைக் கழற்றிக்
கையில் கையத்துச் கழற்றியபடியே தலையை
ஆட்டி, "நான் அந்தக் கேட்கையில்லா" என்
பதுபோல் மறுத்தார், பின், "உங்களுக்கு
இல்லாட்டி பரவாயில்லை, ஆகு உங்களைப்
பெத்தவங்கா" "மாதவ ஒரு மதத்தைத்

சேர்த்தவர்களா இருந்திருக்கணும், இல்லையே?
உங்க பேரு 'மாதவன்'னு சொல்றீங்க, அப்
பின்னா ஹிந்துதானே?" என்று வின
யினார்.

மாதவன் 'ஆம்' என்று தலையாட்ட,
வசந்தா அவரைமாய்க் குறுக்கிட்டாள்.

"அங்கு ஹிந்துதான் மேடம், ஆகு, தா
ஒரு தெரிவியும்.... உங்கவாண்டதுக்கு முன்
நாடி இப்ப இது ரெண்டுல என்னவுமே
தாங்க பாலோ பண்ணாறியிலே... தாங்க
காதலிக்கக் கவலாணம் பண்ணிக்கிட்ட
வங்கண்டு உங்க கணவர் உங்ககிட்டே
சொல்லியிருப்பான்னு நினைக்கோம்...."

"இல்லை மிஸஸ் மாதவன்.... அவர்
அதில்ல தங்க வேலை செய்திருக்கிறதான்
தெரியுமே தவிர, இதெல்லாம் தெரியாது!
சரி, நூதி மதம் எதுவும் பாக்ஷாறியிலேனா,
உங்களுக்குக் கடவுள் நம்பிக்கை இடை
வாது?"

"....."

"சொல்லுங்க, நம்பிக்கை இருக்கு, இல்
வெறு ஒத்துக்கொண்டவா கண்டி?"

"அதில்லை.... குறியிடு!" காலியினு
குறியிடறதில்லையே தவிர, மனக்கருவன்
அப்படியே கூறுகிறது பொதுவா நினைக்
கிறது கண்டுதான்! அது ஒரு மாதிரி பழக்க
கோஷம்னு சொல்லலாம்...."

"அதே மாதிரிதான் இந்த அப்பிஷேஷ
னும்! கால காலமா சில விவரங்களைத்
சென்றிக்கு வித்ததுவ இன்னமும் அளமக்
குக்காய்க்.... அதுவ ஒரு விவரம் இல்
லென்னுக்கட விண்ணப்பத்தை எத்துக்க
முடியாது, தெரியும் இல்லை?"

இதுவரை பலவிதமாகப் பேசியும் இன்ன
மும் இன்னமே வலியுறுத்துகிறீர்களே என்
கிற அதுப்பு முகத்தின் அப்பா! மாய்த்
தெரிய, மாதவன் கேட்டான்:

"தப்பா எடுத்துக்காண்போம், எங்க
தலையை தாங்க சொன்னபடியும் தீங்க
அருகையே...."

"மிஸர் மாதவன், தீங்க ஒரு விஷ
யத்தை மறந்திட்டும் போறீங்க! இந்த காலக்
எனக்குச் சொத்திலில்லை! தா இங்க வெறும்
நினைவிலாய்தான்... அப்படியே சொத்தமா
இருந்தாக்க.... அரவங்கம் வெத்கெத்த
சில கட்டிடம் உங்க தாங்க அனுசரிச்சே
ஆகணும்! அப்பிஷேஷன்ல கேட்புருக்கற
எதக் விஷயமும் எங்களுக்குவ சொத்த
லாயத்துக்கா இல்லை.... எத்த கலத்துக்
குப் போனதால் இந்த விவரமில்லாம உங்
களுக்கு சீட் கிடைக்காது!"

கருராய் அவர் பேசி நிறுத்த, மாதவன்
தறிப்புடன் விளையினான்.

"இப்ப என்ன செய்யணும்னு சொல்
தீங்க மேடம்?"

"இது வெறும் அப்பிஷேஷன் மட்டும்
தான்.... இதுவ ஒரு மதத்துவ வ பேரை
எழுதறதால் அந்தமத்தத்தமுடிலும்கு
அவங்க உயிர் வளங்கியே ஆகணும்கு
கட்டாளம் உயிர் இல்லை! அதனால, ஒரு
வார்த்தை... என்னிடமாவ உயிர் தருது

என்ன கஷ்டம்? ஸ்ரீத்து அவ்வது மிதிந்து
வள்ளு கம்மா ஒரு பெக்கக்காக எழுதிடற
நால் என்ன ஆயிடப் போகுது?"

இவ்வரை இருந்த கவிது மறைந்து. ஒரு
கண்டிப்பு அவர் குரலில் தென்பட. மாதவ
னும் வசந்தாவும் மறுபடியும் ஒதுகளை ஒரு
வர் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

"என்ன சொல்கிறீர்கள்? நம்ம ஊர்வ
முக்கால்வாசிப்போர், புரடிகள் விட்டுக்குப்
போய் அவங்க பழக்க வழக்கங்களைத்தான்
அனுசரிக்கிறாங்க... அதனால், மிஸ்டர் மாத
வனேரட ரீதியான, அதாவது ஸ்ரீத்து ஒரு
போய்டு இருமா?"

வசந்தா அவரமரக்க குறுக்கிட்டுள்.

"அ... அது எப்படி? இப்ப வெளும்
எல். கே. ஜி. எம்.யிஷனுக்காக இதைக்
குறிப்பிட்டு எழுதிட்டமே. அப்பறம்
காலேஜ், வேலை எல்லாத்துக்கும் இவ்வய
இல்ல எழுதுணும்? வேணும் வேணும்னு
சொல்லி, கடைசியில் அவன் ஸ்ரீத்துவானே
இல்ல ஆயிருவான்!"

"இப்பேல வட, இது ஒரு பெக்கக்குத்
தானே? கம்மா எழுதறதானே ஒண்ணும்
ஆயிடாதுது இப்பத்தானே போடச் சொன்
னாங்க?"

"அப்பஎன்னு மிதிந்துவ மதம்சே
எழுதிடலாமே? எதை எழுதினா என்ன?"

மற்றவர் முன்னிலையில் இருப்பதை
மறந்து இருவரும் வாக்குவாதம் செய்வ
ஆரம்பிக்க, முதல்வர் எகவைக் குறுக்கே
நிமித்த நகுந்தார்.

"உங்க புக்கஷ்டை வெளிய வெக்கக்
கங்க... இன்னும் திறைய பேரு காத்திருக்
காங்க, அவங்களை எல்லாம் நா பரக்கணும்.
தங்க மிதித்துப் போய் ஒரு முடிவு பண்
னாட்டு வாங்க... வேண்டிப்பாடலங்களை
உலா, இன்னிக்கு எவங்காலம் வரை உங்க
கொக்காக ஒரு சி' வெச்சிருக்கேன். அதுக்
கப்பறந்து, ஊர்... என்னால எதுவும்
செல்ல முடியாது!"

அவையினும் ஆழந்தபோது இருந்த
தூதாவம் முற்றிலுமாய்க் கரைந்து போய்,
மற்றும் நினைத்துப் பார்க்காத ஒரு விஷயம்,
புகாரவரமாய் வளர்ந்து பரமுறுந்த, அவ்று
மாலைக்குள் மட்டுமல்ல, அதற்குப் பிறகு
வந்த தா' வள்தான் உறுதியான முடிவு எதை
வம் எடுக்க முடியாமல் தீண்டி, எங்குத
வன் வாய் இருக்கிறது எங்கிற திறையில்
ஆனாறுக்குத் தம் கோணத்திலிருந்தே தரக்
கெது. கிடைத்த வாய்ப்பை நழுவவிட்ட
தோடு, தேடிப்போன மற்ற பள்ளிகளிலும்
இந்த பிரச்சனை குறுக்கே நுழையத் தின்ற
தும்.

தம கல்வியும், ஒழக்கமும் கிடைக்கும்
என்று சொல்லப்பட்ட எந்த பெரிய பள்ளி
விதும் இடம் கிடைக்காமல், பணம் பண்
னும் விவரமரத்துக்காக மட்டுமே ஆரம்
பிக்கப்பட்டு, ஒரே தடவை என்ன பள்ளிக்
கூடத்தினதான் கடைசியில் ராஜாவைச்
சேர்க்கும்படி ஆற்றிய - அதுவும் ஐந்தாதி
ரம் தன்செய்து, கொடுத்த பிறகு!

(தொ.கும்)

**கோகுலம்
ஏப்ரல்
இதழில்
16 பக்க
வண்ணப்
படக்கதை**

**சந்திரனாகனும்
சந்திரனாகியும்
கதை: குமரத்தி
படம்: வினா**

காலாழிஸ் சில

கனாவப் பூக்கள்

ய் ரு த் த ன் பாவாதி. அவன் மகன் செவத்தான் இன்னும் துக்கமிக் கொண்டிருந்தான்.

"ம்மா..." - என வானில் கட்டியிருந்த மாடு கத்தியது. கூக்காரிவந்தது அப்படியே விட்டுவிட்டு அவசரமாய் வெளியே ஓடி வந்தான் பாவாதி.

தினரவ விடைவிட்டிருந்த பெரிய வேப்ப மரத்தடியில் கட்டியிருந்த அந்தப் பக அவனைப் பார்த்துக் கொண்டை அணைத்தது. மாட்டின் வயிறு தன் குடப் பருந்து முன்றை தன்னிலிருந்தது. பால் காம்புகள் புடைத்து, தன் குடக் கரந்து, மடி இறங்கியிருக்க, அதன் வயிற்றுக்குள் குட்டி தெளிவது பாவாதிக்குத் துல்லியமாய்த் தெரிந்தது. உன்னைப் போலி தட்டியது.

பத்து மாதக் கன்றுக் குட்டியாக, வாரத்துக்கு வளர்க்கப் பேசி ஒட்டி வந்து, அவர் கனில் மூன்று வகுடக் கண்காணிப்பில் தன் குடக் கொழுத்துத் திரண்டிருந்த அந்தப் பக இன்று தினமாத கசிப்பம், செவத்தான்

வெவ் சத்தமாத் தேடித் தாக்கங்கள் கரைத்து அளையும் விடியால் தேரம்...
தெருவில் இருந்து சற்றுத் தள்ளி, தனித்துப் போயிருந்த அந்தக் குடியை, வயதான சிறுமி போல் தெய்வத்துப் போயிருந்தது. உடை வெள்ளை வத்தலை காலமாயிற்றே...
நான் தவிரில் ஆபகாங்கே போகத்தக்கன். ஒரு பெரிய காரியுத்தாய் போலும், சத்த நிச்சயமாய் "பொக்க" கொண்டு பூத்து விடுவென் எனப் பாராதுக்திக் கொண்டிருந்தது. ஓடி வந்தான்...

என்னை? வானில், நுஞ் திரையடி வரித்து கொண்டிருந்த பிளவீ விளக்கின் கரிதட்டை ஓரந்நா வெவ் சத்தின் கனவுக் கன 7 த் து காதலிக் கொண்ட

அதற்குச் செல்லாமல் மீது என்று பெயரிட்டிருந்தான்.

மீது இப்போது பிச்சை போட்டு இருக்கா. இன்னும் நென்று தாவினே தீர்ச்சம் என்று போட்டுடுவா... ஓஹ்! வகுஷ ஒழைப்பு வினாவிலே. மீது எங்க வயத்திலே பாவலாக்கப் போகு... என் தங்கம்... எக்க ஓடு வெண்க வந்த லட்சுமி - என கைவிரல்களை மூத்தலில் தொடித்துக் கொடுக்கித் திருக்கடி அறிந்தான் பாவாவி. அவன் கால்களையும் புகலா கைப் படலி விட்ட மீது சின்னதாய்ச் சீனாவு விழு. பாவாவிற்குக் கண்களுக்கு மீது ஒரு காமதெனுவாய்ச் காட்சியளித்ததன்.

தூரத்தில் ஒரு செவல் அரக்கப் பரக்க விழித்துக் கொண்டிருக்கோ' என்றது.

மீதுவின் மூலகை வகுஷக் கொண்டிருந்த பாவாவி. விழித்தான் குடிசைப் பக்கம் திருப்பி - "மே... செவத்தான்... எத்திரிட... வெய்னி மொலித்தான் செவல் உயிழ்ச்சம்... இன்னும் என்னடா தூக்கம் வெண்டிக் விடக்கு? மீதுவை மெச்சக்காட்டுக்கு ஒட்டிப் போக வானுமா?" - எனப் பெருங்குதலில் அந்தியுடன்

அதற்குள் மீது அடித்தொண்டைவிக் கத்திது.

மீது...
இந்தக் கத்தல் செவத்தான் உடம்பி விட்டது. எழுந்ததும் நோக்க மீதுவிடப் போய் அதன் கழுத்தை நிறுக்கக் கட்டிக் கொண்டு - "எந்தெல்லாம் - என ஒரு குழந்தையைத் தடவிச் கொடுப்பது போல் அதன் கழுத்தைத் தடவிச் கொடுத்தான் அந்தப் பன்விரண்டு பிராயச் சிறுவனின் பாசமான அணைப்பில் அந்தப் பசுவின் கைப் சிறப்பிக் கொண்டது. அடி வலிது கைக்க ஏகமாய் மூச்சிடைத்தது. அதைக் கவனித்தவனுக்கு மனம் சங்கடப்பட்டது.

புத்திர கீதாபலக்

வானத்தை நிமிர்ந்து பார்த்தவன் பரபரத்தான். கீழ்வானம் செல்லாமல்த் தெரிந்தது. இருட்டு இன்னும் நிலவிற்குக்களில்லை.

மீது... பொருது ஏறிடிச்சம்... எதிரி ஓட்டு ராசாத்தி கூட இன்னொருப் போலி குப்பா. தான் ஒண்டியாத்தான் போகணும்... இம்... மீது... கழு கைச்செட்டியா? சேக்கி ரம் எடுத்தா... - என அவசரமாய் மீது வைக்கட்டிவிட்ட கவிந்தை அறிவித்தான்.

தொலையில், ராசாத்தியுடைய அருகாமையில் கழுத்திலிருந்த மணிகள் குறுங்கும் ஒசை செவத்தானுக்குக் கேட்டது. ராசாத்தியுடன் போய்ச் சேர்த்து கொள்ள வேண்டுமோ; மீது விக் வானம் மூத்தலித் திருக்கி அதை விரட்டி னுன்.

அந்தப் பார்த்த பாவாவிக்கு என்னவோ போலாகி விட்டது.

"அட வெவரக்கெட்ட பவலே... வானுண்டா... அந்த மாநிலியெல்லாம் இம்சை பண்ணி வெரட்டாதே... இத்தினி தான் மாநிலியிலே... மீது தெனற மாசமா இருக்கா... கண்ணு போடற தான... மெச்சக் காட்டியேவெட்டா கூடமா ஏதாக்கம் அறிஞ்ச் கண்ணு ராசாத்தியெப் பாத்துக்கச் சொல் விட்டுத் தீரடிபாத்து வெவரக்கு சொல்லு. தா எய்யா... விழிவினா தெல்லாத்துக் கிது இருப்பென். என்னு புரிவதா...? மெது வானெ ஒட்டிக்கிது போ... லாக்கிரைத்தா... தம்ப எதிர்காலமே மீதுவிட்டத்தான் இருக்கு. அதை மனவினே வெச்சக்கோ... - மீதுவை ஒரு தானிக் கரிசனத்துடன் தட்டிக் கொடுத்த அணுப்பி வைத்தான். நிறைய எதிர்பார்ப்புகள் அவனது தெருவில் குயிழி விட்டுப் பொங்கின. மூன்று வகுட கைழப் புக்குக் கையெல் பவன் விடைக்கப் போவதை நினைத்தான் எங்கோ பறப்பது போல் அவன் மனம் நிறைத்துப் பறந்தது. அந்தத் திரைத் திரைமும் அவனது தாடி தாடிக்களில் விழு வினவெனப் பரவி அவனைத் திக்குமுக்காட வைத்தது.

உன்னை வந்த பாவாவிக்குச் சப்பென்றது விட்டது. வரதன் இன்னும் எழுந்திருக்க வில்லை. கடைவானில் எச்சில் ஒழுகத் தூக்கெ் கொண்டிருந்தான்.

"நடுப்பட்டி எசமானாரண்டே வாரத்துக் தப் பெரி மீதுவை இட்டாத்தொடெ என புருஷன் வேலை முடித்துப் போச்சு. இந்த ஒஹ்! வகுஷமா செவத்தான்தான் என் வானம்... அந்த சின்னப்புள்ளை வெயிலுமும் பாக்காடுமே மயானமும் பாக்காடுமே மெச்சத் திருது. கம்மா சொல்லக் கூடாது... செவத் தான் ஒழைப்புதான் அநிகம். இந்த ஆறு இருந்து வானுக்குப் புண்ணியம்? ஒரு தானா வது வைக்கோலோ, சோளத்தட்டெச்சு, சாமத்தானோ கொண்டாத்துப் போப்பருப் பாணு...? ஊதும்... ஒரு தானுமில்லே... இந்த ஆடு நிறைச்சா ஒட்டம்பெல்லாம்

செய்தது... பண்டிடாண்டியே நுட்டை துக்
கித் தெனறும் பறினாடுக இருபதுக்கு
சம்பாதிக்க வேண்டியது. எனவெடுத்த
சொறாய்க் கண்டியே எவ்வாறானதையும்
கொண்டு போய்க் கொட்ட வேண்டியது.
துட்டுச் செவவுக்கு என்னம்பா பண்ணா
துத்து 15 டர் கையை திட்ட வேண்டியது.
அடியாங்கி அடியாங்கி எழுந்ததெய்க்வாய்
காய்க் காக்கப் போக்க பொட்டத்தி தா
கனிகுப் போய் வலது கழுவு வேண்டி
யதா இருக்கு... அதையும் அதை வலது
கத்திதான் குழக்க முடியுது. ச... போக்கு
ருந்து கலிக்காம தாது அம்புரிப்புகு
அம்புரிப்பா...? இம்... அந்த அருள் சொது
போட்டாட்டியும் பதவாயியே கருப்பு
வாங்கித் ததாட்டியும் போவது. அடிக்க
தொறுக்கம் இருந்தா பத்தாதா...? ...
பாவாய் ஆவெசம் வந்ததன் போல் மனத்
தக்குள் பொத்தித் தன்னிதன் கண்ணும்
மூக்கும் வெத்து போயிருந்தது.

அவருக்கு விடுதலை கிடைக்காதா? என்று
உயிரை ஒதுக்கியும் அவனாகப் பூட்டியவர்களை.
எப்போது விடுதலை?

“எப்படியும் இன்னும் ரெண்டு நாட்களிலே எங்கிட்டே சிமென்டாக் விபுலிக்கும்... மீனா கண்ணு போட்டுடுவா... அதையும் போட்டைக்கண்டு போடாமேன்னு ஒழுக்கம் பிள்ளையாரே வேண்டுகிறா இதுக்கேன். வாரத்துக்கு வங்கிற மாட்டோடே மொத சாத்து கண்ணும், மொத சாத்துப் பாலும் வளத்தறவாய்க்குத்தான் செரும். தெனமும் பத்து ரூபா பரவாங்கு வக்கடைக்கு ஊத்தலாம். எப்படியும் ஒரு வது ஊக் கறக்கும். எங்கவரை தீக்கிள மாநிர்தான் பாணாத்திச் செத்த காரியே குறம்பெ எம் புள்ளைக்குச் சட்டை, டிரவுசர் தெக்கணும்... என்டக்கு மாத்துச் செல அப்பறமா பாத்துக்கலாம். ஸார் வேறே குறும்பு. துப்பரி அண்டமழக்குள்ளே அனதையும் வேயணும்... இன்னும் எத்தனையோ ஆக வேண்டியது இருக்கு எங்காத்துக்கும் பிழை தான் அக் கடுக்கி போடா”

தனதாத்தியும் செவத்தானும் காடு
நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

தராளத்திலும் அவைநிதிகள் தீர்ப்பார்கள். அவர்களை மெய்க்கும் ஆறு ஆடுகளும் அவைக்குக் கொடுத்தமைவை. செலத்தாரைப் பேரவா வாரத்திற்கு ஐ.டி.என். மெய்க்கவில்லை. அந்த வகையில் அவைக்குக் கொடுத்த ப் பேருகை, ஆறு: வெளிக்காட்டிக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

“என்டா செவத்தான், மீது கன்னு பெட்டிதான் என்னடா செய்யப் போதே...” என்று கேட்டான் ராசாந்றி.

“நா... அதுமட்டுமே... முதுகிலே திண்டாட சும்மால் கிடந்து சேலி போத்துத் திம்பெயல்... நானக்கும் எடுத்துக்கொடுப்பேன். அப்படிதான்... இம்... தெனாலும் குடிக்கிற தீக்கெட்டுவாங்கிய பதிலாக இனிமேல் பால்தான் குடிப்பேன்... அதுமட்டுமேயே... ஒன்றைப் பார்த்திடுமோ... அந்தக் கடிதம் கண்களில் கொண்டு...”

டாக்டரேன்... ஆமா... அம்மா ஒன்றும்
நிட்பமாட்டாங்க... வளத்த சொந்தத்துக்கு
இத கூட இங்கேய்தான் எப்படி..."

இவ்வகை அகம் தெரிந்த உத்திக்கு
வந்திருந்தால் சான்றிதழ் உடனடி கொடுப்பது
போட்டிருந்ததால் அவருக்குக் கால் குதி
தெரியவில்லை. . . பாவம்... செவ்வதால்...
செவ்வதால் அந்தப் பிழைப் பாதையை
முறிவிட்டு பதித்து பதித்து எழுத்து போட
வெப்பம் கால் கால்கள் வந்ததுடன் அப்
படியே தவண்டு போனது. இவ்வகை என்
தெப்பதால் தவறு, தெற்றிவிட்டு வெளியே
முதுகில் அகம் அருகில் சீர்த்தது.
வெளியில் உத்திரம் தவறு முடியாமல்
செவ்வதால் பிழைப்புடன் ஒரு மதத்தையின்
தவறுதல்தான். அவன் மனம் ஒரு புதிய நீர்
மாதந்தை உதவியாகிவது

“பாய் வித்த காரியை முதல்பேர் காங்க
வேண்டியது என்றுதான் சொற்படி... அப்
பப்பா என்ன துரு... அடிப்பாதத்திலே
தொப்புவை போட்ட மாதிரி எரியது. கம்பி
விசைலே தாசாத்தியாட்டம் சம்ப
செய்யவே உட போதாம்...” - என காய்
விட்டே முதல்முறையாகச் செவ்வாய்.

“என்ன யோசிக்கறே...” - என்று கேட்டபடி, ராஜாத்தியும் வந்தாள். “மீது வந்தாள்”, என்று...”

செவத்தான் மாதநின் பின்புறம் அக
அவக் காட்டினான்

தமிழகம் முழுவதிலும் பதினாறு ஆண்டுகளாக
தமிழகம் முழுவதிலும் பதினாறு ஆண்டுகளாக
தமிழகம் முழுவதிலும் பதினாறு ஆண்டுகளாக
தமிழகம் முழுவதிலும் பதினாறு ஆண்டுகளாக
தமிழகம் முழுவதிலும் பதினாறு ஆண்டுகளாக

பரிதாபத்தோடு மாட்டாமல் தானத்திலிருந்து விலகி 'சொர்' என்று காத்திருந்து, கைமேல் நுழைந்துவிட்டு, செவ்வதாரை எறிட்டான். அவன் எப்போதோ பரிமாற்றிக்குக் கொண்டும், ஏதோ கவனம் பதிப்பையில் தனதுதனக் கடித்தபடி மாத்திரம் பேசிய காலத்திலிருந்துதான். அவனது ஏக்கம் பெருமூச்சுக் போல் ஒரு பெரிய காற்று வீச அந்த மரம் சலசலத்தது.

[illegible]

அதன் முக்கோணம் அளிக்கும் எந்தவொரு
கொள்கைத் தயக்கமெது என அறிந்தவ
ருக்கு தொழில் எல்லாம் புரிந்து
விட்டது.

அவனுக்கு இவ்வளவு ஆதிபத்தம்! அவரை மாட்டி செலுத்தாதீர் அமைச்சரவரே.

பெட்டப் பெட்டா...

செவத்தால் காயும் காணும் ஓடாமல்
அரக்கப் பாதக விரித்தால்.

“ரகசாத்தி... நான் ஓடிப் போன அம்மா
கெல் கூட்டிக் காதட்டுமா...” - எனப் பாரத

சர்க்கரை பற்றிய பயத்தை விட்டொழியுங்கள்
சர்க்கரையின் முழுச்சுவையை அனுபவியுங்கள்!

இப்போது

சுவீட்'அன்'லோ

சர்க்கரைக்கு
பதிலாக

நான்கே
கலோரிகள்
கொண்டது.
கசப்பற்றது.

Sweet 'N Low

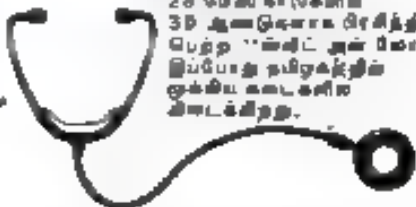
ஆரோக்கியத்தில் அக்கறை
உள்ளவர்களுக்கு தேவை—
"சுவீட் அன் லோ" சர்க்கரை ரேஷ்
உள்ளவர்களுக்கு அவசியம்
தேவை— "சுவீட் அன் லோ"
உடல் பருக்கை குறைப்பதற்கும்
"சுவீட் அன் லோ"

Sweet 'N Low

காதி உ மற்றும்
அனைத்து பருகை

கனியும் சர்க்கரைக்கு பதிலாக
உபயோகிக்கலாம்.
28 கேலோரிகளில்
38 ஆக்டோகால் ரிகித்தி
பெற்ற "சுவீட் அன் லோ"
இப்போது தமிழகத்தில்
ஒக்கிய கடைகளில்
கிடைக்கிறது.

Sweet 'N Low

பெரும்பாலானவர்களிடம்
அன் லோ இரண்டு மூன்று
சர்க்கரைக்கு பயம்.

இந்தியாவில் தயாரிப்போர்.
இயின் ஹெல்த் எய்ட்ஸ்
லிமிடெட், தஞ்சை, கரையகம்.

மொத்த விநியோகாளர் (கிழக்கு)
யோக்ராஜ் எண்டர்பிரைசஸ்,
370, டாண்டர் இராஜாஜி சாலை, கோ.கோ. நகர்,
மென்லை-505 078 தொலைபேசி: 427738

தளபதி கிடமதி

இவன் எழுதும் கட்டுரைகள் அடுத்தடுத்துப் பல இதழ்களில் பிரசுரமாகத் திகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டால் ஒவ்வொரு நாளையும் பரிசுத் தொகை இரட்டிப்பாகும். முதல் பிரசுரத்துக்குப் பரிசு ரூ. 25/-, அடுத்தபட்சப் பரிசு ரூ. 50/- என வரும். குத்தியை ஒழுக்கு ஏற்ப நவது ஆண்டான ஜோக்கர், அரவிந்த், சந்திரன் பிரசுரமாகியவைத்து என்ன 'விட' அடிப்படை என்பதைத்தான் முதலில் பேச சாசனம், உரைவரலாகியோ வேறான கூப்பளில் நீங்கள் எழுதி அனுப்ப வேண்டும். உரைவரலாகிய செவ்வகம் "தளபதி கிடமதி" என்று குறிப்பிடவும்.

கூப்பள:

வந்தி இதழ் 5.3.88 - முடிவு தேதி: 15.3.88.

தளபதி கிடமதி:

என் பெயர்:

வாசகர்:

பதைத்தான்.

அந்த நிமிஷம்...

மீனுவின் வலிநிலிநிலி குட்டி வெளியே வந்து விழுந்தது. இத்தனை நேரம் பட்ட கஷ்டத்தைவெல்லாம் மறந்து, மீனா குட்டியை நக்கிக் கொடுத்து உஷ்ணப்படுத்தியது.

பத்து நிமிடத்தில்...

குட்டி தட்டுத் தடுமாறி எழுந்து நின்று. "டேய்... பொட்டைக் கண்ணாடர்... - என உற்சாகமாகக் கூறினான் ராசாத்தி.

செவத்தாலுக்குப் புதைபல் கிடைத்த மகிழ்ச்சி.

பீஸ் ஸ்டான்டியல் மூட்டை தூக்கிக் கொண்டிருந்த வரதன் ஆள் விட்டு அழைக்கப்பட்டிருந்தான்.

நிறைவு விவரத்து ஒடிவந்து - "எசமான்... கையோடு கூட்டியாரச் சொன்னீர்களாம்... ஒங்க அடிமைதான் ஒடிவந்து திக்கிறேன்..." - எனப் பல்யமாய்க் கைகட்டிச் சொன்னான்.

பெரிய பிடிக்கையுடன் விட்டானான் போய் வெளியே வந்தார் எசமான். கையில் ஒரு புட்டி சீமைச்சரக்கிருந்தது. நிதானமாய் அதைத் திறந்து ஒரு திளாசலில் ஊற்றி வரத் திட்டம் தீர்ந்தார்.

அவன் திசைத்துப் போய் விட்டான். வாங்கிக் கொள்ளத் தயக்கம் காட்டினான்.

"எனக்கெலுக்கு எசமான் இம்மாம் ஒசத்தியெல்லாம்..." - என இழுத்தபடி சொன்னாலும் கண்ணில் ஆவல் தேங்கி இருந்தது. நாகில் தீரூ, தலைத்துண்டை அவரிடத்து முதுகில் போட்டு முன்னும் பின்னும் தேய்த்தான்.

"வரதா... சம்மா குடி... ஒனக்காகவே வாங்கியாரச் சொன்னேன்..." - என அவர் பச்சைக் கொடி காட்டினார்.

வரதனுக்கு அது போதாதா?

எச்சில் இலைக்குப் பாத்தியப்பட்ட தெரு நாய் போல் வானில் குழைத்துக் கொண்டு இனித்து, கிளாஸை வாங்கி 'மடக்' சென்று ஒரே உறிஞ்சலில் காலி செய்தான்.

முதலாளி அவசரமாய் இன்னொரு கிளாஸை நிரப்பி அவனிடம் தர, வரதன் அப்படியே கிறங்கிப் போனான்.

மூன்றாவது கிளாஸ் காலியானதும் முதலாளி தாமதிக்காமல், குரலில் தெரிவக் குழைத்துப் பேச ஆரம்பித்தார்.

இதப் பாகு வரதா... எசமான் வார்த்தைக்கு தீயிப்புக் கொடுப்பென்று எனக்கு நல்லாயே தெரியும். தீ வாரத்துக்கு ஒட்டிட்டுப் போன மாடு இன்னிக்கு கண்ணு போட்டிருக்கு... இந்த மொத சந்துப் பாலும், கண்ணும் நாயமா ஒனக்குத்தான் சேரணும். வாரத்துக்கு விட்டா அதுதான் முறை. ஆனா... இப்ப அந்த மாடும் கண்ணும் எனக்கு வேணும்... பட்டினத்தில என் மகன் விட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கணும்... நானும் ரொம்ப நேரம் யோசனை பண்ணினேன். ஒன்றையும் கெடுக்கக் கூடாது, எனக்கும் காலியம் ஆவணும்... அதுக்காக ஒரு மாத்து ஏற்பாட்டைச் செஞ்சேன். தீ சம்மதிக்கறதா இருந்தா சொல்லறேன்... இல்லென்னு வாணு...

இன்னும் ஒரு மனம் வரதன் வசித்துக் குளிர் அடைக்கலமாகியது. போகாத ஒரு ஏற ஏற என்னும் எம்மாம்... என்னுமம் தெரிந்து சும் என்னன்னமோ போனதென... நான் ஒன்றைக்கு உசிரென்னவரை உடைமப்பட்டு வன். ஒக்க மாத்து ஏற்பாட்டுக்குச் சம்பந்தித் தென. நீக்க என்ன சொன்னதும் கேக்கிறேன். போதுமா..." - என்னும்.

முதலானிக்கு மனம் கொணர் மயிற்று. எங்கே நட்புதான் எங்கே மீறும் என்று அவருக்குத் தெரியாதா? வரதனின் பணியை அவருக்கு அத்துப்படியான ஒன்று. உயித்துச் செருமி மீளும் தொடர்த் தார்.

"மாட்டையும் உன்னையும் இன்னித்கே ஒட்டிட்டு வந்துடலாமுன்னு இருக்கேன். வக்கீலா ஒரு துற ரூபா தென. வந்தததுக்குக் கூறியா வெக்கக். அதுமட்டுமில்லையே. மொதநத்துக் குட்டிக்குப் பிலா வெருகு குட்டியை வென்னிச் சந்தையிலே வாக்கித் தந்திடறேன். சரிதானே... இந்த வென்னித் திலே நீ துற ரூபாய் ஒரு தேறியிலே வாக்கப் போறதில்லையே. வக்கீல் வரதை ஒதுறித் தன்னாதே... என்ன சொல்றே. சம்பந்தமா?" அவர் கொஞ்ச தெனம் யோசனையுடன் நல்கிறேன்.

"என்ன யோசனை... வென்னிச் சந்தை வரை தாங்கமாட்டியா? சரி இப்பவே வேறென்னுக்குட்டி நம்ம பட்டியிலிருந்தே புடிச் சத்திறேன். தேன்முளியா அந்தச் செவ்விக் கெட்டப் புடிச்சா. வரதனுக்கு இன்னுமா கொடுத்துருவோம்..." - எனக் குழைந்தார் முதலானி.

வரதனுக்கு உச்சி குளிர்த்து விட்டது. சீமைச் சர்க்கரை இவ்வளவு வாக்கி, வரினு ஒட்டிக் குடித்துவிட்டு அவரது வேண்டு கோளி எப்படி மறுப்பது...

"சரிக்க எம்மாம்... போவாயும்... மாட்டைப் புடிச்சத் தந்திடறேன்... பொறப் படுக்க..."

தெருப்புக்கக் சவரலக்கும் ஒளி வேட்கிலே. அப்பனுடன் வேறு யாரோ வருகிறார்கள் என யோசித்தபடி செவத்தான் குடிக்காக்குன்னிற்று வெனியே வந்தான்.

வரதன் ஒட்டி வந்த புழி செவ்விக் கன்னை அந்த மரத்தடியில் கட்ட...

செவத்தான், பாவாதி இருவர் வரிநிறும் புனியைக் கைத்தது.

செவத்தான் ஏதும் புரியாமல் குறுகுறுப்புடன் அம்மாவைப் பார்க்க்தான். அவன் கைத்து போன சேவிக் தகிப்பிடுகிப் பிரித்திருந்த தாது முக்கிவிட்டபடி பேசாம விருத்தான்.

ஏதோ நடக்கக் கூடாத அசம்பாவிதம் நடந்துவிட்ட மாதிரி ஓர் அழுத்தமான மெனனம் அங்கே குடி கொண்டிருந்தது.

வரதன் தன்னடியடியே பேசினான். "இதப் பாரு பண்ணே... எம்மானுக்கு ரொம்ப இன்ன மனசு. மீறையை வனத்துக்குக் கூறியா துற ரூபா தந்திருக்காரு. வேறெ ஒரு செவ விக் கெட்டும் இன்னுமா தந்திட்டாரு. மீறையை

யும் குட்டியையும் இப்பவே புடிச்சக் கொடுத்திடப் போறேன்..."

பாவாதி இடி இறங்கியது போல் துடித்தான்.

"மீறையைப் பிரிய வேண்டியதும்... ஆறு... இப்பவேவா... அதுவும் இப்படியா...? சென்டாவது சென்டாக்குத்தானே மாட்டைப் புடிச்சக் கிட்டுப் போவாக்க... இதென்ன புது கூத்து? எம்புறதனுக்கு அதுக்குன்னே என்னு அவரால் ஒரு வருஷம் கைத்தான் வண்ணக் கை மித்கம்...? என்னெக்காயம் வரக்கயாம்... சொத்தைக் கை துற ரூபாவே வாக்கிட்டு வந்து மீறையையும் குட்டியையும் புடிச்சக் கொடுக்கப் போறானுமே? வென்னென் திரண்டு வரற தேர்த் திலே தாழியைப் போட்டு ஒடைக்கப் பாக்கறானே... புது கன்னக்குட்டி இன்னுமா வந்திருக்காம்... ஸரம்... இது வனத்து, சென்டப் பட்டு கன்னு போ! இன்னும் ருணு தாது

வருஷமாகுமே... செ... இந்த ஆறு புத்தி இப்படி மூல்கிப் போவுன்னு தென்க்கவே இங்கே..." - அவனாய் மனத்துக்குத்தான் புலம் ப முடிந்தது. வாயாரச் சொன்னது உடம்பு விக்கிவிருமே. ஏமாற்றப்பட்டதை அறித்து அவன் விழிக் அருவியாய்க் கொட்டின.

"என் உசிரைக் குடுத்து வனத்தென... இதுக்குத்தானா? சீம்பாக்குட்டி, பாக்கி, மோர் கூழ் எதுவுமே கெடைக்காதா? செருப்பும் வாக்க முடியாதா..." - என செவத்தானும் குற்றி அழுதான்.

வரதன் எந்தக் குழப்பமும் இல்லாமல் மீறையையும் குட்டியையும் புடித்து முதலானி விடம் ஒப்படைத்து விட்டுப் போதைதையப் புதுப்பித்துக் கொண்கத் துரிதமாய் தடைவைக் கட்டினான்.

அந்தி எருக - காகக்கக் விவரிது கைத்து சத்தின.

அத்தியாயம் 51

சுழிக் காற்று

கா

ற்று அசைய
வில்லை; கடல்
ஆட வில்லை;
கப்பலும் நகர
வில்லை.

அசையற்ற அளமதியான ஏரியைப் போல் காணப்பட்ட கடலை நோக்கிய வண்ணம் வந்தியத்தேவன் சிறிது நேரம் கம்மாயிருந்தான். அவன் உள்ளத்தில் மட்டும் பேரலைகள் எழுந்து விழுந்தன.

திடீரென்று இருகரங்களையும் கடலை நோக்கி நீட்டிக் கொண்டு "ஓம் ஹரீம்

ஹ்ராம் ஸஷுட்!" என்று கூவினான்.

மறுகணத்தில் எகையில் கத்தியை எடுத்துக் கொண்டான். சக்ராகாரமாக இரண்டு தடவை சுழற்றினான்.

"ஆம் ஆம்! சமுத்திரராஜன் பனிகேட்கிருன்! இரட்டைப் பனிகேட்கிருன். தூங்குகிறவர்களைத் தாக்கிக் கொல்லும் இரண்டு சூரர்களைப் பனியாகக் கொடு என்று கேட்கிருன்! பனிகொடுத்தால்தான் மேலே இந்த மரக்கலத்தைப் போக விடுவேன் என்கிருன். எங்கே! உடனே இப்படி இரண்டு பேரும் வந்து தலையை நீட்டுங்கள்! சிக்கிரம்! சிக்கிரம்!" என்று ஆர்ப்பரித்தான்.

ரவிதாஸன் வந்தியத்தேவனை வியப்புடன் உற்றுப் பார்த்தான். "ஹா! ஹா! ஹா!" என்று மறுபடியும் பேச்சிறிப்பது போல் சிரித்தான்!

"தம்பி! இது என்ன விளை

சிமரர் கல்கி

யாட்டு?" என்று.

"அண்ணன்மார்களே! இது வினை யாட்டு அல்ல; வினை! சற்று முன் நான் கீழே கட்டப்பட்டுக் கிடத்த போது சிறிது தூங்கிப் போனேன். அப்போது கனவு கண்டேன். கடலை யும் வானத்தையும் ஒன்று சேர்த்த பூதம் போன்ற நீல நிற சருவம் ஒன்று என் முன்னால் நின்றது. ஏதோ சொல் வியது. அது என்னவென்று அப் போது புரியவில்லை; இப்போது புரிந் தது! மந்திர தந்திரங்களில் தேர்ந்த காளி பக்தர்கள் இரண்டு பேருடைய உயிர்ப்புலியேவண்டும் என்று சமுத்திர ராஜன் கொடுகிறான். கொடுக்காவிட் டால் இந்தக் கப்பலை மேலே போக விட முடியாது என்று சொல்லு கிறான். ஆறுமூட்டு அராயைகளின் உயிர்ப் புலியினால் அவன் திருப்தி அடையவில்லை. வாராங்கன்! சீக்கிரம்!" என்று கூறிவந்தியத்தேவன் கையிற் பிடித்த கத்தியை வாரை நோக்கி உயர்த்தினான்.

ரவிதாஸனும் தேவராஜனும் ஒரு வர்முகத்தை ஒருவர்பார்த்துக்கொண் டார்கள்.

ரவிதாஸன், "தம்பிரி! கதை கட்டு வதில் என்னைப் போன்ற கெட்டிக் காரனை நான் பார்த்ததெயில்லை!" என்றான்.

வந்தியத்தேவன், "ஓ! நான் சொல் வதில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல் லையா? கதை கட்டுகிறேனா? சமுத்திர ராஜனே! இந்த மூடர்களுக்கு நீயே மறுமொழி சொல்!" என்று கூவி னான்.

அவன் அவ்வாறு கூவிய குரல் சமுத்திரராஜனுடைய காதிலே கேட் டது போலும். அதற்கு மறுமொழி கூறவும் சமுத்திரராஜன் விரும்பினான் போலும்.

தேரத்தான். அடுத்த நிமிஷத்தில் அவ் வளவு அலைகளும் வெள்ளிய நுரை யின் துண் துளிகளாக மாறின. விரிந்து பரந்த கடற்பிரதேசமெங்கும் அந்த வெண் நுரைத் துளிகள் துள்ளி ஓடிக் காலடின. விசாலமான பகம்புலத்தனரில் கோடி கோடி கோடி தும்பை மலர் கள் இளங்காற்றில் உருண்டு மருண்டு மருண்டு போய்க் கொண்டிருந்தால் எப்படி இருக்கும்! அவ்வாறு இருந் தது அச்சமயம் கடலின் காட்சி!

ஆம்; இலேகான இளங்காற்று. — இனிய குளிர்த்த காற்று. — அந்த மரக்கலத்தையும் ஒரு கணம் தழுவிக்கொண்டு அப்பால் சென்றது. கப்பல் ஒரு சிலிர்ப்புச் சிலிர்த்தது. வெப் பத்தினால் வறண்டிருந்த வந்தியத்தேவ னுடைய உடலும் சிலிர்த்தது.

ரவிதாஸனும் தேவராஜனும் "ஹா ஹா ஹா!" என்று சிரித்தார்கள்! "தம்பிரி! சமுத்திரராஜனே உன் கேள்விக்கு மறுமொழி சொல்லி விட் டான்! நாங்கள் எங்களைப் புலி கொடுக்க ஆயத்தமாக வேண்டியது தான்!" என்றான் ரவிதாஸன்.

வந்தியத்தேவனுடைய உள்ளம் கலக்கமுற்றது. கடலில் ஏற்பட்ட அந்தச் சிலுசிலிர்ப்பும் கடலே ஏற்பட்ட மோறுதலும் அவனைத் திசைக்கச் செய்திருந்தன.

ஆகா! இது என்ன? அல்லவா ஆயிர மாயிரம் சிறிய அலைகளும் கோடாரா னு கோடி கோடி வெண் நுரைத் துளி களும் எங்கே போயின? மாயமாய்ப் போயிவிட்டனவே? மறுமடியும் கடல் அமைதியற்றுப் பச்சை நிறத் தகடு போல் காணப்படுகிறதே! சற்று முன் கண்ட காட்சி என்னமாயாக நிகழ்ந்தா? அல்லது வெறும் பிரமைமா? ஒருவேளை இந்த மந்திரவாதி ரவிதாஸ னின் மந்திர சக்தியாகத்தான் இருக் குமோ!

"அதோ பார்த்தாயா, தம்பிரி! கடல் கூறியதை வானமும் ஆமோதிக்கிறது!" என்று ரவிதாஸன் தென் மேற்கு திசையைச் சுட்டிக் காட்டி னான்.

அவன் காட்டிய திசையில், — பச்சைக் கடலும் நீல வானமும் ஒன்று சேரும் மூலையிலே, — ஒரு சின்னஞ் சிறு கரிய மேகத் துணுக்கு ஒரு

டலில் அப்போது ஒரு விற்பையான காட்சி தென்பட்டது. கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் நாலு திசையிலும் கடல் ஒரு சிலிர்ப்புச் சிலிர்த்தது. சிறிய சிறிய சிறிய சின்னஞ் சிறிய அலைகள் ஆயிரமாயிரமாயிரம் எழுந்து விழுந்தன. இது ஒரு நிமிஷ

சான் உயரம் எழுத்து நின்றது. அந்தக் கரியமேகத்துணுக்கின் உச்சிப் பகுதிசெக்கச்செவ்வென்று இரத்தச் சிவப்பு வர்ணத்துடன் திகழ்ந்தது.

சாதாரண நாட்களில் இந்தத் தோற்றத்தை வந்தியத்தேவன் கவனித்திருக்கவேமாட்டான். கடலும்வானும் சேரும் மூலையில் மேகத்திரள் காணப்படுவது ஓர் ஆச்சரியமா, என்ன? இல்லாதான்! ஆயினும் அந்தச் சிறிய தோற்றமும் அந்த வேளையில் நம் கதாநாயகனுடைய மனத்தைச் சிறிது கலக்கி விட்டது.

ம

றுகணத்தில் வந்தியத் தேவன் சமாளித்துக் கொண்டான். "இந்த மந்திரவாதியின் வரையில் நாம் விழுந்து விடக்கூடாது" என்று மனத்திற்குள் உறுதி செய்து கொண்டான்.

ரவிதாஸனை ஒரு நடனவயும் தேவரானை ஒரு நடனவயும் விழித்துப் பார்த்து. "அப்படியானால் ஏன் தாமதம்? வாருங்கள்!" என்று சொல்லிக் கத்தியை ஒங்கி விசினான்.

அப்போ! நாங்கள் பனியாவதற்கு முன்னால் எங்கள் குல தெய்வத்தைப் பிரார்த்தனை செய்ய விரும்புகிறோம். அரை நாழிகை அவகாசம் கொடு!" என்றான் ரவிதாஸன்.

"சரி! பிரார்த்தனையைச் செலுத்திவிட்டு உடனே வாருங்கள். உங்கள் தந்திர மந்திரம் ஒன்றையும் என்னிடம் காட்ட வேண்டாம். காட்டினாலும் பலிக்காது!" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

"இதோ வந்துவிடுகிறோம். எங்களுடைய ஆயுதத்தையும் இங்கேயே போட்டு விட்டுப் போகிறோம். பாரி!" என்றான் ரவிதாஸன்.

அப்படியே இருவரும் ஆயுதங்களைக் கீழே போட்டுவிட்டு அம்மரக் கலத்தின் இன்னொரு புறத்துக்குச் சென்றார்கள்.

அந்த அரை நாழிகை அச்சமயம் வந்தியத்தேவனுக்கும் தேவையாவிரிந்தது. கடலிலும் வானிலும் ஏற்பட்ட தோற்றங்களினால் விளக்கமில்லாத கலக்கம் அவனுடைய உள்ளத்தில்

எழுந்து அவன் உடம்பையும் சிறிது தளரச் செய்திருந்தது. அவசியம்பேராதால் ஒரே கத்தி வீச்சில் அந்தக் கிராதகர்கள் இருவரையும் தீர்த்துக் கட்ட அவன் முடிவு செய்திருந்தான். ஆனால் அதற்கு வேண்டிய பலம் தன் கையில் அச்சமயம் இருக்குமா என்ற ஐயம் ஏற்பட்டிருந்தது.

ஆகையால் மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு ஸ்கவிலும் பூரண பலத்தை வகுவித்துக் கொள்ளச் சிறிது அவகாசம் அவனுக்கு வேண்டியிருந்தது.

நெ

ன் மேற்கு மூலையில் அவன் கவனம் மறுபடியும் தற்செயலாகச் சென்றது.

சற்று முன்னால் சான் உயரம் தோன்றிய மேகத் திரள் இப்போது முழு உயரமாக வளர்ந்திருந்தது. உச்சியில் இரத்தச் சிவப்பு நிறம் சிறிது மங்கியிருந்தது.

மேகத்திரள் மேலும் மேலும் உயர்ந்து வருவதாகத் தோன்றியது.

முதலிலிருந்து விரிப்பது. நின்றுவிட்டிருந்த காற்று மறுபடியும் நிதானமாக வரத் தொடங்கியது. கடலிலும் கலக்கம் காணப்பட்டது. சிறிய சிறிய அலைகள் நடனமாடத் தொடங்கியிருந்தன.

மேகத்திரள் மேலும் மேலும் வானில் உயர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தது.

காற்றின் வேகமும் அதிகரித்து வருவதாகத் தோன்றியது. கப்பல் இலேசாக அசைய ஆரம்பித்தது.

காற்றின் ரீங்காரத்துக்கும் அலைகளின் சலசலப்புக்கும் இடையில், — அது என்ன சத்தம்? கடலில் ஏதோ விழுந்தது போல் சத்தம் கேட்டதே!

வந்தியத்தேவன் பின் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான். ரவிதாஸனையும் தேவரானையும் காணவில்லை. அதில் அதிசயமும் இல்லை. கப்பலின் மறுபக்கத் திலே அவர்கள் இருப்பார்கள். பாய்மரங்களும் கப்பலின் மைய மேடையும் அவர்களை மறைத்திருக்கின்றன.

ஆ! இது என்ன? துடுப்புகளினால் படகு தள்ளும் சத்தம் அல்லவா கேட்கிறது?.....

வத்தியத்தேவன் உடனே ஓடிச் சென்று கப்பலின் மறு பக்கத்தை அடைந்தான். அவன் அங்கே கண்ட காட்சி உண்மையில் அவனைத் திடுக்கிடச் செய்தது. அப்படி நடக்கக் கூடும் என்று அவன் சிறிதும் எதிர்பார்க்கவில்லை. தன்னைச் சமரசப்படுத்தி வந்தற்காக அவர்கள் கடத்துவோரனை செய்யப் போகிறார்களோ? என்று நினைத்தான். ஆனால் அவர்கள் கப்பலின் மறு பக்கத்தில் சேர்த்துக் கட்டியிருந்த சிறு படகை அறுத்து விட்டுக் கடலிலே இறக்கி அதில் ஏதிக் கொண்டிருந்தார்கள்! துடுப்பு வலித்துப் படகைத் தன்னையும் ஆரம்பித்து விட்டார்கள்!

வத்தியத்தேவனைப் பார்த்தது மரவிதாஸன் சிரித்தான். "தம்பி! சமுத்திர ராஜனுக்குப் பணியாக எங்களுக்கு விடுப்பம் இல்லை

தெரிகிறதா?" என்றான்.

வத்தியத்தேவன் ஒரு தொடியில் தன் நிலையை உணர்ந்தான். அந்தப் பெரிய மரக்கலத்தில் தன்னைத் தனியாக விட்டு விட்டு அவர்கள் போகிறார்கள். கப்பல் ஓட்டும் கலையைப் பற்றி அவனுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. கடலில் எந்த இடத்தில் கப்பல் நிற்கிறது. எந்தத்திசையாகப் போனது எங்கே போய்ச் சேரலாம் என்பதொன்றும் அவனுக்குத் தெரியாது. அப்படிப்பட்ட அநாதரவான நிலையில் அவனை விட்டுவிட்டு அவர்கள் போகிறார்கள்.

"பாவினோ! என்னையும் அழைத்துக் கொண்டு போகக் கூடாதா?" என்று கேட்டான்.

"தம்பி! சமுத்திர ராஜனுக்கு ஒரு பணி கூட இல்லாமற் போகலாமா?" என்றான் ரவிதாஸன்.

படகு கப்பலை விட்டு அகன்று போய்க் கொண்டேயிருந்தது.

கடலில் குதித்துப் படகைப் போய்ப் பிடிக்கலாமா என்று வத்தியத்தேவன் ஒரு கணம் நினைத்தான். உடனே அந்த எண்ணத்தைக் கைவிட்டான். அவ

னுக்கோ நன்றாக நீந்தத் தெரியாது. கப்பலிலிருந்து குதிப்பதற்கே மனம் திடப்படாது. அப்படிக் குதித்துத் தட்டுத் தடுமாறிக் சென்று படகைப் பிடித்தாலும் அந்தக் கிராதகர்கள் என்ன செய்வார்களோ, என்னமோ? தன்னிடம் அவர்களுடைய இரகசியத்தை வெளியிட்டு விட்டார்கள்! தான் அவர்களுடன் ஒருநாளும் சேரப் போவதில்லை என்பதைத் தெரிந்து கொண்டார்கள். படகைப் பிடிக்கப் போகும் சமயத்தில் அவர்கள் தன்னைத் துடுப்பினால் அடித்துக் கொல்லப் பார்க்கலாம். தான் தன்னளிரில் தத்தளித்துக்கொண்டேயிருக்கின்றவர்களுடன் என்னிடம் போட முடியாது அல்லவா?

போகட்டும்! போய்த் தொலையட்டும்! அந்தச் சண்டாளக் கொலைகாரர்களுடன் ஒரு ப.வி.லே இருப்பதைக் காட்டிலும் இந்தப் பெரிய கப்பலில் தன்னத்தனியாக இருப்பதே மேல்! இதற்கு முன்னால் எத்தனையோ சங்கடங்களிலிருந்து கடவுளின் கிருபையினால் தான் தப்பிப் பிழைக்கவில்லைவா? இந்த அபாயத்திலிருந்து தப்புவதற்கும் கடவுள் ஏதேனும் வழிகாட்டுவாரா! பாவினோ போகட்டும்!...

ஆனால் அவர்களை உயிரிடும் போக விட்டது சரியா? அவர்கள் எங்கே போய்க் கரை ஏறுவார்களோ? இன்னும் என்னென்ன குழப்பங்களையும் கோர மிகுந்தயக்கமையும் செய்வார்களோ? — கடவுள் இருக்கிறார். நாம் என்ன செய்ய முடியும்? எப்படியாவது இளவரசருடன் மறுமுறை சேர்த்து விட்டால் போதும்! இருந்தாலும் அவர் இப்படி என்னைக் கைவிட்டிருக்கக் கூடாது! பூங்குழலியுடன் என்னையும் வானமீது ஏற்றி அழைத்துப் போகிறார்களாம். மறுபடியும் அவரைச் சந்திக்க நேர்த்தால், கட்டாலம் பலமாகச் சண்டை பிடிக்க வேண்டும். "உங்கள் பழமையான சோழ குலத்தின் சிநேக தர்மம் இது தானா?" என்று கேட்க வேண்டும். ஆனால் அப்படிச் கேட்கும் சத்தர்ப்பம் வரப் போகிறதா?... இளவரசரை மீண்டும் பார்க்கப் போகிறோமா?... ஏன் பார்க்க முடியாது? நான் இந்தச் சங்கடத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்ட

தைச் சேனாதிபதியும் ஆழ்வார்க்கடி யானும் பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர் கள் ஏதாவது செய்வாமலா இருப்பார் கள்? இளவரசரை அவர்கள் சந்தித் திருந்தால் கட்டாயம் சொல்லியிருப் பார்கள் அல்லவா?

ப்படி வந்தியத் தேவன் யோசித் துக்கொண்டுநின்ற நேரத்தில் படகு கட லில் வெகு தூரம் போய்விட்டது என்

பதைக் கவனித்தான். படகு அங் வளவு வேகமாகச் சென்றது எப்படி? படகு மட்டும் போகவில்லை; தான் ஏறியிருந்த கப்பலும் இவ்வளவு அசைந்து நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால்தான் கப்பலுக்கும் படகுக் கும் அவ்வளவு சிக்கிரத்தில் அங் வளவு தூரம் ஏற்பட்டு விட்டது! கடலில் அலைகள் பெரிதாகிக் கொண்டு வருவதையும் வந்தியத் தேவன் பார்த்தான். அதுமட்டும் தானா? இது என்ன? பட்டப்பகலில் நிமிரென்று ஒரு பக்கம் இருண்டு வரு கிறதே? —

தென் மேற்குத் திசையை வந்தியத் தேவன் நோக்கினான். சற்று முன்னால் முழ உயரம் தெரிந்த மேகம் அதற் குள் பிரம்மாண்டமாக வளர்ந்து

படர்ந்து மேற்கு வானத்தைப் பெரும் பாலும் மறைத்து விட்டதைக் கண் டான். இன்னும் அம்மேகங்கள் திட்டித் திட்டாகத் திரண்டு புரண்டு வானத்தில் வெகு வேகமாக மேலேறி வந்தன. அவன் பார்த்துக் கொண் டிருக்கும் போதே மேற்கு வானத்தில் பாதி தூரம் இறங்கியிருந்த சூரியன் மறைந்து விட்டன. பிறகு, மேற்குத் திசையும் தெற்குத் திசையும் மேலும் இருண்டு வந்தன. வானத்தின் கரிய மேகங்கள் கடலிலும் பிரதிபலித்துக் கடல்நீரையும் கரிய மைலிறமாகச் செய் தன. கடல் எங்கே முடிகிறது, வானம் எங்கே தொடங்குகிறது என்று கண்டு பிடிக்க முடியாமல் கடலும் வானமும் ஒரே கண்ணக் கரிய இருள் நிறம்பெற்றி ருந்தன.

மேகத் திரள்கள் மேலும் புரண்டு உருண்டு வந்தியத்தேவனுடைய தலைக்கு மேலே வந்தன. பிறகு கீழ்த் திசையிலும் இறங்கத் தொடங்கின.

படகு சென்ற திசையை வந்தியத் தேவன் நோக்கினான். படகு இருந்த இடமே தெரியவில்லை. அவனுடைய பார்வையின் எல்லைக்கு அப்பால் போய் விட்டது போலும்!

காற்றின் மெல்லிய ரீங்காரம் இப் போது 'தேறா' என்ற பெரும் இரைச்ச லாக மாறி விட்டது.

அத்துடன், நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் பெரிதாகி வந்த அலைகளின் இரைச்ச லும் சேர்ந்தது.

கப்பலில் விரித்திருந்த பாய்கள் சட படவென்று அடித்துக் கொண்டன.

மரங்களும் கட்டைகளும் ஒன்றோ டொன்று உராய்ந்து ஆயிரம் குடுவிக் கெல்களைத் திறந்து மூடும் சத்தத்தை உண்டாக்கின.

பாய் மரங்களை வந்தியத்தேவன் அண்ணாந்து பார்த்தான். அவற்றின் நிலையிலிருந்து கப்பலுக்கு திசையாகப் போகாமல் கழன்று கழன்று வருகிறது என்று தெரிந்து கொண்டான்.

'கழிக் காற்று' என்று அடிக்கடி சொன்னார்கள்! அந்தக் கழிக் காற் றுத்தான் அடிக்கப் போகிறது போலும்!

கழிக் காற்று அடிக்கும் போது பாய் மரங்களிலிருந்து பாய்களைக் கழற்றிக் கற்றி வைக்க வேண்டும் என்று வந்தி

வத்தேவனுடைய அறிவுக்
குப்புலப்பட்டது. ஆனால்
அவன் ஒருவனால் அது
எப்படி முடியும்? பத்துப்
பேர் சேர்ந்து செய்ய
வேண்டிய காரியம் அல்
லவா? பத்துப் பேர் இல்
லாவிட்டாலும் நான்
பேராவது வேண்டும்.
ஒருவன் தனியாக என்ன
செய்வது? கடவுள் விட்ட
வழி விடுகிறார். கப்பல்
அடைந்த கதையை அடை
கிறது என்று கம்மா
இருக்க வேண்டியதுதான்!
கப்பல் அடையப்
போகிற கதி என்ன
வென்று அவனுக்குச் சிக்
கிரத்திலேயே தெரிந்து
போகிறது.

அப்படியும் இப்படியும்
சிறிது நேரம் அலைப்புண்
டிருந்து பிறகு கடலில்
முழுவிப் போக வேண்டி
யதுதான்! முழுதுவதற்கு
முன்னால் கக்குச் சக்காக
கடைத்து போனதும்
போகும்! கப்பலின் கதி
எப்படியானதும் தன்னு
டைய கதையைப் பற்றிக்
சத்தேகமில்லை!

நடுக்கடலில் மரணம்!
அந்தக் கும்பகோணத்
துச் சோதிடன் இதைப்
பற்றி ஒரு வார்த்தையும்
சொல்லவில்லை, பார்!
சோதிடரும் சோதிடன்!
அவனை மறுபடி பார்க்க
நேரத்தாகல்... கைத்தியக்
காரத்தனம்! அவனை மறு
படி பார்க்க்பது ஏது?

தி மரென்று
வந்தியத்
தேவன்
தோளில்
கொட்டி
யான
பொருள் ஏதோ விழுந்
து. சட, படவென்று கப்
பல் முழுவதும் சிறிய

நித்ய கழாங்கதர்கள் விழுந்தன. உடலிலும் ஏராளமாக விழுந்தன. அந்தக் கழாங்கதர்கள் எப்படியும் பனிக்ரு போல் பிரகாசிக்கின்றன! வானத்திலிருந்து இவை எப்படி விழுமென்றன!

இன்னும் இரண்டு மூன்று கதர்கள் அவன் தலையிலும் முதுகிலும் தோள் களிலும் விழுந்தன. அவை விழுந்த இடத்தில் முதலில் வளி: பிறகு ஒரு குளிர்த்தி. கப்பலில் விழுந்த கதர்களைப் பார்த்தால், ஆ! அவை உருகிக் கரைந்து போய்க் கொண்டிருக்கின்றனவே? — ஆம்; இது பனிக் கட்டி மழை! அதுவரை வந்தியத் தேவன் அத்தகைய மழையைப் பார்த்ததுமில்லை; அதுபவித்ததுமில்லை. மடிவதற்கு முன்னால் இந்த அற்புதத்தைப் பார்த்த முடிந்ததே என்ற குதூகலம் அவன் உள்ளத்தில் தோன்றியது.

கப்பல் தளத்தில் உட்கார்த்து, கரைந்து கொண்டிருந்த பனிக் கட்டிக் கதர்களைத் தொட்டுப் பார்த்து மகிழ்ந்தான். அப்பா! என்ன சிவ்விப்பு! தொடும் போது நீயைத் தொடுவது போல் அல்லவா இருக்கிறது? ஆனால் நீ தோலைத் கட்டுத் தீய்ப்பது போல் அது செய்யவில்லை. விரைவில் குடு குளிர்த்தியாகி விடுகிறது.

கல் மழை எதிர்பாராமல் வந்தது போலவே சட்டென்று தின்றது. பெய்த நேரம் அரைக்கால் நாழிகை கூட இராது.

பிறகு சாதாரண மழை பெய்வத் தொடங்கியது. மழை ஜலம் கப்பலில் விழுந்து சிதறி ஓடிக்கூடவில்லை.

விழுந்து விடுவதை வந்தியத்தேவன் கவனித்தான். சோழ நாட்டு மரக் கலத் தச்சர்களின் கெட்டிக்காரத் தனத்தை விவரித்தான். எத்தனை மழை பெய்தாலும் எத்தனை பெரிய அலைகள் மோதிக் கூடல் ஜலம் கப்பலில் வந்தாலும், மீண்டும் கூடலிலேயே தண்ணீர் போய் விழும்படியாக அக்கப்பல் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. கப்பலின் மேற்பகுதி கூடல்த் கூடல் நீர் உள்வெ புகுந்தாவன்றி அனை மூழ்கடிக்க முடியாது!

இதைப் பார்த்ததும் அவனுக்குச் சிறிது ஈதலையும் உண்டாகிற்று. கூடலே ஒரு நினைவு வந்தது. தண்ணீர் கட்டிப் போட்டிருந்த அரைக் கதவு திறந்திருந்தால் அதன் வழியாகத் தண்ணீர் உள்வெ புகுந்து விடலாம். ஓடிப் போய்ப் பார்த்தான். அவன் நினைத்த படி கதவு திறந்து காற்றில் அடித்துக் கொண்டிருந்தது. கதவை இறுக்கிச் சாத்தித் தாளிட்டான்.

மேலேகாற்றும் மழையும் பொருக்க முடியாமற் போனும் அந்த அரைக் குளியெ புகுந்து கூடத் தான் கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டலாம். பிறகு கூடலுள் விட்ட வழி விடுகிறார் என்று நிம்மதியாக இருக்கலாம். இவ்வளவு பத்திரமான கப்பலை விட்டு அந்த முட்டாள்கள் இருவரும் படலில் ஏறிப் போய் விட்டதை நினைத்து வந்தியத் தேவன் அனுதாபப்பட்டான். ஆனால் அந்தப் படலின் அமைப்பும் விசித்திரமானதுதான். எல்லாவது காற்று அடித்தாலும் மழை பெய்தாலும் அனை மூழ்க அடிக்க முடியாது. அப்படியே படகு கூடல்த் முழுகினாலும் பக்கத்தில் அதனோடு சேர்த்துக் கட்டிவுள்ள கட்டை ஒன்று இருக்கிறது. அதைப் பிடித்துக் கொண்டு அந்தக் கொலை பாநகர்கள் தப்பிக் கரை சேர்த்துவிடுவார்கள்! அநேகமாய்க் கொடிக் கரைக்குச் சரியமாகப் போய்க் கரை ஏறுவார்கள்!.....

கொடிக் கரைவிருந்து வந்தியத் தேவனுடைய உள்ளம் பழையாறைக்குத் தாவிவது. கக்கரவர்த்தியின் திருக் குமாரிக்குத் தனக்கு நேர்ந்த கதி எப்படித் தெரியப் போகிறது? அவன் இட்ட பணியை நிறைவேற்றும் முயற்சியிலே நான் தடுக்கடலில் முழுகியதை யார் அவனுக்குத் தெரிவிக்கப் போகிறார்கள்? கூடல் தெரிவிக்குமா? காற்று சொல்லு சொல்லுமா? — கூடலே! அந்த மாதாஸையச் சந்திப்பதற்கு முன்னாலேயே நான் இறந்து போயிருக்கக் கூடாதா? போர்க்களத்தில் வீர மரணம் எய்திவிருக்கக் கூடாதா? சொர்க்க பூமியைக் கண்ணால் பார்க்கச் செய்துவிட்டு கூடலே அதைப் பாதாளத்தில் தள்ளுவது போல் அல்லவா இருக்கிறது!.....

காற்றின் வேகம் அதிகமாகிக்

கொண்டிருந்தது. அலை கடலின் கொந்தளிப்பு மிகுதியாகக் கொண்டிருந்தது. கப்பலின் பாய் மரங்கள் பேய் பிசாசுகளைப் போல் பயங்கரமான சத்தமிட்டுக் கொண்டு ஆடின.

ருள் மேலும் மேலும் கரியதாகிக் கொண்டு வந்தது. இருட்டை விடக் கரியதான இருட்டு எப்படி இருக்க

முடியும்? — அப்படியும் இருக்க முடியும் என்று தோன்றியது.

நிமிர்ந்து வானத்தில் ஒரு மின்னல் தோன்றி ஒரு மூலையிலிருந்து மறு மூலை வரை பாய்ந்தது.

அதற்குப் பிறகு தோன்றிய இருட்டு இருளைவிடக் கரியதாகிருந்தது.

மின்னலைத் தொடர்ந்து இடி முழக்கம் கேட்டது; கப்பல் அதிர்ந்தது; கடல் அதிர்ந்தது; திசைகள் அதிர்ந்தன.

இன்னொரு மின்னல் அடிவானத்தில் இருளைக் கிழித்துக் கொண்டு புறப்பட்டது. அது மேலும் மேலும் நீண்டு, கப்பும் கிளையும் விட்டுப் படர்ந்து, பற்பல ஒளிக்கோலங்கள் ஆகாசமெங்கும் போட்டு, வானையும்

கடலையும் தோதி மயமாகச் செய்து விட்டு, அடுத்த கணத்தில் அடியோடு மறைந்தது.

இடி முழக்கம் தொடர்ந்தது. அம்மம்மா! அண்டகடாகங்கள் வெடித்து விழுவின்றன என்பதில் சந்தேகமில்லை.

மேலும் மின்னல்கள்; இடி முழக்கங்கள். “இன்னும் வானம் பிளக்கவில்லையே; இது என்ன அதிசயம்!” என்று வந்தியத்தேவன் எண்ணமிட்டானே இல்லையோ, அந்தக் கணமே ஆகாசம் வெடித்துப் பிளந்தது.

வெடித்த பிளப்பின் வழியாகப் பிரளய வெள்ளம் பொழிந்தது.

ஆம்; அதை மறை என்றே சொல்வதற்கில்லை. வானவெளியிலிருந்து கடல் குமுறிக் கொண்டிருந்து அது நிமிர்ந்து தோன்றிய பிளவின் வழியாகக் கொட்டுவது போலவே இருந்தது.

கடல் அலைகள் ஆவேசத்தாண்டவமாடின. மின்னல் வெளிச்சத்தில் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் ஆடும் மலைச் சிகரங்கள் காட்சி அளித்தன.

காற்றின் கொம்மாளம் உச்சத்தை அடைந்தது. ஆடும் மலைச் சிகரங்களை அப்படியே பெயர்ந்து எடுத்து வாயு பகவான் வானவெளியில் சிதறி

மங்கையர் மணி

மார்ச் 1988
திருச்சி...

• பெண்கள் ஆண்களைவிட அதிக ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்கிறார்களா?

• மணம் தரும் மகாலாக் கள்!

• பெண்களைத் தாக்கும் எலும்புதோய்

எறித்து விடுவாடினார்.

வந்தியத்தேவனுடைய கப்பல் மீதும் அந்த நீர் மலைகளில் சில வந்து மோதின.

மேலேயிருந்து மழை வெண்ணம் தொப்பு தொப்புவென்று கொட்டியது; நாலா பக்கமிருந்தும் அலைமலைகள் வந்து மோதித் தாக்கின. வீரித்த பாய் மரங்கள் மீது கழற் காற்று தாக்கிப் படுத்திய பாட்டைச் சொல்லி முடி யாது.

இவ்வளவையும் பெற்றுத் துக் கொண்டு அந்தச் சோழநாட்டுத் தச்சர் கள் கட்டிய அசிசய மரக்கலம் கழன்று கழன்று வந்து கொண்டிருந்தது.

ஐய் எவ்வளவு நேரத்தான் கழன்று கொண்டிருக்க முடி யும்? எவ்வளவு நேரம் அந்த மாபெ ரும் பூதங்களின்

தாக்குதலைக் கப்பலினால் சமாளிக்க முடியும்? — முடியாது; இந்த வினா டியோ, அடுத்த வினாடியோ, கப்பல் முழுக வேண்டியதுதான். அத்துடன் வந்தியத்தேவனும் முழுக வேண்டியது தான்.

எனினும், அந்த எண்ணம் அவ னுக்கு இப்போது சோர்வை அளிக்க வில்லை. அப்படித் தனக்கு நேரப் போகும் மரணம் ஓர் அற்புதமான மரணம் என்று கருதினான்.

எழும்பிக் குதித்த அலைகளைப் போல் அவன் உன்னமும் குதூகல தாண்டலும் ஆடத் தொடங்கியது.

காற்றின் பேரிரைச்சல், அலை களின் பேரொலி, இடிகளின் பெரு முழக்கம் இவற்றுடனே வந்தியத் தேவனுடைய குரலும் சேர்ந்தது. "ஹா ஹா ஹா!" என்று லாய்விட்டுச் சிரித்தான்.

அந்தக் காட்சியையெல்லாம் நன் றாய்ப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற் காகவே அவன் முன் ஜாக்கிரதை யுடன் பாய்மரத்தின் அடித்தண்டின் சேர்த்துத் தன்னைக் கட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

கப்பல் கழன்றபோது பாய் மரமும் கழன்றது; வந்தியத்தேவனும் கழன் றான்.

இப்படி எத்தனை நேரம் கப்பலும் பாய் மரமும் வந்தியத்தேவனும் கழன்று கொண்டிருந்தார்கள் என்று தெரியாது.

பல யுகங்களாகவும் இருக்கலாம்; சில வினாடிகளாகவும் இருக்கலாம். காலதேச வர்த்தமான உணர்ச்சிகளை யெல்லாம் கடந்த அமர நிலையை வந்தியத்தேவன் அப்போது அடைந் திருந்தான்.

கா

ற்றின் வேயம் சிறிது குறை வது போலத் தோன்றி யது. பிரளய மாகக் கொட்

டிய மழை நின்றுவிட்டது. சிறு தூறல் கள் போட்டுக் கொண்டிருந்தன.

மின்னலும் இடியும் நின்று விட்டது போலத் தோன்றியது. கடல் கன்னங் கரிய இருள் பிழம்பாகத் தோன்றியது.

வந்தியத்தேவன் சிறிது நேரத்துக்கு முன்னால் மின்னல்களின் ஒளி வீசி வசத்தாங்கமுடியாமல்கண்களைமுடிக்கொண்டிருந்தான். இடிகளின் பெரு முழக்கத்தைக் கேட்க முடியாமல் காது களைத் தன் கைகளினால் இறுக்கிப் பொத்திக் கொண்டிருந்தான்.

இப்போது கண்களைத் திறந்துபாரித் தான்; கைகளை அகற்றிக் காதுகளை யும் திறந்து விட்டான்.

ஆகா! இவ்வளவு பெரிய 'கழிக் காற்று வீபத்திலிருந்து நான் தப்பித் துக் கொண்டேனா! கடவுள் காப் பாற்றி விட்டாரா? மீண்டும் பழையாறை அரசினங்குமரிவை இந்த ஜன் மத்தில் காணப் போகிறேனா? இள வரசரைச் சந்தித்து அளவளாவப் போகிறேனா?.....

அதற்குள் அவரரப்படக் கூடாது. இந்தக் கப்பல் இப்போது எங்கே இருக்கிறதோ, யார் கண்டது? இது பத்திர மாய்க் கரை சேரும் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? கப்பல் தப்பினாலும் தான் உயிரோடு தப்பிக் கரையேறு வேன் என்பது என்ன நிச்சயம்?

இன்னும் எத்தனை எத்தனை அபாயங்கள் இருக்கின்றனவோ?.....

மாதம் ஒரு மாவட்டம்

மீண்டும் பகம்பொன், செங்கல்பட்டு மாவட்டக் களுக்கு வருகிறோம்!

கடந்த ஆண்டு ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் மாதக் கல்வி இதழ் களில் பகம்பொன் முத்துளமணிகம் மற்றும் செங்கல்பட்டு மாவட்டப் பிரதானிகள் பற்றி எழுதினோம். கடலோ, அந்தந்த மாவட்டக் கலெக்டர் பேட்டியையும் விசுவாக வெளி விட்டிருந்தோம்.

இப்போது அந்தப் பிரதானிகளையாக எந்த அளவுக்குத் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன? அவ்வது நீர்வு காணப்படாதவை உள்ளன? காணப்பட்ட நீர்வுகளையும் எழுதுங்கள், இன்னும் நீர்வு காணப்படாத பிரதானிகளையும் எழுதுங்கள்.

மறுபடியும் நமது நிருபர்கள் வரும் ஏப்ரல் மாதத்தில் இந்த இரண்டு மாவட்டங்களிலும் சீ-வி-பி-சி செய்தி வருகிறார்கள். கடிதங்கள் வந்து சேர வேண்டிய கடைசித் தேதி: 30.2.88. உடனடியாக எழுதினுப்புகள்.

— ஆசிரியர்.

கலை ஏற்கும் சமுதாயப் பணி

வந்தியத்தேவனுடைய மனத்தில் இந்தக் கேள்வி எழுந்ததும் அதற்குப்பதில்கொள்வது போல வானத்தைக் கீறிக்கொண்டு ஒரு மின்னல் மின்னியது. அதன் பிரகாசம் அவன் கண்ணெதிரே தூறு குரிலனைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது போலிருந்தது. இருட்டிலாவது கொஞ்சம் பார்க்கலாம்; அந்தப் பயங்கரப் பிரகாசத்தில் ஒன்றுமே பார்க்க முடியவில்லை. தன் கண்களையே அம்மின்னல் பறித்து விட்டதோ என்று வந்தியத்தேவன் அஞ்சினான். எரிச்சல் எடுத்த கண்களை இறுக்கி மூடிக்கொண்டான். அந்தக் கணத்திலேயே அவன் செவிகளுக்கும் ஆபத்து வந்து விட்டது. எத்தனை இடிமுழக்கங்கள் வந்தியத்தேவன் முன்னம் கேட்டிருக்கிறான்; இன்றைக்கும் எத்தனையோ கேட்டான். ஆனால் இப்போது இடித்த இடியைப் போல் — சே! அது இடியா? இத்திரனுடைய வஜ்ராயுதம் அவனுடைய காதின் வழியாகப் பிரவேசித்து மண்டைக்குள்ளேயே நுழைந்து தாக்கியது போலிருந்தது.

சற்று நேரம் வந்தியத்தேவன் கண்களையும் திறக்க முடியவில்லை. காதினோ 'ஓய்' என்ற சத்தம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

மூடியிருந்த கண்கள் ஏதோ சமீபத்தில் தலைக்கு மேலே புதிய வெளிச்சம் பரவியிருப்பதை உணர்ந்தன.

காதிலும் 'ஓய்' சத்தத்துக்கு மத்தியில் வேறொரு விதோத சப்தம் கேட்டது. காட்டில் தீப்பற்றி எரியும் போது, மரங்களில் தீப்பிடிக்கும் போது, உண்டாகும் சப்தத்தைப் போல் தொனித்தது.

வந்தியத்தேவன் கண்ணைத் திறந்து பார்த்தான். அவன் இருந்த கப்பலின் பாய் மரம் உச்சியில் தீப்பற்றி எரிவதைக் கண்டான்.

ஆகா! இப்போது புரிகிறது! அந்த மின்னல் பன் அவ்வளவு பிரகாசமாக இருந்தது. அந்த இடி ஏன் அவ்வளவு சத்தமாக ஒலித்தது என்று இப்போது விளங்குகிறது.

அந்தக் கப்பல் மேலேயோ, அல்லது, வெகு சமீபத்திலேயோ இடி விழுந்திருக்கிறது! அதனால் பாய்மரத்தில் தீப்பிடித்திருக்கிறது!

பஞ்ச பூதங்களில் இரண்டு பூதங்கள் அந்தச் சோழ நாட்டு மரக்கலத்தைத் தாக்கி அழிக்கப் பார்த்தன. நீரும் காற்றும் தோல்விபற்றின. வருணனும் வாகுடனும் சாதிக்க முடியாத காரியத்தைச் சாதிக்க இப்போது அக்கினி பகவான் தோன்றியிருக்கிறார்!

(தொடரும்)

* மோகன் தாஸ்

* வெல்வர்

மிகக் குறைவான வாகனங்கள்;

மிக அதிகமான விபத்துக்கள்!

“உலகின் மொத்த வாகனங்களில் ஒரே ஒரு சதவிகிதம்தான் இந்தியாவில் ஒதுகின்றன. ஆனால் உலகின் சாலை விபத்துக்களில் ஆறு சதவிகிதம் இந்தியாவில்தான் நடக்கிறது” என்று திருச்சிபுலாவிலும் ஒரு செப்திமைச் சொன்னார் பேராசிரியர் டாக்டர் வெல்வர்.

பேராசிரியர் ஜெர்மன் நாட்டைச் சேர்ந்தவர். சாலை விபத்துக்கள் தொடர்பான சிவிக்ஸ் முறைகள் பற்றி ஒரு கருத்தாங்கு சென்னைவில் நடந்தது. அதில் பங்கேற்றவர்களுக்கான வெல்வர், கருத்தாங்குக்குத் தலைமை வகித்தவர் தமது டாக்டர், எலும்பு முறிவுச் சிகிச்சை நிபுணர், மோகன் தாஸ்.

வெல்வர் தமது நாடு பற்றியும் பேசினார்:

“எங்கள் நாட்டில் ஒவ்வொரு பதின்மூன்று வினாடிக்கும் ஒரு உயர் சாலை விபத்தில் அடிபடுகிறார். இவர்களில் மூன்று பேருக்கு ஒருவர் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்படுகிறார். ஒவ்வொரு வருடமும் நாறு லட்சம்

பேருக்கு விபத்துக்களுக்குப் பிறகு ஆள் பத்திரி வாசமும், சிகிச்சையும் நாப்படுகிறது. மருத்துவமனையில் உள்ள படுக்கைகள் எண்ணிக்கையில் 10 சதவிகிதத்துக்கு மேல் இதற்காகவே தேவைப்படுகிறது! வேலை நாட்களில் 23 சதவிகிதம், விபத்துக்கள் தொடர்பான விடுமுறைகளிலேயே போய்விடுகிறது. கோர்ட் கேசுகளில் சரி பாடு, விபத்துக்கள் தொடர்பானவை!”

மறுபடி இந்தியா பற்றித் தமது கவலை சுபுத் தெரிவித்தார் வெல்வர்:

“உங்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு அடிக்கடி வருகிறவன் நான். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் இங்கே வந்தபோது, உங்கள் ஆளுனர் ஒரு சூரணுவைச் சந்தித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அவரது சொற்பொழிவுகள் அடங்கிய புத்தகம் (Tamil A New Order) ஒன்றை எனக்கு அன்புடன் தந்தார். சமூக, பொருளாதாரப் பகுதிகளோடு, சாலை விபத்துக்கள் பற்றிய அவர் கட்டுரைகளைப் படித்தபோது, விவரப்பாய் இருந்தது. எத்தனை அக்கறைபோடு, வருத்தத்தோடு எழுதினிருக்கிறார்! அவர் நட்சிடுக்கும் தகவல்கள் அநிர்ச்சி அளிக்கின்றன:

• 1988 - இம் மட்டும், சுமார் 40,000 பேர் சாலை விபத்துகளில் உயிரிழந்திருக்கின்றனர்.

• பதின்மூன்று நிமிடங்களுக்கு ஒரு முறை, இத்தியானில், சாலை விபத்தில் ஒருவர் உயிரிழக்கிறார்.

• இத்தியானில் விபத்து எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. உலகமேயே அதிகப்படியானது.

• 1981 - இம், சென்னை மட்டும் 370 சாலை விபத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதில் 112 மரணங்கள் காலத்திலேயே; 11 பேர் மருத்துவமனைக்குச் செல்லும் வழியில் இறந்துவிட்டனர்; 102 பேர் மருத்துவமனையில் மரணம் அடைந்திருக்கின்றனர்.

சென்னை சில போலீஸ்களையும் கூறினார்: "இம்மாதிரி விபத்துக்கள் நேரக் காரணம் வாகன ஒட்டிகள், பாதுகாிகள் ஆகியோர் சாலை விதிகளை அறிவாதிருப்பதும், அறிந்திருந்தாலும் அவம்பின்பிடுகாததும் தான். வாகனங்களில் குறைவான விதிகள் பல. வேண்டும். பல வாகனங்கள் சாலைகளில் ஒட்டியே ஓடக்கூற்றவை. சாலைகளை அபிவிருத்தி செய்வதும் அவசியம்.

குத்தி செய்வதும் அவசியம்.

பல்காலமாக அடிபட்ட நகருக்கு உடனடிச் செலவை அளிப்பதே மரணத்தின் பிழிவிருந்து அவரை மீட்ட உதவும். இதற்கு அடிபட்ட நபர் ஆகப்பதிர்க்கு வந்து போக வரை காத்திராமல், உடனடி செலவைகளில் நேர்த்த மருத்துவர்கள், ஆம்புலன்ஸ்கள் தலையாக விளைய வேண்டும். தலத்திலேயே இவற்ற அளவு செலவை தந்து, பிறகு அடிபட்டவருடன் டாக்டரும் ஆம்புலன்ஸ் ஈதி, மருத்துவமனை நிரும்ப வேண்டும். மருத்துவமனையில் நரம்புச் செலவை, சிறுநீரகச் செலவை, மார்புப் பகுதிச் செலவை, என்று நேர்த்த மருத்துவர்கள், விபத்துச் செலவையான்க்கும் மருத்துவருடன் தயாராக இருப்பது அவசியம். மயக்க மருந்து அளிக்கும் அமைப்புகள் பற்றி தயார் நினைவில் இருக்க வேண்டும்."

வெய்லர் சொல்வதைக் கேட்க வலாண்மையாகத்தான் இருக்கிறது. இங்கு அப்படி பெய்லாம் நடக்குமா? ஒரு மகாநாடு கூட்டும் அளவுக்கு இதில் வலனம் நிரும்பிவிடுகிறதே. அதனால் நடக்கக் கூடும் என்று நம்புவோம்!

— சாருமேரி

ஆதலால் உதவுக

இதிலும் என்ன சொல்லிக் கொண்டு வரணவன் சொல்பவன் சொல்லக் கொடுத்துக் குட்டிக்கவராகிவிட்டக் கூடாது என்பதுதான் பொருத்தமானது. அதற்கானத்தான் விட்டியெனப் படிப்பதென்றியவாய்க்குருதுவதற்குச் செத்திடுகிறவன் கவியெனப்படிப்போகவிட்டால் அவன் ஆசாங்கின் வார்த்தைய் படியே நடக்குமாறுதான் சான்றிரும் கூட்டுப்படுத்துகிறது. இதனால் ஆசாங்கர் எப்போதும் உச்சென்று விட்டடி உருட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று ஒரு இடத்தில் கூடச் சொல்வதில்லை. பரிசுத்தோடு நடத்துப் போதேதப்பவன் கவியெனவாய் போகாதபடியும் அவன் ஒருக்குப்படுத்த வேண்டுமென்பதே சான்றிரக் குத்து. உபநிஷத்துக்களில் ஆசாங்கித்துப் புரண இந்நிராக்கவனப் பார்க்கதான் ஒரு - சிவனா பதல்பரம் ஆற்றிப் பரிசுத்தியென கூட்டுப்பட்டிருக்கின்றது திறைவ் குருடாத்தம் விடைக்கு.

மதுரமாய் பேசியும் பரிசுமாக நடத்தி யுமே சிவனின் முகமேதற்பப் பார்க்கப்பது தான் வரி என்ற சொல்லிவிடுக்கிறது. "வெளியாய்" என்று சிவனின் குறிக்க குறிக்க கூப்பிடுவதிலிருந்து இந்த வாதம் தெரிகிறது.

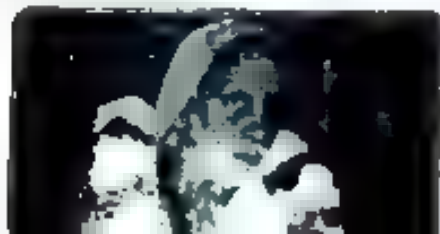
சிவனின் அருக்காமனே சிவன சொல்லித் தரவேண்டும் என்று கொள்கின்றன. இதில் இருக்கிறது. சிவன தருவது என்னுமே தன்னை தருவது என்று பின்பட்டு அத்தம் ஏற்படக்குத்தானம் ஆதிக்கமோட்டருக்குப்படித்தான் இருக்கிறது.

ஆளுதல் தவிர்க்க முடியாமல் சில சமயங்களில் அருக்கமும் வேண்டுகிறக்க வாம். அதனாக்தான் "அருகாத மாடு படிவாது." "அடி உதவிடுற மாடு இ அன்னைத் தம்பி உதவிடுறதில்லை" என்றெல்லாம் வரணம் இருக்கிறது. "மோகி ன் னி னி னி னி னி" (பிரப்பம் பற்றிப் போடாவிட்டால் பிள்ளை குட்டிக்கவர் தான்!) என்று வெள்ளைக்காரர்களுக் கொச்சிருக்கன்.

இம்மாதிரி அருக்கும்படியாக நிப்பந்தம் ஏற்பட்டால் கூட, சின்னதாக ஒரு வகை அல்லது முக்கில் சிம்பாக் தட்ட வாய்மொழிய் அடிக்கு, புதியவர்கொடியு வாய் விளையு என்று கூடாது என்றுமேயும் இருக்கிறது. முதுகில் மட்டுக் அருக்கவாம், வேதே எங்கெயும் அருக்கப் படாது; தலைகில் ஒருவாறுக் அருக்கப் படாது என்று கூட்டுப்பாடு சென்றிருக்கிறது. தலைகில் அருத்தாக் பொறி வையி விட்ட கூடும் அல்லவா!

இப்படி ஒவ்வொரு சின்ன விஷயத் தையும் சான்றிரக்கன் உச்செனவாகத் தல வித்துப் பண்புள்ள உபநிஷைகளைத் தந்திருக்கின்றன.

— துக்குரு கால்கி காமமொடி முர் சந்திரமொசேந்திர சரண்வாதி சங்கராச்சாரிய கவாமின்.

1955 ஆகஸ்டில் திண்டிவனத்தில் அப்போதும் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் வந்திருந்திருந்த கதி ரேசன். கண்டாங்கிச் சேலி, செவ வ த தி ப் பூ, தோசைக்கல் அகலக் குங்குமம் பொட்டு, கம்மிட்ட பெரிய மிழி ண், தேக்கு கடைத்த உடல். அண்டக் கறுப்பு திரம் என்று அசல் திருதெய்வேனி பட்டிக் காட்டுவாசியாகவே இருந்தான். அவன், ரயில் திரைப்பதின் கிரீடையும் பரபரப்பைப் பும்பார்த்து அவன் பிரமித்து வானவத்திரத்த படி திறை அகத்த தகைக்கு கிடைக்கும் பாராட்டாகக் கதிரேசன் எடுத்துக் கொண்ட டாக்.

"எங்க பாக்கிய? அன்னாத்து தின் யோன்னு அக்கலையெய்தித் தருவிட்டுப் போயிருவாறுவா? இக்கலையிப் பொரட்ட னுக்க. சீக்கிரம் கபலை எடுத்துக்க" என்று கம்பிரமாய்ச் சொன்னான்.

தகரப் பெட்டியை அவனும்தின்னாங்குக் கபலை அவனும் எடுத்துக் கொண்டார்கள். தகரத்தின் காலி தொலைக்கு வந்தபோது அண்ணாட்டி பவத்து போன பக மாட்டைப் போல் அங்காடியான.

"ஏன் பவத்து சாதினே?"
 "கட்டமா இருக்கு."

"சிறி பின் எப்படி இருக்காமல் கைப் படிக்கக். பவப்படாதே! நான் இருக் கேட்கு?"

பவத்தவனாய், தன் பின் பக்கம் பழங்கித் தன் புதுக்கைப் பிடித்தபடி அவன் வரவது அவனுக்கு மிகுந்த தெம்பை அளித்தது. ஒரு வாகல் வீரனாகவும் தகரத்தின் தெளிவு கவிவு கள் முழுக்கத் தெரித்தலாகவும் தன்னைப் பற்றி நினைத்துக் கொண்டான்.

பஸ் கூட்டம் தெரித்தபடி தொங்க வந்தது. "அடுத்த பஸ்ஸிலே போய்க்கிடலாமே?" என்று அவன்.

"அரூ இங்க எங்கவ வண்டியெல்லம் இம்புட்டுக் கூட்டம் இருக்கும். ஏன். நான் படிக்க உடறேன்."

கூட்டத்தில் நெருக்கியபடித்து ஏதிக் கொண்டார்கள். அவன் கப்பலின் அவ னுக்குப் புலவரித்தது. அவனை அவன் இன்ன மும் கரியாகத் தொட்டே பார்த்தவிலை.

பத்து நாட்கள் விடில் கல்வாணத்திற்குப் போனவன் அவன். கல்வாணம் நடத்த அன்று இரவு முதுகிரவு கைக்கக் கூடாது என்று அவன் விட்டு வழக்கமாகப் பழநான்

விட்டுக்கு விவக்காவி விட்டான்! மூன்று நாட்கள் முடிவதற்குள் சில தீர்த்து வேலை யில் மேலும் தான் தெருவிவிட்டது. அவனைக் கூட்டிக் கொண்டு வரும்படி ஆதி விட்டது.

கல்வாணம் செவது கொள்ளும் யோச னையை அவனுக்குத் தந்ததே மாதவன்தான். அவன் தாராளியில் பெட்டிக் கடை வைத் திருத்தான். கதிரேசன் மொரார்ஜி பில்லிங் மிஷின்மேன். அவர்களை மாநில இருபது பேர் அத்த தீனமான அறையை வாடகைக்கு அமர்த்தி, சேர்த்து சிரமங்களைப் பங்கிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். வத்திப் பெட்டியில் துச்சி அடுத்தவது போல் ராத்திரக்கம் ஒட்ட லின் கம்மன் சொனும் புனித்த குழம்பும் உணவு. காரம் ஒரு சினிமா, ஆகவாசம் என்று வாழ்க்கை.

மாதவன் சொன்னான்: "என்ன மக்கா. ஒரு கல்வாணம் கட்டிக்கிடப்படாது? விடல் கொல்லிவிடே இருக்காதார்களியே!"

"எங்கே? கட்டிக்கிடக்கு. அவனை ஆறுமுக நேரிலே விட்டுட்டு நான் இங்க கலுக்கண் டுட்டுக் கொட்கலா? வந்ததெ நன்னுக்க மச்சான்."

"ஏன், இங்க கூட்டிக்கிட்டு வரந்து?"

"இங்கவா? ஒன்றுக்கிட ஒரு கதா கொட்கக் என்று பாடுன்னு மச்சானுக்குத் தெரியாமலா?"

"அட பார்ப்பாம்பே. ஒரு ரூபு கொட்கக் காமலா போயிருமே? அட, தீ கட்டிக்கிட்டா காரம் ஒருநாளாவது விட்டுச் சாப்பாடு சாப் புடவாமேய்யா."

மாதவன்தான் நானுமச்சம் தாயாய், போயல் அலித்து ஓர் ஒற்றை அறையை வாட கைக்குப் பிடித்து விட்டான். கதிரேசனும் அதை தம்ப அப்போதும் முடிவிலிங்க. பம் பாய் தகரில் வாடகைக்கு ஓர் அறை இருக் கிறது என்பது சிவ்வறை விவையமா?

தாராளியை அடைத்ததும் அண்ணம்சத்துத் தெளிந்தான். "நம்முரு போவனே இருக்கே" என்று.

"நம்முரேதாம். எல்லாம் தமிழ் ஆளுக்க. துணைத்தி கூடக் கொட்கும். வேணுமா?"

"அப்போ வேணும்."

"ஓ குடிக்கறியா?"

ஜெயமீராகன்

“வேளும், பல்வே வேளக்கலை.”

அவளுக்கு என்ன வாய்வித் தருவது என்று அவளுக்குப் புரியவில்லை. அன்பாகப் பேசுவது எப்படி என்று தெரியவில்லை. விவரணையில் ஈரமான அவளது உடலைப் பார்த்த போது மனம் பல்படத்தது.

“மாதவன் கடைமீல் இருந்தான்.”

“மக்கா கொலச்சி நடந்து போக்கப் பட்டா மக்கா என்ன சொல்வதுக்கு என்னுள் இவனைக் கண்டதும்.”

“என்ன மச்சான்?” என்று இவன் பதறினான்.

“சேட்டு ரும்ப நம்மளுக்குத் தர முடியாது என்றுட்டான் பா...”

“அப்போ...”

“நேசம்மா, அவன் மச்சான்காரன் கொன்னானும். சாலாமத்திராவி களுக்கு எதுக்கு ருமைக் கொடுக்கிறேன்னு. சேட்டு வாக்கு மாத்திட்டான். நாலு தானா ஓடாத எடம் இல்லை. உனக்குத் தந்தி போட்டிருந்தேனே.”

“இல்லியே, கெடைக்கலியே.”

அவன் அசடு மாநிரி இருவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்தான்.

“இப்ப என்ன பண்ணது? தா வேளா போலி...”

“வேளும்பா, சேட்டு அதை வேறே வாடகைக்கு உட்டுட்டான்.”

“இப்படி ஆயிட்டுதே மச்சான். இவனை வக்கண்டு இனி நான் என்ன பண்ணப் போறேன்.”

“அட பெருத்தாத கெடப்பா, தங்கச்சி

ரெண்டுநான் ராவுத்தரி ஊட்டலின்றுக்கிட்டிட்டும் ஊக்குப்போறதும்மார் ஆளுங்கவாராகக் கம் இருக்காங்களாண்டு கண்டுபிடிப்பம். தங்கச்சிய ஊக்கு அனுப்பிட்டு ஒரு மாசத்துக்குள்ள இன்னோர் ஊடு கண்டுபிடிக்கிறது. அப்பறமா கப்பிட்டுக்கிறது. இதுக்குப் பொலி அழுதுண்டு... சே...”

“ராவுத்தர் சம்மதிப்பாரா?”

“வா, நான் சொல்றேன். அவர் கிட்ட...”

“ராவுத்தர் சம்மதித்தார். அவனிடம், “த உன்னோ பொ அம்மினி. சவுரியமா உன் வீடு மாநிரி நெனக்கக்க. வேத்துமையே வேளும், குனி, டிபன் சாப்பிடு. ஆயிஷா! அம்மினிக்கு என்ன வேளும்னு கேளு,” என்று கனிவாகச் சொன்னார்.

அவருடைவதும்ஒற்றை அறை வீடுதான். அதில் எழு பேர் வசித்தனர். ராவுத்தரின் பெண்ணுக்குத் தங்கயாணமாயி அவளும் அதற்குள்ளான் வாசம். அவர்களைத் தனிவாக அழைத்து ராவுத்தர் சொன்னார். “வய்யா, தங்கேளா. அபத்துக்கு ஒதவனுமென்னுதான் சம்மதிச்சேன். மூணு தாள்ளு மூணு தான். பாத்துக்கிடுதேன். அதுக்கு மெல...”

“இல்லவயா, தாங்க அதுக்குள்ள அவனை அனுப்பிடுவோம்.”

ஆயிப்பினைப் பவக்க உள்ள ஊடு. அதான் சொல்லுதேன். தப்பா நெனக்கக்கப் படாது.

“இல்லைங்க. ரொம்ப உபகாரம் தீங்க பண்ணினது.”

வினாதிருவு நீண்ட அளவுக்குப் புழக்கத்தில் புரண்டு புரண்டு படுத்தபடி அவனைப் பற்றி யோசித்தான். கல்யாண மாவிலும் சிரம்மாரி. தலைவையப் பித்துக் கொள்ள வேண்டும் போல வந்தது.

மறுநாள் காலை மிகப் பிழைக்குப் போகும் முன் அவனைப் போய்ப் பார்த்தான். ராவுத்தரின் விடு முழத்தை குட்டி களால் நிறைத்திருந்தது. அவனிடம் கண்ணியப் பேசி விடைபெற வேண்டியிருந்தது.

தொழிற்சாலையில் எப்படி வேலை செய் தான் என அவனுக்குத் தெரியாது. கற்பனை யில் நீதிவாபடி மிகிளுக்குள் கைவிடாததை அறிவிக்கும் என்னுதான் சொல்ல வேண் டும்.

சாயத்திரம் நீர்மாவித்தான். அவனைக் கண்ணியாகவே பம்பாணை விட்டு அனுப்புவது மட்டும். அவன் விட்டாருக்கும் அதன் லுணம் காலுக்கும் கிணியும் தெரிந்து போகும். அவன் ஆன்மமே சந்தேகத்திற்கு உட்பட்டும். அதைவிடத் தூக்கில் தொங்கலாம்.

இந்த ஊரில் கல்யாணமாகாத ஜோடிகள் இன்னும் ஏதாவது வழி இல்லாமலா இருக் கும்? வீசு, பாரீக் எல்லா இடத்திலும் அந் தணை ஜோடிகளை அவன் பார்த்துக்கொண்ட. எப்படியாவது காரியத்தை முடித்துவிட வேண்டும். தயங்கினால் மாணமே போய் விடும்.

அவனை அழைத்துக் கொண்டு நடக்கப் புறப்பட்டான். வானம் காண்பதே நிரந்தரப் பூவென்றும் வேடிக்கை பார்த்தான்.

அவனைப் பாரீக் உன்னை அழைத்துக் கொள்ளும். மாலை நேர பாரீக், தனிமைக்குச் சற்றும் உகந்த இடமில்லா என்று அப்போது தான் புரிந்தது. எங்கே பாரீத்தாலும் அட் கன். புதிர் மனையில் கூட ஜோடிகள். மனித அனுகூலம் இல்லாத இடமே இல்லை.

என்ன தேடிட்டிருக்கிறீர்? என்று.

"ஒக்காந்து பேசத்தான்..."

"இங்கு ஒக்காந்து பேசுகிறீர்."

"ஒக்காது. வா என்று. அடிக்குச் சிகாமணி என்று மனத்துக்குள் கவந்தான்.

நிம்னென ஒரு பொறி பகிர்ந்திட்டது. கியாமலி ரும்!

தேராக நோட்டல் குதூரத்தில் துறைத்தான். கியாமலி ருணம் அனுதிருகன்.

"எம்மாம் பெரிய மக்கடை" என்று

அவன், அவனுக்கு எரிச்சல் வந்தது.

கியாமலி ருயிர்க்குள் துறைத்ததும் எரிச் சல் அதிகமானது. அது கும் அவன். ஒரு பெட்டி! ஒரு மெண்டியும் இரண்டு நாற்காலி களும் போடப்பட்டதும் அது நிறைத்து விட்டிருந்தது. மெண்டியை இப்பறம் அப்பற மாய் இறவதும் அமரித்தனர், தன்னுடைய சிறு பெரிய இடைவெளி. இருவர் கைகளும் இருப்பிக்குக் கீழே வெளியே தெரியும். மெண்டியைத் தள்ளி இவன் அந்தப் பக்கம் போகும் தெரிந்து விடும்.

புதுக்குக் சொல்லி விட்டு அவன் அவன் கண்ணத்தைத் தொட்டான். அவன் அட்டை போலக் குறுகியபடி, "வேணும்!"

"உன்னை ஆரம்பிக்கட்டேன். முதல் வேலைகள் என்ன பண்ணு?"

"தமிழகத்தில் உடனே தேர்தல் நடத் துக் கருவார்த்தியைக் குறுகுததிலும், காலி ரில் தண்ணீர் விடுவது என்று சொல்லித் தரு ஒரு ததிலும் கொடுக்க போகும்."

— பருத்தம் கருவார்தன்.

என்றான். கண்ணத்தில் கிளர்ந்தான்.

"விடுவது யாராவது பார்ப்பாக்க."

அவன் உடனே பரபரப்படைந்தது.

அவன் செவி கழுத்து என்று தடவத் தொடக்கினான்.

"விடுவது" என்றபடி அவன் எழுந்து விடை விட்டான்.

"உட்காரு உட்காரு" என்று அவன் பத தினான்.

"தொடக்கட்டாது!"

"ஏன்டி?"

"யாராவது பார்ப்பாக்க."

"பார்த்தால் என்னடி?"

"வேணும்."

"பட்டிக்காடு பட்டிக்காடு" என்று கண்ணம் தந்துகும். "சரி உக்காந்து தொடை.

தொட மாட்டேன்."

பயத்தபடி அமரித்தான்.

வெளிச்சம். அதுதான் உககினான்.

கொஞ்சம் இருட்டாக இருந்தால் பரவா யிலும். சிவமா! சிவமாவிதழ் போனான் என்று குறைந்த பட்சம் ஒரு முத்திரையாவது தரலாம்.

தேராக புன்னுட்டார் நியெட்டருக்குப் போனார்கள்.

அவன் படத்தை ஆரவமாய்ப் பார்த்தான். இந்த படம். என்ன இறுவு புரிநிறு இவனுக்கு. வேறு மாநிலி என்னவாகவே இவனுக்குக் கிடைப்பதா? மண் மாநிலி இருக்கிறான்! மண்டு ஜென்மம்!

அவன் அவன் நோக்கத் தொட்டுச் செவி கைத் தாழ்த்த முயன்றான்.

"வேணும்"

"என்னடி வேணும்? தாயே. புருஷன் தொட்டால் தேய்க்கையடி போலிருக்கே?"

எம்மா கெட"

அறிந்து போனான். அவனையே மிழை மிழைவென்று பார்த்தான்.

முக்கத்தை அவன் முக்கத்தாக கொண்டு போனான். அவன் கண்ணில் கண்ணீர் மிக் வியது. அவன் வேகம் தணிந்தது.

"என்னடி?" என்றான்.

அவன் கீழ்மிருன்.

"என்னடி."

"எனக்கு இடுகைமூலம் பழக்கமிக்கியிருக்கிறான் உட்கொடுக்க!"

அவன் தெரிந்தது போலும். பாவம்! ஆண்களைப் பார்த்தால் கூச்சப்பட்டு வளர்ந்த கொழுந்துப் பெண்.

"சரி அழுது நாளே! விடு!"

என்னசெய்வது? உண்மையாக இவனை கணுக்கு அணுப்புவதா? சே!

வாட்டில் ஒரு மூலம் போட்டால் என்ன? குபாய் நூறு எண்ணிக் தரவேண்டியிருக்கும். கழுதை போலிருந்து. உடல் வளர்ச்சிச் செய்தாலும் சரி. இப்படி விட்டே கூடாது.

இதோ. வேண்டிய அலகிடம் "வா போகலாம்" என்றான்.

அவன் பரபரப்பு இப்போது அவளுக்குப் புரிந்து விட்டிருந்தது. உண்கன் மீது மீதுக்கே அவனைப் பார்த்தான். என்ன ஒரு வள விசாரிக்காமல் பேசாமல் அவன் கூட வந்தான்.

ஏழெட்டி வாட்டினில் அறை இல்லை என்றுதான். பலர் மேலும் சிறும் பார்த்தனர். ஏனென்று அவனுக்குப் புரியவில்லை.

அந்தக் கவுண்டர் ஆசாமியும் அவனை ஏற இறங்கப் பார்த்தான். அது மிகச்சிறிய மூன்றுதர வாட்டி. மூலம் வேண்டுமா. எதற்கு. இது யார். தீதுமா. மனைவியா? பொய் சொல்லுவதே. என்றெல்லாம் இடக்காக விசாரித்தான். போய் விடணமா என்று தோன்றியது. மொழி புரியாத அவன். திருதிருவென விழித்தது நின்று.

சோபாவில் அமர்ந்திருந்த மோட்டர் வான் ஆசாரி எழுந்து அருகே வந்து அவனிடம் ஒருமைமாத குரலில் "இது யார்?" என்றான் அவனைக் கட்டிக்காட்டி. ஆசாமி யின் முக அமைப்பை காட்டிக் கொடுத்து விட்டது. போலீஸ்! கிறிஸ்தவ தலைவராகியிருக்கிறான். வார்த்தையே வரவில்லை. "ம்... மனைவி" என்றான் திகிலிட்டு விட்டார்.

"சரவா மந்திரம்... தாயே! எதற்குடா வந்தான் இங்கே."

தாக்கன் வெளிப்புர்...

"சீ தாயே. கையில் பெட்டி கூட இல்லாமலா வெளிப்புரில் இருந்து வந்தாய்?"

பொட்டியில் அறைப்பட்டது போல இவன் குறிப்பிடுகிறான். "வா... செட்டிக்கு... என்னுமோட்டா அவன் காலரைப் பிடித்துத் தன்னின்று. கிறிஸ்தவர்களுக்கு வார்த்தையே வரவில்லை. திக் பிரமை பிடித்துத் தடுமாறினான். மோட்டா அவனைப் பிடித்துத் தான். பிடிலில் ஒரு போடு போட்டான்.

சட்டென்று அவன் முன்னால் தகர்த்து கைபெடுத்துக் கும்பிட்டு "வயிப்ப் வயிப்ப்" என்றான். என்னக் கட்டெலென்று வந்தது. "வயிப்ப் வயிப்ப்" என்று சொன்ன படியே ஜாக்கெட்டுக்குக் கைவிட்டுத்

தாவிவை வெளியே எடுத்துத் தூக்கிக் காட்டினான்.

மோட்டர் தயங்கினான்.

"பூ ஆர் தயிர் வயிப்ப்?" என்றான்.

தாவிவைத் தூக்கிக் காட்டி அழுத்திப் "வயிப்ப் வயிப்ப்" என்றான்.

மோட்டர் இவனிடம் உன் மனைவியா? என்றான். அவன் குரலில் ஒருமை இல்லை.

ஆமாம்.

"பிறகு உன் இங்கே வந்தாய்?"

தடுமாறியபடி "விட்டித் வந்தா இங்கே" என்றான்.

அங்கிருந்த அத்தனை பேரும் சிரித்தார்கள்.

"அடப்பாவி. அதற்காகவா சாத்திரி மனைவியைக் கூட்டிக் கொண்டு அங்கிருந்து? எவனுமது உன்னை அடித்துப் போட்டு அவனைத் தூக்கிக் கொண்டு போனான் என்ன செல்லாய்?"

கிறிஸ்தவ மென்று விழுங்கினான்.

"பாவம். அழுதிருள் யார். பத்திரமாய் விடு போய்த் சேர். அங்கேயே எப்படியாவது அப்பாட்டைச் செய்து கொள்."

மோட்டராவே ஒரு டாக்ஸி பிடித்து அவர்களை ஏற்றி விட்டான்.

அவன் அவனுருகே அமர்ந்திருந்தான். அழுதை நின்று போயிருந்தது. அவனுல் பேச முடியவில்லை.

"இது கொண்டுத் தன்னிடம். என் அவசரப்படற்க?" என்றான்.

இவ்வாறு மண்டு என்னுள் மனத்துக்குள். புன்னகை வந்தது. பிறகு "இங்கிலிஷ் எல்லாம் பேசுறியே" என்றான்.

"பிண்ணா? தானும் முன்னுமொன்று படிச்சிருக்கேன்."

"தல்ல சமையோசிற்ப் பத்தியு உனக்கு."

"அக்கா... பிண்ணா உக்கிரை மாநிலி அசுருக்குத் தென்கியெனா?"

அ. என்றான் அவன் தனக்குள். இவன் அவனை அடி என்று நினைத்திருக்க. அவன் இவனை அடி என்று கருதிவிடுகிறான்!

இன்னும் அவனுக்குப் புரியவில்லை. அவன் வெறும் உடம்பாகத்தான் - மரபு தொடை என்று ஏற்புக்கின் தொகுதியாகத்தான் இவ்வளவு கருதி வந்திருக்கிறான். அவன் முகத்தைப் பார்த்தே கூட மனமிக்கிய. உடம்பிலேயே உன்.

அந்த உடம்பில் கருணையும் சமையோசிற்ப் பத்தியும் குறையும் கனியும் உள்ள ஒரு ஆத்மா இருப்பதை உணரவில்லை. அதன் துன்பம் சிரிப்பையும், முகவியமாக ஒரு தார்பிகப் பாதகாப்பும், தனக்குக் கிடைத்திருப்பதை அறிவாக்கியும்.

அவன் உடம்பை அணுபரிக்க அணுபரிச்சிட்டுதான் தான் என நினைத்திருந்தான். அது தன் பாதகாப்பும் கூட என இப்போது உணர்ந்தான்.

அவன் அவன் கைமேல் கைவைத்து, "காரவ யார் விட்டேயும் சொல்ல மாட்டேன்க்க. பயப்படாதே" என்றான். அவன் தலையசைத்தான்!

தான் என்னிடம் சரிசெய்து என்னிடம் போனான் அந்த உடம்பில்

ஏனெனில்

தீக்குச்சியைப் பற்ற வைத்தார்...

அவ்வளவுதான்... திருமதி ராஸ் சிறிது காய்களுடன், பெரிய விபத்துக்கு உடனாகமல் தப்பிப் பிழைத்தார். ஆனால் நீங்கள் அவரைப் போன்று அழிந்துவிடுவதாக இருப்பீர்கள் என்பது என்ன கிச்சயம்...

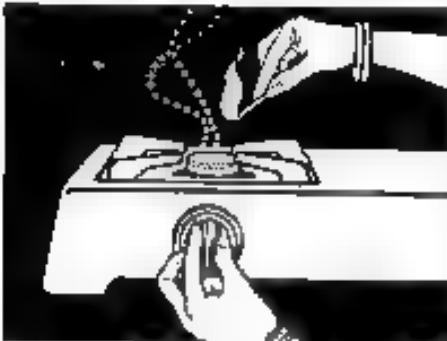
திருமதி ராஸிற்கு அன்று வீட்டு வேலையில் தாமதமாகிவிட்டது. மதிய உணவு பின்பு காசியர் எடுத்துச் செல்பவர் வரும் போல், வெறுப்பிவது... இனிமேல்தான் சாதம் சமைக்க வேண்டும்.

அவர் ஸ்டவ்வின் மேல் துக்கை வைத்து விட்டு, பாணை திறந்துவிட்டார். ஆனால் தீப்பெட்டி வைத்த இடத்தில் இல்லை, அங்கும் இங்குமாக அதைத் தேடினார்... விசைக்கல் எல்லாம். பிறகு புதிய தீப்பெட்டி ஒன்றை எடுத்தார்.

தாமதமாகிவிட்டதே என்ற பரபரப்பில், பாணை திறந்ததை மறந்துவிட்டார். காஸ் வாடைமீதும் கவனம் செலுத்தவில்லை.

ஜாக்கிரதை!

இதுபோன்ற குற்றமே உங்களுக்கு நிகழாதிருக்கும்படி எச்சரிக்கையாய் இருங்கள்.

எப்போதும் தீக்குச்சியைப் பற்றவைத்த பிறகே பாணை திறக்க வேண்டும். இண்டேனின் இரண்டு மிட்ட LPG (எல்பிஜி) பாதுகாப்பு முறைமைப் பின்பற்றுங்கள்: அதிகரிப்பில் சமையலறைக்குள் போன முதல் நிமிடம், காஸ் வாடை அடிக்கிறதா என்று பாருங்கள். அப்படி காஸ் வாடை இருந்தால், கீழே, கொடுக்கப்பட்டுள்ள முன்னெச்சரிக்கைகளைப் பின்பற்றவும். காஸ் வாடை இல்லை யெனில் நீங்கள் ரெகுலேட்டரை திருப்பலாம். அவ்வாறு திறக்கும்போது சப்பர் டியூபில் எவ்வித வெடிப்பும் இல்லாது இருக்கிறதா என்று கவனிக்கவும். பாணை திறக்கும் முன் தீக்குச்சியைப் பற்றவைத்துப் பார்ப்பதும்,

இரவில் கடைசியாக சமையலறை மீட்டை அணைத்துவிட்டு வரும் முன், ரெகுலேட்டரை மூடவும். பிறகு பாணைகள் முழுமைவாக மூடி இருக்கின்றனவா என்று உறுதி செய்து கொள்ளவும்.

காஸ் வாடை வந்தால் உடனடியாக செய்ய வேண்டியவை.

● ரெகுலேட்டர் மற்றும் பாணைகளை மூடவும்.

● எல்லா திறந்த உட்களையும் அணைத்து விடவும்—வாதுவத்தியைக் கூட.

● காஸ் வெளியேறும் வகையில் துள்ளல்களையும் கதவுகளையும் திறந்துவிடவும்.

● மீட்டர்/பாண போன்றவைத் தை போடலோ அணைக்கலோ கூடாது. அதனால் ஏற்படும் ஒரு சிறிய தீப்பொறிக்கூட பெரிய வெடி விபத்தை உண்டாக்கலாம்.

● தொடர்ந்து காஸ் வாடை இருக்குமானால், இண்டேன் விவியோகஸ்தரை உடனடியாக அழைக்கவும்.

தினந்தோறும் பாதுகாப்பிற்காக
கீழு நிமிடங்களை
உதும்புங்கள்.

Indane
பெருமளவுக் கவனம் செலுத்தி
வெளியிட்டோர்—இதழியல்புடன்

சிறகலை!

செப்டம்பர் 302 படி...

8

விவரம் தன் மடியில் பல்பலமாகப் படுத்திருந்த நாயை மெதுவாகத் தடவிக்கொடுத்துக் கொண்டே, சிவரெட் புனையை அதன் ஒரு காதிள் மூலம் இழுத்துப் பிடித்துக் கொண்டு காதுக்குள் ஊதினான். நயிஸை அவசரமாக உலுக்கிக் கொண்டது அது.

தீபக் இரண்டு விளாக்களிலும் சம அளவில் அந்த வெளிநாட்டு விண்விண் ஊரறி, ஊம் துண்டுவிட அடில் மிதக்க விட்டான். ஊன்சூல் நிறைவினைக் காற்றுச் சிந்தாகப்படுத்திக் கொண்டிருக்க, மரக்கிளைகள் மறைக்க முயன்ற நிலா தெரித்து, தெரித்து மறைத்தது.

அந்த ஊரல் கச்சிதுமாக இருந்தது. கவர்னரின் அழைக்கோ, எண்ணெய்ப் பீக்கோ இல்லை; கப்போர்டில் வரிசையால் மண் மென்மென்செய்க்கான கீழ் போலப் புத்தகங்கள், மினி ரெசிப்ரிட்டிரேட்டர், ஸ்டான்ட் அண்ட்ஸ் அதன் மேல் டெலிவிஷன், அதன் தலையில் வீடியோ சாதனம், தரைநிலை விசையம் விரிக்கப்பட்டிருந்தது. சோபா, நாற்காலிகள், மப்பாய், சமைப்புவதை செல்ல ஒரு வாகனம் - கதவிலுமாய், படுக்கையுறை செல்ல ஒரு வாகனம் - கதவுடன், கதவிலு ஒரு பெண் தீ-எட் மென்ஷனில் விவரத்தை இல்லாமல் எல்போருக்கும் கண்ணாடித்துக் கொண்டிருந்தான். ஸ்டீல் மேல் டெலிபோன் டைரக்ட்டரி, அதன் மேல் டெலிபோன்.

தீபக் ஒலித்த அதை எடுத்து, "ஹலோ" என்றான்.

"ஹியாம் இல்லை? யார் பேசுறது?"

தீபக் ரிசர்வரின் வாய்ப் பகுதியைப் பொத்திக் கொண்டு, "ஹியாம், உங்க அப்பாடா" என்றான்.

"நான் இல்லைன்னு சொல்லிட்டேன். சரி சரி, வேணும், நானே பேசிடறேன்" என்று வாய்விடக் கொண்டு, "என்னப்பா? சொல்லுங்க? எங்கேயிருந்து பேசறீங்க?" என்று கேட்டான்.

"பக்கத்து வீட்டுவெந்துதான்ப்பா பேசறேன்."

"சரி என்ன விஷயம்?"
"வீட்டு வரி எத்திட்டாங்க. அப்பீஸ் பண்ணி வச்சிருக்கேன்."

"எல்லாவது பணம் அனுப்பணும்? அதைச் சொல்லுங்க போதும்."

"ஐயோ சேர்த்து அனுப்பினேன் நேவலாம். இந்த மாசம் மட்டும்."

"சரி, அனுப்பறேன். வசிடெவா?"

"இருப்பா, வசிடெவாதே, வாரா வாரம் தபால் போட்டுக்கிட்டே இருக்காங்க."

"யாரு?"

"வேற யாரு? திருநெல்வேலிக்காரங்கதான். பொண்ணு வச்சிருக்கிறவங்க அவசரப்பட்டதானே செய்வாங்க."

"என் பையனுக்கு இப்பக் கல்யாணம் செய்துக்கிறதா என்னம் இல்லைன்னு உங்களை எழுதிப் போடச் சொல்லிட்டேனேப்பா. இன்னும் எழுதலையா?"

"உன் சித்தப்பாவுட ஒரு கல்யாணத்திலு பார்த்திருக்காளும்ப்பா. பொண்ணு அக் வளவு அழகா இருப்பானாம்."

"அப்படியா?"

"ஆமாம், நல்ல சிவப்பாம், நல்ல உயரம், படிச்ச வேற இருக்குது."

"அப்படினா சித்தப்பாவையே கட்டிக் கச் சொல்லிடுங்க."

"ஹியாம், என்ன பேச்சு இது?"

"பேர்லே என்னப்பா? நான்தான் இப்ப இஷ்டநிலைன்னு சொல்லிட்டேனே..... உம்மா ஏன் என்னைத் தொந்தரவு பண்ணீங்க?"

அதது அத்தந்த வயசை நடக்க வேணுமா ஹியாம்? உனக்கும் முப்பத்திரண்டு வயசாக்கப்பா, இன்னும் வயசு ஏறிச்சின்னு பொண்ணு கொடுக்கவே யோசிப்பாங்க.

"அதுதான் உங்க வேலை? வீடுங்க! நான் கல்யாணம் பண்ணிக்கிறதாவே இல்லை, ஏன், எதுக்குன்னு கேட்டுக்கிட்டே இருக்காதீங்க. பேசுறது எஸ்.டி.டி. சிலே. பிட்டர் ஏறிக்கிட்டே இருக்கும், வச்சிருக்க. இது விஷயமா மறுபடி பேசாதீங்க."

படுக்கைக்காலை
சூப்பாணி

ஈயாம் பவிச்சென்று சீரமை அலந்து
விட்டு வந்து கோபாலின் அகத்தி ஒரு
முநிலி தன் மொழைத் தீத்தாக.

"போகி எடுத்தாலே கவனமற்று
ஆரம்பிச்சிட்டார்."

"பண்ணிக்கொய்யை - அங்குக்கா?"

"ஆமாம், அங்குக்கா ஒண்ணு. உதக்
காக ஒண்ணு, எங்கடா ஒண்ணுக்கு எழு
கவனமற்று பண்ணுவாங்கடா. தீயம் என்
கிறப் புரிஞ்சுக்காமப் பேசறியே. கவனமா
மாகிப் பொண்டாட்டியுக்கு வந்துட்டே...
அது விட்டுக்குக்கொய்யே போனீன் கட்டே
யுன் வச்சிக்கிற மாதிரிதான் முட்டான். எப்ப
யும் சத்தெனப் பார்வை! சதா கேக்கிறீன்!
ஒன் கேட்டு? யாரோட போனவ விரிச்சப்
பேசறீங்க? எதுக்கு இவ்வளவு கெடுபெட்
பிடிச்சிடுங்க? உடனிக் எழுதிடுங்கிற
போல் தம்பான் எல்லாம் பாதுகா' உட்ட
பாக்கெட்ட புடைவை பிஸ் இருந்துச்சே.
புடைவை எங்கே? ஊக்குப்ப போய்ட்டு
வந்த பெட்டியின் என்ன அகவளவு தீசு
மான் தவிரமுடி? வாய்மூடும் + கேக்கிறீன்!
இவ்வளவு முக்கியம்தான் பொதுமையா சரஸ்
தூப்பு சொல்லுறதும். நம்புற மாதிரி சத்
பண் சொல்லுறதும். கோபம் ஏறிக்கிட்ட
வெள்ள போடித்து சொல்லுறதும்.
பிரச்சினை! என்னை, என் போக்கை தான்
மாத்திக்கிறதா இவ்விய. என்னுன் வெற்றி
சரமா இவ்வளவு தடத்த முடியாது. ஒரு
வண்டுக்கு ஒரு புதுன் 'தோட்டை'க்கு
சொல்ல முடியுமா? அதுமாதிரி ஈயாமைக்
கட்டிப் போட முடியாது. விடு. அந்தப்
பேச்சை விடு. நான் வேற எதுவோ கேட்க
முருந்திராமே தீபக்."

தடவலக்கு ஈத்து மின்னி எத்து நிதான
மாசுத் உன் மொழைக் காலி செத்து
கொண்டிருக்க தீபக். "நிதிதாவுக்கு இரன்
டாவது" தீபக் வச்சிருக்கென்று
சொன்னே" என்றது.

"ஆமாம். நிதிதா எப்படிப்பட்ட, பொன்
னுக்கு தெரிஞ்சிக்கிட்டாக்க. காதலுக்கு
மயக்க மாட்டா. என்னு ஒத்தெனவே காத
லிக்கிறு. பகைப் பொருள்சுன்னுக்கும் தடுமாற
மாட்டா. என்னு ரோஷமுன்னாவ. தன்
மானம் பார்க்கிறவ. அதுதான்..."

"வங்குறதான் வந்திடுது முடியுக்கு
வந்துட்டியா?"

"வங்குறையா? வு மின்... அவனைத்
தனியா சத்திக்கிற சத்தரீதியம் அமைச்சு.
சினிமா மாதிரி பகாத்தகாரன் பண்ணி...
ரப்பிசு! நோ! எனக்கு அந்த மாதிரி என்
னாம் விடைவவே விடைவாது. அதிமே
என்ன கவரவியம் இருக்கும் தீபக்? தான்
உன்னை வெச்சிட்டிட்டேன் பாகுங்கிற ரோ
தானது விடைக்கலாம். அது சரிச்ச அது
பவிச்சிற வாய்ப்பு இருக்கா அதிமே?"

"தீபக்?"

"தீபக். முன்னும் குத்திக்காம, புதுக்கும்
தோசைம் பூப்பறிக்கணுன். அதிவதான்
சாமர்த்தியம் இருக்கு. சவால் இருக்கு!
நிதிதாவை தானுக்கத் தொடப் போறதே
இவ்விய. அவளை வந்து ஈயாம், என்?"

எடுத்துக்கங்கென்று தாணும். தருகா..”

தட் சால் லாண்ட்டரட் பெர்னெண்ட் இம்பாலிபிங் விவரம்.

விவரம் சற்று எளிதானதாயும், தீபக்கை அழுதின காய்கறியைப் போலப் பார்த்தான்.

“த என் ஸ்டிரெண்டுள்ளது சொல்லிக் கபே லாவக்கில்லிய தீபக். என்னை அகல வுதான் புரிந்து வச்சிருக்கே. ஓர் அர சர்விக அபிகாரியால என் கம்பெனிக்கு ஒரு காரியம் ஆக வேண்டியிருந்துச்சே. பொட்டி நிறைய பணம் தர்பேறென்று சொன்னேன். மலியலி. பென் சபலத்தில் ஆண்டு சாய்ச் சிடலாய்னு பார்த்தேன். முடியலி. சபல னுக்கு என்னினியலி காரியெல்ல சீட் வாங்கித் தர்பேறென்று உருதி தந்தேன். எடுபட்டே. படு நேர்மைமா தடத்துக்கிட்டார். இவரை விட்டுத்தான் பிடிக்கணும்னு வந்துட்டேன். தொடர்ந்து பதினாறு தான் உங்ககாணிக்கச் சொன்னேன். சிக்கிக்கிட்டார்.”

“எப்படி?”

“மறுகணுக்கும் பக்கத்து ஊர்ல ஒரு சின்ன வீடு இருக்கு. இந்தக் குடும்பத்துக்குத் தெரியலாம். இவர் கார் அந்த வீட்டு கார்சல்ல திக்கிறது. உன்ன போறது. அந்தச் சின்ன வீட்டம்மா வறியனுப்பறதுன்னு பத்து போட்டோ புகுச்சேன். மறுதான் ஆப்பிஸ்ல போய் பார்த்து. எடுத்ததை எல்லாம் காட்டினேன். மறுவார்த்தை பேசாம என் சிஸ்புலு கூகவெழுத்துப் போட்டார். இது தான் உன்சுமையான் வெற்றி. இதைவே கத்தினாக் காட்டி மிரட்டிக் கூட என்னும் வாங்க முடியும். அநிலை சாமர்த்தியம் கிடை யாதே..”

“விவரம், எதுக்கு இப்ப இதைவெல்லாம் சொல்றே?”

“அது மாநிலி... நிவிதாவுக்கு வறுமையா ஒரு வலியென்னப் போறேன். இவியே உன் பங்கும் உண்டு. புரிஞ்சுதா?”

“என்னை விட்டுருன்னு சொன்னாயும் தீ கேக்கப் போறியா? சரி. சொல்லு. நான் என்ன செய்யணும்?”

“சொல்றேன்” என்று மந்திரெரு சிக ரெட் உயிர்ப்பித்துக் கொண்டான் விவரம்.

“இந்தக் ஒரு வாரம் நிவிதாவுக்கு அது வகை தெருக்கமாத் போனது. தொடங்கப் போரியல் இருந்து யாருமே நெய்வன எடுத்துக் கொள்ளாததால், அதை எடுத்து, சொன்னபடியே ஒரு தாள் ‘லாபி’ தேரத் தில் ஏலம் விட்டான். அந்தோணி.”

“வதிலயத்தைக் கடைசி வரை விடாதே” என்றார். நாராயணன் விமலாவுக்குக் காட்டிய தன் கவிதைகள் இவன் வாசித்து. தேரடியாகச் சென்று பாராட்டினான். விமலாவின் அழகுப்பை ஏற்று அவன் விட்டிருப்போனான். குடும்ப ஆதரம் பார்த்து, தேரம் போர்ட் விடாமாடி. கடக்கட பஜ்ஜி சாப்பிட்டு.. அந்த குறியை உற்சாகம் நினைத் திருத்தது. விடுதல் குமார் சீர் போயிருந் தான். வித்யா சாகர் விடுதிக்கு வந்து கொச் சினிம் ஓர் என்னென் கத்திக்கரிப்பு ஆலை சில் இருந்து தேரடித் தேரடிக்கு அழைப்பு வந்திருப்பதாகச் சொல்லி, போய் வரச் செயலுக்குப் பணம் வாங்கிச் சென்றான். விவரம் ஒரு முறை அவனைத் தன் அறைக்கு அழைத்து. “வேற எந்தப் பிரச்சினையும் மறு படியும் இல்லையே” என்று அக்கணையால் விசாரித்து விட்டு அவன் அக்கறையும், போட்டோவுக்கு முத்தம் கொடுத்தான்.

அன்று மத்தியானம் மூன்று மணிக்கு சென்னை போன் குவித்த போது, அந் தோணி அதை எடுத்தார். “ஹலோ. பிரஜ் எலெக்ட்ரிகல்ஸ். அக்கவுண்ட்ஸ்” என்றார்.

“ஆத்மா டிசுட்டரிபியூட்டர்ஸ்வேர்ந்து ஹிப் போறேன். மிஸ்டர் அந்தோணி இருக் காரா?”

“அந்தோணிதான் பேசுறேன். சொல் லுங்க சார்.”

“எங்களைச் சந்திக்கணும் நான்.”

“உங்கனென். ஆப்பிஸ் தெரியுமில்லா?”

“உங்களை வேறே எடத்தில் சந்திக்கணும் சார்.”

“புரியலியே..”

“கொஞ்சம் பரவனகாய் பேசணும். உங்க வீட்டு விவரம் சொன்னு அங்கே வந்து சந்திக்கிறேன். இங்குள்ள ஒரு பொது இடத்தை நீங்களை நோத்தெடுங்க. அங்கே சந்திக்கலாம்.”

“என்ன விஷயமா என்னைச் சந்திக்க ணும்னு சொன்னுத் தெவலி.”

“உங்களுக்கு இந்தச் சந்திப்பினால் நிச்ச வமா தன்மை உண்டு. வாயம் உண்டு.”

“எதுவும் புரியலியே மிஸ்டர்.. பேரென்ன சொன்னீங்க?”

“ஹி. என்ன சார் எதுவுமே புரியாத மாநிலிப் பேசலீங்க? ஆத்மா டிசுட்டரிபியூட் டர்ஸ் மொ சங்க கம்பெனி கேஸ் போட் டிருக்கிறது கூடவா நினைச்சி?”

அது தெரியும். அதுக்கும் என்னைச் சந்

“தருகா தீபெழுதி விட்டு வரக்கூட பத்தம் போட்டு அழைக்காதே, உன் விளக்குகள் எல்லாம் பணம் இருக்கே. எதுவுக் விடுவா..”

“ஆதாம். அங்கக் குறுகுது வடகாணம் கொள்பாடுக்குக்”

— விவரம் வெளியாகலாம்.

திகிலெழுகதும் என்ன சம்பந்தம்? நெல் விஷயமா. பேசித் தீர்க்கற கடட்டம் தான்னு. கொட்டுக்கு வந்தாங்க. இப்ப எதுவும் பேச முயற்சிக்க. நீங்க தினம் பேசினதனால் தான் பார்த்தோம்."

"என்ன சார் கத்தப் புரியாத ஆணா இருக்கீங்க. இது சம்பந்தமா எங்களுக்கு ஓர் உதவி தேவைப்படுது. அதைச் சொல்ல கொடுத்தா. அதுக்குத் தகுந்த மாதிரி நீங்க விருப்பப்பட்டு வரவையில வெவ்வேறேனோ, ஹீரோ, ஹோண்டா, யோ இப்பிஸ் திரைகாமோ... எல்லாத்தையும் போய்ச் சேரவே எப்போது சொல்வது? விட்டு அந்தச் சொல்வதேனோ."

"ஓயோ, என்னை விடைய சொதிக்கணா? அதுக்கெல்லாம் பேசிற ஆணைப் பார்த்து. இந்தக் கம்பெனியை இப்பத்தி சொல்லி வந்த ஊமா என்வாசமா சேவிய பார்த்தேன். துரோக திண்டிபு கணவனுக்கு வந்து வந்தேன்."

"இந்தக் கம்பெனியை, எங்க செக்ஷனில் சில நிமிதங்கள்..."

"ஆமாம்."

"அவங்கவிட்டு. பேசணும் - வேற விஷயமா. எங்களுக்கு இண்டஸ்ட்ரியல் ஹிஸ்டரி போலிட்டுருங்க. வந்து நுத்திய, நிமிதத்தைப் பேசச் சொல்வாங்க."

"செய்யு" என்று சிபிஎஸ்சர் தயாராகக் கிடத்தி விட்டு, "நிமிதா போ. எனக்கு போய்" என்று விட்டு, சிபிஎஸ்சர் அழைத்து. "ஆர், எம். இருக்காங்கன்னு பார்த்துட்டு வா" என்றார்.

நிமிதா எழுந்து வந்தாள். விசேஷத் தேர்வுக்கு வந்திருக்க வேண்டும் என்றிருந்தார். பார்ப்பதன் சிபிஎஸ்சர் எடுத்து, "ஹீரோ, நிமிதா பேசுறேன்" என்றார்.

"மேட்டம், வணக்கம். என் பேர் ஹீர். என்னை எங்களுக்குத் தெரியாது. எனக்கும் எங்களை அறியும் தெரியாது. அது நீங்க பழகிக்கிட்டிருக்கிற விசேஷத் குமாஸ்தாப் பத்தி சிபிஎஸ்சர் தெரியும். எங்க மேல் ஒரு அக்கறை. சில அறிஞர்களால் தகவல்களை நீங்க தாங்கிக்க வேண்டிய வரும். என்னை நம்பலாம். நான் ஒரு ஜெனரலுமேன். நேர்வ சத்திக்காத்தான் பரவாயில்லை. பதில் சத்திக்கலாம். பொது இடத்தில் சத்திக்கலாம். எங்கேனும் நிர்மாணிக்க இரண்டே ஒரு வெட்டி போட்டுறேன். தாங்கக் குக் காணல தங்களுக்குக் கிடைக்கும். அதுப் படி நீங்க வர விரும்பினால் வரலாம். அது நான் காத்திருப்பேன் - அதியாவனா ஒரு பெண்னோ. வாழ்க்கை விஷயம் கட்டா தேவ்விரு அக்கறையில் சொல்றேன். பதில் கம். விசேஷத் குமாஸ்தாப் பத்தி சில ஆதாரபூர்வமான தகவல்கள் வந்திருக்கேன். காட்டி, நான், பார்த்துட்டு நம்பறதும், தயாராகவும் சங்க இண்டம், தாங்கக் கு என் தயார் பார்த்து, தயவு செய்து நம்ம சத்திபெயர ரகசியமாக வச்சிக்கங்க. ஓ கே?"

குறுக்கே எதுவுமே பேசாமல் கேட்டுக் கொண்டு. வந்த நிமிதாவிற்குக் குப்பென்று விசரித்தது. யார் அவன் ஹீர்? என்ன இது?

கு. 1880/- பக்கம்

இந்தக் கதை 20 வாரங்கள் தொடரும். கதை 20, 21 அத்தியாயங்கள் முடிந்ததும் கதை தொடர்பாகச் சில கெள்விகள் தரும். ஒன்று வார்த்தை பதிகப்படு ஒரு தயார் கார்டு நீங்கள் எழுத வேண்டியதுதான்.

கடைசிக் கெள்வியை இப்போதே உதி விடுகிறோம்: "இந்தக் கதையில் உக் கினை விஷயம் கவந்த. 'தனக்கு' கெள்வ சமைந்த தனது வரிசை என்ன?"

எனவே, கவனமாகப் படித்து வருவதுடன், 'தனக்கு' வரிசை அங்கம்போது குறித்து கவனத்துக் கொள்வது!

— ஆசிரியர்.

என்ன தகவல்? ஆதாரபூர்வமானதா? என் விசேஷத்தைப் பற்றியா? தெலுங்கு குப் பென்று ஓர் அண்டம். தொகுப்பு தனக்குக் கப்பம். தன் மெதுவாக சிபிஎஸ்சர் கவந்த நிமிதாவையே பார்த்தார் அந்தோணி.

"யார் பேசி பேசினது? சொந்தக் கார்டு?"

"ஓ இப்போ. ஆமாம்." என்று தடுமாறினார்.

"ஆதார பூர்வ சிபிஎஸ்சர் ஹீர் கனக்குக் சொந்தக்காரனா? அவன் என்விட்டு ஒரு வேலையாய் பேசிட்டுத்தான் கனக்குக் கப்பம். சொல்வான். கப்பம் திண்டிக்க கப்பம். ஒரு காரணமாதான் கெள்விறேன். என்ன பேசினது?"

என்ன சொல்வது என்று திகைத்த நிமிதா, "வந்து... பரவாய் சார்... பதில் என்று தனது தன் இருக்கையில் போகலாம் யா அம்மா..."

அந்தோணி எழுந்தார். நேராய் விசாரம் அன்றக்குள் அதுமதி பெற்றுக் கொண்டு வந்து அறிந்தார்.

சார், கொஞ்சம் முன்னாய் ஆதார பூர்வ சிபிஎஸ்சர் கெள்விறேன் யாவோ ஹீர் என்னைக் கப்பமிட்டான். கோரிட்டுக்குப் போய்டு. கெள் சம்பந்தமா என்னைத் தயார் சத்திக்கலாமாம். என் உதவி வேண்டியாம். பணம் தார்த்தும்."

"ஹீர்! என்ன சொன்னீங்க நீங்க?"

"அதுக்கு வேற ஆணைப் பார்த்துப்பாண்டிட்டு. ஆதார பூர்வ சிபிஎஸ்சர் சரிவான கப்பமாடு கப்பெனிக் சார். தயார் கப்பெனிக் கு மட்டும் அந்தோணி: சம்பவாக்கும் பீத்த வார்ட்டம் செஞ்சி, அக்கவண்டில்ல கனக்கு பிடிச்ச இப்ப வேலை இருக்கு. அப்ப ஏதோ குறுக்கு வழி போனச் செய்யுங்க. சார், இன்னொரு விஷயம். புதுசா வந்திருக்கிற நிமிதாவோடயும் போனால் பேசினது. சொந்தக்காரனோடு நிமிதா சொன்னது மூலப்பின மாதிரி இருந்திச்சு. என்ன பேசினது கோட்டுக்குப் 'பரவாய்' என்று சொன்னிடுச்சி. அவன் நிமிதாவை நமக் கெஜிபா பண்பாடுத்தவாமோன்னு நான் சத்திக்கப்பட்டுறேன்."

"நம்ம நிமிதாவையா?" என்று ஆசிரியர் பார்த்து விசாரம் - கருதலாக.

(தொடரும்)

விஷயத்தில் அது வெற்றியாக அமைவதும் முடியும் என்று திருபித்தவர் கைரதாயம். பாரதியின் 'பாஞ்சாலி சபதம்' அடிப்படையிலான ஆற்றலால் ரகசிகள் ஒவ்வொருவரையும் சிமங்கிவிடக்கூடியவை.

பி. என். ராமையா, டி. ஜானகிராமன் போன்றவர்களை, தாவங்கள், சிறுகதைகள் போன்ற நாடகமும் எழுதியுள்ள செந்தவர்க்கை ரதாயம் தான். 'பிரண்டென்ட் பஞ்சாட்' சரம், 'வழியேறு வாத்தியார்' போன்றவை நாடக இலக்கியங்கள் மட்டுமல்ல, நாடகக் கலாச்சார இலக்கணம் வகுத்தவை.

அண்மையில், கோர்பேசல் - ரேகன் ஆர்ப்பாட்டம் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதில்லையா? இந்த ஆர்ப்பாட்டம் குறைப்பையும் உலக அமைதியையும் அடிநிலையாகக் கொண்டு அண்மையில் ரேகனாவை எழுதியவர்

ருடிபைபருஜமர்க்கியவர்!

நாடகம் என்ற சொல், நாடு + அகம் என்பதாகப் பொருள்படப் புகிறது. எனவே நமது நாட்டின் பண்பாட்டின் மீது நாடக அமைப்பைக் கூடாது என்று கருதுவர் பி. கே. சண்முகம். இந்த மரபு மீறும் நாடகம் நடத்தி வந்தவர்களில் ஒருவர் என். வி. கைரதாயம்.

அவருடைய நாடகக் குழுவின் பெயர் 'செவா ஸ்கூல்'. சிறந்த நாடகங்களை அரங்கேற்றுவதன் மூலம் நாடக மேதைக்குச் சேவை செய்தது மட்டுமல்ல; நாடகக் கலைஞர்களை உருவாக்குவதிலும் சேவை செய்தவர். நமது நாடகக் குழுவின் மூலம் பலவற்றை நயாதிக்கத்தோடு தகுதிக்கேற்ற படிப்பறிவு வந்தவர்களைத் 'நாடகப்பள்ளி' என்ற அமைப்பையும் நடத்தினார். அவரின் கலை பயின்ற பலர், நாடகங்கள் தவிர, அவ்வாறு போலியை விளையினும் கருத்துப் பொருட்புகழ் பெற்றனர். தமையலி. அம். கூட அவர்கள் அதிகப் பிரபலம் அடைந்ததைக் கண்டு மகிழ்ச்சிப் பெற்றிருக்கிறீர்கள். மீதப்பார் கைரதாயம்!

தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு விசேஷமாக உதையும் செய்ய மாட்டார் என்றும் நாடக அரங்கில் புதுமைகளைப் புகுத்த அஞ்சாதவர் கைரதாயம் என்பதைச் சொல்லித் தந்து கருத்துப் புகழும் அரங்குப் பார்த்தார். என் தமிழ் நாட்டில் இப்படிச் செய்ய முடியாதா என்று? என்று தம்மைத் தாமே கேட்டுக் கொண்டு திரும்பியவர், சாதித்துக் காட்டினார். மூன்று 'செட்'கள் கழன்று வரும் அமைப்பை இது முதன் முதலில் உருவாக்கியவர். அவர், 'செட்' அமைப்பை 'செட்' போட்டோவில், அழகுணர்வோடு எளிதமைப்பைப் புகுத்தியவரும், அவர்தான். உலக சுகரம் ராஜ்யப்பால் உதவியுடன் இதனைச் சாதித்துப் பாராட்டிப் பெற்றார்.

சமீப நாடகம் போட முடியும். வசூல்

அமர் கல்வி. உலக மொழாண்டிக்கு அசிய ஜோதியைவிட அதிகம் பாடுபட்டவர் யார்? அந்நூல்தான் 'மோனிகித் தீவு' என்று கல்வி இன் துறாவைக் கவித்தி. ஆகிய மொழி பெயர்ப்புகளில் நெருங்கிய சிறந்த நான் புகை தானில் இடம் பெற்றது. இந்த விவரத்தை அறிந்த கைரதாயம், இந்த கைரதாயத்தைக் கருத்து நாடகமாக வேண்டாமா? என்று கேட்டதுடன் அரும்பாடு பட்டு அந்நூலாக அரங்கேற்றினார். அதுமட்டுமல்ல, 'செட்' என்ற வார்த்தைக்கு எடுத்துக் காட்டித் தா. கை. போடுவது என்ற வழக்கு உடனறந்தது. நாடகக் குழுக்கள் சரங்களை மட்டுமே தமது வாரக் கடைகி நாடகத்தில் தா. கை. போடுவது என்ற நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டுவிட்ட காலகட்டத்தில், தொடர்ந்து பல வாரங்களுக்கு ஒரே அரங்கில் மோனிகித் தீவை நடத்திக் காட்டிச் சாதனை புரிந்தார் கைரதாயம்.

அவரால் கவித்துவம் பட்டவர்களுள் ஒருவரான கோமல் கவாமிநாதனிடம், 'சிறுவர் அவர்கள் உங்கள் கண்ணத்தில் பொய்யிப் பிரகித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்' என்றேன்.

"அவருடைய நாடகப் பணிகள் இருக்கட்டும். அவர் மறுகினைச் சொல்லுங்கள்". என்றேன் கோமல்.

உண்மையான: ஒளசெப்பாமல் ஏதான மான் போக்கு உதவியவர் கைரதாயம். தவிர, பாரதி விழாவா, வள்ளலார் விழாவா, வறுமையில் வாழும் ஓர் எழுத்தாசனத்தின் தீவினா போன்றவை கைரதாயம் உதவ மட்டுமல்ல, உதவக்கூடிய அந்தோ இப்போது.

என்ன சொற்றாம். மீதுவாண பேசு, இவ்வாறு உதவியுடன் வாழ்ந்தான் கடைசி இனத்தன்று கூட நாடக ஒத்தினை பார்த்த உடமை வீரர் கைரதாயம்.

மாயவரம் பைனான்ஷியல்

சிட் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்

(1913-ம் வருட இந்திய கம்பெனிகள் சட்டத்தின் கீழ் இணைக்கப்பட்டது)

பதிவு அலுவலகம் : 13-H, கச்சேரி ரோடு,
நிர்வாக அலுவலகம் : 13-A1, கச்சேரி ரோடு
மலிலாடுதுறை - 609 001, தமிழ்நாடு.

உயர்தொகை ஏலச் சீட்டு நடத்துபவர்கள்
(ரூ. 25,000 முதல் ரூ. 5 லட்சம் வரையில்)

கிளிகள்:

1. சென்னை	— 45, அரண்மனைக்காரத்தெரு
2. சோயம்புத்தூர்	— 8/146, அவிநாசி ரோடு
3. செலம்	— 15, தேரடி தெரு
4. காலூசிபுரம்	— 48-டி, மேட்டுத்தெரு
5. பாண்டிச்சேரி	— 32, பாரதி தெரு
6. திருப்பாபுலியூர்	— 56, சுப்பராய செட்டி தெரு
7. கிதம்பரம்	— 72-73, கடைத்தெரு
8. சும்பகோணம்	— 114/8 காத்தி பூங்கா சிறுக்கு
9. காரைக்கால்	— 127/1 & 2, திருதன்னார் ரோடு
10. தஞ்சாவூர்	— 1621, தெற்கு மெலின் தெரு

பஞ்சம், பஞ்சம் ஆர்கன்சா, மைசூர் சிரேப்,
கோட்டா, கட்டம், பட்டு சேலைகளும்
புகழ் பெற்ற சேலம் பட்டு வேஷ்டிகள்
பட்டு ஷர்டிங்குகள் வாங்க
சிறந்த நிறுவனம்

**மீனாட்சி அம்மன்
சாரி பாரடைஸ்**

23, இரண்டாவது அக்ரஹாரம்
(ஆதன் பாடி) சேலம்-636 001

"மா மய மீனாட்சி"

64667, 66506

"அண்ணே... அண்ணே...! நாம் பன்னிரண்டு விரைக்க விரைக்கக் கமிஷன் அமைச்சர் டாக்டர்... என்னன்னோ பன்றது...!"

"ஓ! விரைக்கக் கமிஷன்தானே... இதுக்குப் போலீஸ் இப்படிப் பப்பப்படுறீங்க...!"

— கரடிஞ்சும் ஜெயப்பாரதிப்பிரியா.

"சொல்லிட்ட நான் கடன் வாங்கும் போது நான் அப்படிப்பட்ட இடம் எங்குக் கடன் வாங்குகாமல் போச்சு..."

"அடக் கஷ்டமே, துயித் தொலைச்சாது?"

'ஊகம். ஏப்பம் விட்டான்!'

— கருணா பொய்யாப்பிரியா.

எமதர்மம்: நிரூபணம்! இந்த டாக்டர் நரசிம்மாக்கு அனுப்ப வேண்டும் எங்கெய், ஏன்?

நிரூபணம்: இவர் செய்த ஆபரேஷன் கமிஷன் விடுமுடிவை போனகங்கை நம் கணக்குப்படி நான் பேசினேன். ஆனால் நான் பேசிய விஷயம் இவரே முடிவாகியிருக்கார்...!

— அ. நெய்யப்பிரியா.

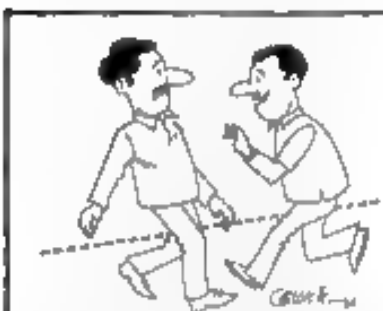

"அந்த ஆன் மகா கஞ்சனாயா."

"ஏன், வீட்டுக்குப் போது காப்பி கட்டித் தந்திருக்கிறாயா?"

"அதாவது பரவானிக்காயே; காப்பி, கஞ்சனாயா பிச்சியும் கையில் கொடுத்திருக்கேன்!"

— ஜெயச்சந்திரன்.

"டாக்டர், என் மனைவி இங்கனா வயசாவியும் இன்னும் சென்னை குழந்தை மாநிலம் நடத்துகிறாள்!"

"அப்படி என்ன செய்யுதுக்க?"

"நான் கப்பல் செருகி நன்னீரிலே விட்டேன், அவரை நான் விட்டுக் கொடுத்தேன்!"

— திருத்தவாரப்பிரியா ஜெயச்சந்திரன்.

1950களில் வெளியான கதந்திரப் போராட்டப் பின்னணியில் வெள்ளைக்காரர்களிடம் வேலைக்குச் செல்லும் மாங்கி என்ற பன்னிரண்டு வயதுச் சிறுவனைப் பற்றி மிக அற்புதமாக எழுப்பப்பட்ட 'THE KITCHEN TOTO' என்ற படத்தில் ஒரு விளைக்கதையின் தழுவுதலான இத்தக் கதை. 'மாங்கி' யாக தம் மனத்தில் புகழமையான கவடுகளைப் பறிக்கும் எட்டின் மகிழ்ச்சி என்ற கதைப்புச் சிறுவனுக்கும், தம் முதல் படத்திலேயே தம் நெருக்கைப் பிழிந்துவிடும் டைரக்டர் ஹேரி ஹூக் (Harry Hook) விற்கும் தனித்தனியே பாராட்டுப் பத்திரங்களை வழங்கலாம்.

சிறுவன் அன்பழகன் - பன்னிரண்டு பதின்மூன்று வயதிலுக்கும் - சிபரெஸ்ட் ஆபீஸர் பரமானந்தின் வீட்டில் வேலைக்குச் சென்றான்.

ஹோட்டர் நுழைந்து வெளியே சின்ன இடுக்கில் ராத்திரி நேரம் முடங்கிக் கொண்ட வெண்டும் சரீயாகக் காலை ஐந்து மணிக்கு வெல்லாம் எழுந்து இருட்டு விவருவதற்குள், பால் வாங்கிக் கொண்டு வரவேண்டும். அது மணிவிலிக்குத் தாமதமாகு கதவ் வெண்டும். எட்டு மணிக்குக் கடிவாரம் தபா ராகும் போது எஜமானர் பரமானந்திற்குக் குளிக்க வெந்திரீர் எடுத்து வைத்து, எட்டரை மணிக்கு அவருடை ய பூனியிப்பாளமை தீட்டி ஊர் மாட்டி. அதன் வேண்டின் மிகச் சரீ யாக முடிச்சிட்டு ஸீப் வரை அவருடைய பெட்டியைத் தூக்கிச் சென்று - ஓன்பது மணிவிலிக்குத் திரைபுடல்.

அன்பழகனுக்கு எஜமானரை சோம்பப் பிடித்திருந்தது. அவர் மிடுக்கான கதைய னித்து ஸீப்பில் ஏறும்போது, ஸீப்பிலிருக் கும் அதிகாரிகளெல்லாம் அடிக்கும் சலுட் களைத் தலைமறைப்பில் ஏற்றும் பாய்கு பிடிக்கும் மிகப் பெரிய பதவியில் இருந்த போதும், சில சமயம் செல்லமாக அவன் தலைமைச் சிறுப்பிவிட்டுப் போகும் போது பெருமைவாய் இருக்கும்.

எஜமானரே எதிர், எப்போதும் கடுவன் பூனை முகம் எப்போதடா தப்பு செய்வான் என்று சாத்திருந்து, காணதப் பிடித்துச் சிவக்கச் சிவக்கத் திருக்கும் சகம். ஊர்வரிக் சிறு போட்டுடைத்த நிலைகள் கொப்பைக் குச் சம்பளத்தில் பிடிக்கப் போகிறேன் என்று எச்சரிக்கும் முரட்டுத் தனம்.

எஜமானியாவது பரவாயில்லை. சநிஷ் - துவோ. அவன் ரொம்ப மோசம். ஏனோ அவனை வகைத்து அனுப்பவில்லை. ஸீப்பில் சில சமயம் காத்திரவர்கள் வீட்டுக்கு வந்து பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள். மற்ற நேரமெல்லாம் அந்த ராட்சச தாபோடுதான் பொழுதைக் கழிப்பான். அன்பழகனின் நேரத்தில் பெரும் பொழுது சநிஷாடுதான் கழியும்.

"டேய் அன்பு, இங்கே வாடா."

சநிஷ் குரல் சிறந்ததுடன் வந்தது.

அன்பழகன் தன் சோப்பாட்டுத் தட்டை அவரைமாத் தன்னிவிட்டு எழுந்து ஓடினான். "சாப்பிட்டுடிருந்தீமா?" கேள்வியே கடுப் பாக வந்தது.

"ஆமா."
"போய்க் கையைக் கழுவிக்கிட்டு வா. காட்டுக்குப் போகலாம்..."

"ஐயோ, சிபரெஸ்ட் பக்கம்லாம் போகக் கூடாதுன்னு எஜமானர் வாரன் பன்னி யிருக்காரே..."

"டேய், என்விட்ட இங்கிலிஷ் வார்த்தை வெல்லாம் போனதென்று சொல்லியிருக் கேன் இல்வர்? நானும், நீயும் மட்டும் போனோம் - டைட்டைக் து மயிரிவிட்ட கோவி லுக்குன்னு சொல்லுவேன் - இல்லென்னு த் காட்டிக் கொடுக்கக் கூடாது..."

சந்திரே மூன்றும் முடிக்கமான பாதை யில் சற்றம் இருந்தது. அடர்த்தியான மரங் களினுடே சூரிய வெளிக்கம் தடுமாறிவது. அன்பழகன் அரை டிராயர் அலிந்து விடாமல் இறப்படுகே மடித்து விட்டிருந் தான். சநிஷ் சில்டஸ் வேகவேகமாக அட்டியபடி, காணவால் ஊர்வரிகின் உப வத்தில் முடா ளான பாதையில் வேகமாக நடத் தான். அன்பழகன் குத்தும் முட்களைப் பிடுங்கி எறித்து கொண்டு அவன் பின்னே விளரந்தான்.

காட்டுப் பகுதியில் நுழைந்ததும் டிராக் டிராக் டீலீக், டீலீக், கக்குல், கக்குல் என்று விதவிதமான பட்டி காணங்கள்.

சநிஷ் பெரிய வேட்டைக்குப் புறப்பட்டு விட்ட சிவம் முகத்தில் தெறிக்க, அன்புகே றின்று, மரத்திலிருந்த பட்டிகளைக் குறி பார்த் தான். சரீயான எய்ம் இல்லாத போது 'தீ' என்று சில்டஸ் இறக்கிறான். மேலே நடந்தான்.

மரங்கள் விவரி, சற்றுத் தெளிவான பகுதி வந்தது. வசைவென்று தன்னிர் ஓடை ஒன்று திரை புரியாமல் குறுக்கிட்டது. நீரில் கனில் வெவிலின் பண்பை பிரதிபலித்து, கன்களைக் கூசச் செய்தது.

"டேய் அன்பு... நீ தன்னினை ஏறங்கு..."
"தன்னிலையா?"

Sinclair Filmotsav

இலக்கி

"ஆமா... இங்கே அங்க அழம் இல்லை... இறக்கித் தண்ணில திட்டு. நான் தண்ணிக்கு மேல் உன்னைக் குறி பாப்பேன். ஒன், ஓ. தீர்ந்து சொல்றப்ப கடுவேன். தீயபாய்வு தண்ணிக்குள்ள குனிஞ்சிரு... சதித் தண்ணில ஆர்வம் மின்னச் சொன்னான்."

"ஹையோ, நான் மாட்டேன்... எனக்குப் பயமாவிருக்கு... அன்புமகள் கைகளை அவசரம் அவசரமாக மறுப்பாக அட்டிடுறான்."

"தீ தண்ணில எறங்கலே, இப்படிவேகட்டுடுவேன்..." அன்புமகள் தண்ணில விட்டு துள்ளி வந்தது. தண்ணிக்குள் அவசரமாகப் பாய்ந்தான். மார்பு உயரத்திற்கு தீ சிவிரி என்று கழுவி ஓடியது. அடிமட்டத்தில் கிணங்கி சிறு சுழாய்களையும் மணலும். தண்ணில சிலிவிப்பும், வெள்ளின் அந்த மயமும் அன்புமனை தடுக்கச் செய்தன.

சதித் ஒரு கால முன்னே வைத்து பாலுள்ளு செய்து தின்னான். முகத்தில் கொஞ்சமான புன்னகை. துப்பாக்கியை உயர்த்தி அதன் கண் வட்டம்வழியே ஒற்றைக் கண்ணால் அன்புமனைத் தடுக்கும் முகத்தைக் குறி பார்த்தான்.

"ஒன்... ஓ... தீ... டிஷ்யூன்..." தண்ணில 'ஸ்ப்ளாஷ்' என்ற சத்தத் துடன் அன்புமகள் விழுந்தான். விழுந்து மூக்கத் திணறி, சடாரென்று எழுந்தான். மின், விளிருந்து தொடர் வெளிப்பட்ட

வெகத்தில் குறி பிசை, அன்புமனைப் பிடித்து நுழைத்து பத்தடி தூக்கி, தண்ணில மின் கொத்தி போய் சிறிப் போனது.

"சே... சதித் ஈரக்காலத் தளரலில் உதைத்தான். "இன்னும் ஒரு காலம். அன்புமகள் உள்நுர வியர்த்தான், சதினைப் பற்றி எதுவும் சொல்ல முடியாது. தீ வளர சொல்லாமல் நுகரென்று டீரகரை இழுத்து விட்டான்."

அன்று இரண்டாவது முறையும் குறி மின் மரத்தில் ஒரு சிலம்பு பெயர்ந்தது.

"புல்லல்லாம் வெஸ்ட் அருது... வெளில வா..."

அன்புமகள் சத்தொலத்தில் தண்ணிர் விட்டுக் கொண்டு ஓடாட்கு வெளியே ஓடி வந்தான். எதிர்பாராத தருணத்தில் சதித் துப்பாக்கியால் அன்புமனைக் கர உடம்பில் அடித்தான். கிண் என்று நொன்பட்டை விழுந்து உடம்பு பூராவும் வலி பரவ, அன்புமன், "அம்மா" என்று அலறினான். "தீ ஒழுக்கா திக்கலை... அதான் ரெண்டு வாட்டியும் எங்க தவிரிச்சு..."

அந்த நேரத்தில் ஒரு ஜீப்பின் ஓசை கேட்டது. "ஓடிவா, நாமகடீ சத்தம்கேட்டிருக்க போல" சதித் கால் பிடரியில் இடிக்க ஓடினான். அன்புமன் (தராவரை) பிடித்துக் கொண்டு கரம் உற அவன் பின்னால் ஓடினான்.

பிரமான் தத் தியூஸ் பெப்பரின்

The following particulars regarding the ownership of "KALKI" the Tamil weekly newspaper, are published as called for by Rule 6 of the Registration of Newspapers (Central) Rules 1956.

FORM IV

1. Place of Publication: Madras
2. Periodicity of Publication: Weekly
3. Name of Printer: V. Murali
Nationality: Indian
Address: AA-117, Shanmughi Colony,
Anna Nagar,
Madras-600 040.
4. Name of Publisher: V. Vaidyanathan
Nationality: Indian
Address: 6-A, Warren Road,
Madras-600 004.
5. Name of Editor: K. Rajendran
Nationality: Indian
Address: 1, Fifth Street,
Lake Area,
Mangambakkam,
Madras-600 034.

6. Names and addresses of individuals who own, the newspaper and partners or shareholders holding more than one per cent of the total capital. Bharatham Publications Private Limited, 84/1-C, Race Course Road, Gaiety, Madras-600 032.

I hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

V. Vaidyanathan
Publisher

1.3.1966

பரப்பில் மறைந்திருந்தார்.

"அவ்வா... அன்புதான் அந்த வாகனம்
தங்கியது.

"என்ன அன்பு?"

"உங்கிட்டே ஒரு விஷயம் சொல்ல
ணும்மா..."

"அட, ஏன் அப்போ? வா... என்ன ஆச்சு
சொல்லு..." - பரமான்னத் பேப்பரை
மடித்து வைத்துவிட்டு ஆர்வத்தோடு அங்கே
கூப்பிட்டார்.

அன்புதான் விம்மல்களும், அழுத
வெடிப்புக்களுமாகக் காட்டிய நடத்தையைச்
சொல்லான்.

பரமான்னத் சற்றே கவியடிபடப் பேசி
னார்.

"அன்பு... ஒன்றான் அப்பனுக்கு அந்தப்
பிண்டலாக் கொடுத்தேன்... கண்ண வெண்

யாடறத்துக்கு. அதுமே தொடர் கொடுக்
கலை... அப்பா எடுத்திருக்கான். துப்பாக்கியை
போலப் பார்த்துக் கூடத் தெரிந்
திருக்கு அப்பனுக்கு... கபாலமாயே அப்பனுக்
குச் சின்ன வயிடுக்குத் துடைக்காடற
தெல்லையான் இவ்வாறுத் திருக்கு... நான்
கூப்பிட்டுக் கண்டிருக்கிறேன்...

அவர் கூப்பிட்டுக் கண்டிருந்ததின் பரன்
மறுதான் தெரிந்தது. விறகுக் கட்டையால்
செய்த அன்புதான் முதுகில் முன்று கொடு
பேரட்டான். "அப்பாவிட்ட எண்ணக்கோன்
சொன்னதுக்காக..."

ஒவ்வொரு தாளும் அன்புதனக்கு
ஏதாவது ஒரு சின்னத் தண்டனை என்று
செய்திருமான் திருத்தான். ஒருதான் மரத்தின்
மீது ஏற்றி விட்டு, ஏனைய தகர்த்தி இரண்டு
மணி நேரம் உச்சிக் கிணியிலேயே உட்கா
வைத்தான். இன்னொரு நடையை, நாயை
"காட்சி"லும் என்று ஏனையிட்டுத் தொடரும்
முருக்கொட ஓட விரட்டி, சந்தோஷப்பட்டுச்
சிரித்தான். வெந்தோர் செம்பில் எடுத்து
அன்புதனின் முதுகில் விசிறினான்.

முதுபடியும் எழுமானிடம் சொல்லியே
ஆசையென் றும் என்று அன்புதன் தீர்மானம்
செய்த அந்தச் சனிக்கிழமை, பரமான்னத்
வெகு தாமதமாக-விடு திரும்பினார்.

தீப்பிசிறுத்து இறங்கும் போதே டெண்டர்
ஒரு இருந்தார். அவரோடாகச் சாப்பாட்டு
யணை ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டது.

"காட்டியே அடிக்கடி சந்தனைமரம் திருட்
டுப் போவது என்று சொன்னேனே, இன்
னக்கு சாத்திரி அது சம்பந்தமா திருட்டான்
கருக்கு ஒரு பெரிய வலை விரித்திருக்கோம்.
தான் உடனே புறப்படணும்..."

சாப்பிட்ட கையோடு தீப் ஏறிப் புறப்பட்
டுப் போய் விட்டார்.

அன்புதன் சீதையைப் பற்றிச் சொல்ல
முடியாத துக்கத்தினால் வேலையில் சேருபட்
டான்.

இரவு.

அன்புதன் கைகளை மார்பில் குறுக்கிக்
கொண்டு இருட்டில் படுத்திருந்தான். இவர்
என்று விழிப்பு வந்தது.

விழிப்பு வந்ததும் அந்தகால காரணம்
புர்த்தது.

விட்டிருந்தவிரிந்து ஒரு பெண்ணின் தீன
மான குரல் - எழுமானிடம் குரல்! - உடனே
கிணிக் குல் சில ஆண்களின் முரட்டுக் குரல்
கன்.

அன்புதன் வாரிச் சுருட்டிக் கொண்டு
எழுந்தான். சந்தமெழப்பாமல் ஹாஸ்குடன்
ஒடினான். எழுமானிடம் படுக்கையறைவைச்
செய்ததே போது குரல்கள் தெனியாகக் வெட்
டன.

"பெரிய மகாத்தா காத்தி உன் புதுஷன்.
காட்டுவே வெட்கமா சந்தனை மரத்தை நாய்க்
வெட்டினது. இவன் சொத்து போலிடற
மாறின. குறுக்கே குறுக்கே மூக்கை நுழைத்
திருன். அப்பனுக்கு ஒரு பாடம் சொல்லாம
தாங்க ஓயப் போறதில்லை... இழுத்துட்டு

2ஆம் ஆண்டு விழா அறிவிப்பு

உங்களுக்கு வளமான
வளிக்காவதற்கு
இன்றே முதலீடு செய்து
அதிக வாய்ப்பு பெறுவீர்!

உங்களுக்கு இரண்டாம்
ஆண்டு விழாவான
இப்பொழுதுதான்.

1 ஆண்டு	2 ஆண்டுகள்	3 ஆண்டு கள்	5 ஆண்டு கள்
20%	21%	22%	24%

பிக்சட் டெப்பாசிட்டுகள்

வரலாற்றிலேயும் எல்லா நேரங்களிலேயும்
அறிவித்து வந்திருக்கும், நாங்கள் அறிவித்து வந்திருக்கிறோம்
கூடுதல் விதிகளால் உங்களுக்கு மிகவும் முதலீடு செய்து பலனடைவீர்கள்.

ஸ்ரீ வசந்திஸ் மோட்டார்ஸ் ஹைஸ் கார் ஸ்டோர்சு
178 வடக்கு (North) உலகம் ரோடு த. நகர், சென்னை - 600 012.

விவரங்கள் கேளுங்கள்

விவரங்கள் கேளுங்கள்

1971-72-ல் வித்யார்த்திகளின் புகழ் புகழ்

மஹாத்மா ஜி. கோவிந்த தீக்ஷிதரவர்களுக்கு 154 ரூபாய் மந்திரிக்கப்பட்டு தொடர்ந்து நடந்து வரும்
வேத பாடசாலைகள் மெற்படி வியாபாரத்துடன் போல் இயங்கும் கார்ப்பரேட்டிவ் வகுப்புகள் தற்போது
பாடசாலைகளில் 85 மாணவர்களுக்கு வேதாந்தம் சென்று வருகின்றனர். அவர்களுக்கு ஒரு நாள்
உணவளிக்க சுமார் ரூ 250/- ஆகிறது. இந்த தொகை நித்தந்தரமாக நடக்க ரூ 2500/- மூலதனம் ஏற்
படுத்தியோ அல்லது அங்கப்போது ரூ 250/- அனுப்பினோ ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் உணவளிக்க
வும் அங்கத்தினத்தில் பங்கு கொள்ளக் கொடுக்கும்.

தங்கொடை அனுப்ப வேண்டிய பெயரும் முகவரீதும்;

அதன்வது வித்யாசார்வா மஹா ராஜா ஸாநேதப்

ஸ்ரீ கோவிந்த தீக்ஷிதர் புண்டி ஸ்மரண வமிதி

0-78, மூன்றுவது கிராஸ் தெரு, ஸ்ரீதேவர் காலனி.

கும்பகோணம்-612 001.

ஸ்ரீதேவ தங்கொடைக்கு 80 ரூபாய் வித்யாசார்வா வரிவிலக்கு உண்டு.

வாய்க்கடா இவனை... திமிறினு நானை வெட்டி
மாடுகிற இவனையும் வெட்டியாக..."

அன்புமகள் அடிவயிற்றில் மின்னல்
தாக்க, மெல்ல அந்த அனார்க்குள் எட்டிப்
பார்த்தான்.

நான்கு முரடர்களின் பிடியில் எழமானி
வாயில் துணிவடைக்கப்பட்டு, திமிறிக்
கொண்டிருந்தான்.

அன்புமகள் திரும்பி ஒடினாள்.

விட்டில் சதிரைத் தவிர வேறு வாரும்
இல்லை. சதிரைச் சூழல்கள் நுழைந்து, கட்டி
லில் பாய்ந்து, அவள் போர்வைவயை விலக்கி,
அவள் முகத்தைத் தட்டி எழுப்பினாள். பரபரப்
பாக விழியத்தொடங்கியவளான தூவியைக் கொண்
லாள்.

சதிரை அன்புமகனை விடுபட்டு என்று
தள்ளிக் கொண்டு எழுந்தாள். மேனாக்கு
ஒடினாள். மேனாது விளக்கைப் போட்டு,
பிராயசனாக நிறந்து பிண்டலை எடுத்துக்
கொண்டாள். பரபரப்பான கைகளால்
தோட்டாக்களைப் பொறுக்கி, பிண்டலில்
பொருத்திக் கொண்டு வெளியே ஒடினாள்.

அன்புமகள் அவனுக்குப் பின்னே ஒடி
னாள்.

வாய்க்கடா நிறந்து கிடந்தது. வராததா
வில் நாய் ரத்தத்தில் கிடந்தது. தோட்டத்
தின் புல்வெளியில் நான்கு பேரும் நரநர
வென்று இழுத்துப் போக, சதிரை அம்மா
காங்கிரசும், கடம்பையும் உதறிக்
கொண்டு துடித்தாள்.

"எங்க அம்மாலை விட்டுருங்க..." சதிரை
அந்த இரவின் அமைதி விரிய அவறினாள்.
பிண்டலை இரண்டு கைகளாலும் பற்றி
உயர்த்தி, "கட்டுருவென்... விட்டுருங்க..."
என்று தொண்டை அநிர மறுபடியும் உதறி
னாள்.

முரடர்கள் நிற்கவில்லை. இன்னும் அவசர
அவசரமாக அவன் அம்மாலை இழுத்
தார்கள்.

சதிரை அம்மாவின் கால்களைப் பற்றியிருத்
தவரைக் தறி வைத்தான். ஆத்திரம், அவ
சரம், படபடப்பு - விளைவை இழுத்தான்.

அந்த இருட்டின் மின்சாரம் பாய்ந்ததும்
நினைவை அநிரடித்துக் கொண்டு தோட்டா
பாய்த்தது - ரேரே சதிரை அம்மாவின்
நெஞ்சுக்குள்ளே. அவன் சட்டென்று
தொய்த்து விழ, அந்த அவசர அநிரச்சிலிங்
முரடர்கள் அவரை அப்படியே போட்டு
விட்டு வரவேக்து ஒடினார்கள்.

"சதிரை" அன்புமகள் அவறினாள்.

"அம்மா!" சதிரை துப்பாக்கியைத் தூர
எறிந்தாள். படிக்கலில் இடறி விழுந்து
தோட்டத்தில் ஒடினாள். "அம்மா, அம்மா,
அம்மா..." அவனுடைய முரட்டுப் பிடியாத
முகம் அம்மாவின் ரத்தம் தொய்ந்த நெஞ்சில்
புதைந்து முட்டியது.

அன்புமகள் டிபன் தட்டோடு சதிரை
அனாவில் நுழைந்தாள்.

கட்டிலில் ஓடுங்கி உட்கார்ந்திருந்த சதிரை
அன்புமகனை வெறித்துப் பார்த்தான்.
அன்புமகள் அவரை நெருங்கி, மடியில்
உவரிக் பரப்பினாள்.

டிபன் தட்டைத் திறந்து, "இன்னிக்கு
உப்புமா" என்றாள். கப்பலால் கொஞ்சம்
கொஞ்சமாக எடுத்து சதிரை வாய்க்குள்
ஊட்டினாள். சாப்பிட்டு முடிந்ததும் சரத்
துணியால் வாய் துடைத்தாள்.

குளமலிட்டு வெளியேறும்போது, சிலத்தி
கள் வரிசை பின்ன ஆரம்பித்துவிட்ட கான்
வால் வறக்களைப் பார்த்தாள்.

அவள் கண்களில் இருந்து நீர்முத்துக்கள்
புரப்பட்டுக் கீழே உருண்டன.

— ஜெயமங்கலம்

சாந்திரா கிருஷ்ணம்

முத்துப் பேரன்
நாமாச்சாரி

சுவாமிநாதர்

சுமையான பணம்! ஒரு பணம்! ஒரு பணம்! ஒரு பணம்!

தம்பதி திடமதி:

"சட்டமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் ஒரு ஓட விரட்டி விரைவேத்துடன் தாக்கி, வரலாறு படைத்த தகவல் கட்டி எம். எம். ஏ.சுருக்கு இந்த ஆண்டுக்கான அம்மையிருது" வழங்கினதற்கு விரைவேண்டும் என்று தீர்மானத்தைப் பெருமிதத்துடன் தான் முன்மொழிந்தேன்!"

- வனம்மதி ஆனந்தம்மதி, தஞ்சாவூர்.

"நாடு முழுவதும் போராட்டங்கள் பெருகிவிட்டன. விரைவேனோபோராட்டம் நடத்தி அதைத் "தொழிவிடவே" செடுத்து வருகிறார்கள். இதனைத் தடுக்க, இவர்கள் பெற்ற அரசியல்வாதிகள் மட்டுமே போராட்டம் நடத்தலாம் என்று அவசரச் சட்டத்தை அரசாங்கம் இன்றவேண்டும்!"

- வந்தரூப், எம். தாராவணம், மதுரை.

திடமதி: ஏன் இப்படிச் சுவைவா சட்ட கார்த்திருக்கிகள்?

முன்னாள் எம். எம். ஏ. சட்டசபைவைக் கலைச்சட்டாய்க் இருந்த எம். எம். ஏ. பதவியும் போயிருக்க: இனி என்ன செய்யறதுன்னு யோசித்திறேன்...

திடமதி: இதுவ யோசிக்க என்ன இருக்கு? உங்க முன் அனுபவத்தையெல்லாம் பயன்படுத்திப் பேட்டை ரவுடிங்களுக்கு ஒரு பதிலிடுக. உடம்பைப் பணம் பண்ண வேண்டியதுதானே!

- கு. சவேசன், சென்னை - 15.

"திட்டக் கமிஷன் என்று ஒன்று அமைத்ததாய்தானே அவர்கள் திட்டத் திட்ட தாக்குப்பிட்டுக் குறைவேண்டியிருக்கிறது...? நாய்கள் ஆட்டிக்கு வந்தால் திட்டக் கமிஷன் தீர்விட்டுத் திட்டாத கமிஷன் ஒன்றை உடனடியாக அமைப்போம் என்று உறுதி அளிக்கிறேன்!"

- அ. சா. குருசாமி, திருவாரூர்.

கு. 100/- பரிசு!

அ. சா. குருசாமி, வனம்மதி ஆனந்தம்மதி ஆகிய இவ்வொருவரும் எழுதியுள்ளன வெவ்வேறு திடமதி இணைப்புகள் இதுவரை நிராகரமாகியுள்ளன. எனவே பரிசு இரட்டிப்பு முறைப்படி இவ்விருவரும் தலா கு. 100/- பரிசு பெறுகிறார்கள்! வாழ்த்துக்கள்.

வித்திலும் தாயதாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவனிடம் மக்களுக்கு நன் மதிப்புப்பெறும். டிராக்மாநிலம் அவனைப் போது வரவில்லையென்று மக்கள் கிரேடி அடித்து விடுவார்கள். இது மேல்நாட்டு ஆணைய கங்கனில். இங்கே ஒருவனது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையின் ஐய்லா — கைபா தாதனை கள் அவனது பாபுமாரியை அழிக்கிறது. மோட்டுக்களைக் குவியச் செய்கின்றனவே!

* சித்ர பாபு, சிவந்தாசலம்.

? 'தர்மத்தின் வாழ்வதின்' குறு கையுள்; தன்ம பிள்ளும் வெள்ளும்' என்ற பாரதி வரிகள் அ. ந. மு. க. இன் இது அணிமீனும் உறுவிராகின?

! கைத்தாண்டல் வேதம் ஒதுகின்றன.

* மோதுதம், ஸ்ரீரங்கம்.

? பருத்தியை வாழ்வதன் கருணாநிதி கலவி மெட்டியில் 'பாவிதன்' என்ற பதத்தைப் பயன்படுத்துகிறாரே?

! 'பாவச் செய்கை புரிந்தவர் பாவி' கள்; பிறவியாக வாரும் பாவி ஆவியென நிலம்' என்பதே பருத்தியை வாழ்.

* வி. தாதாநித்யன், திருச்சி.

? 'மாலை வளர்ந்தது' என்று உறுவிராகின?

! மாலை வளர்க்காமலேயே ஆதிபரவத்தின் அருளைப் பெருக்க முடியும்.

* வி. கார்த்தி, பன்னத்தூர்.

? தங்கக் கட்டி ஆட்சிக்கு வந்தால், வஞ்ச வாவண்மற்ற ஆட்சி அமைப்பு என்று சொல்வதே உறுவிராகின?

! அவருடைய சொற்களிலேயே பதிக் கருவதென்றால், 'இது அவருடைய கருத்து; கட்டிக் கருத்தல்ல.

* ரெவெனியூ, கரோடு.

? பத்தாக்களை வெறுப்பவராமே, புதித ஆளுகை?

! இதை உண்மை என்றே ஏற்க வேண்டி இருக்கிறது, கொடுமை அவர் வந்தடைந்த போது போக்குவரத்து நிறுத்தப்பட்டதை அறிந்து, வருத்தி, மறுதான் பதவி ஏற்கச் செய்த போது அதே தவறு மீண்டும் நடக்காமல் பார்த்துக் கொண்டதை வெளிக்கும் போது.

* க. நியாகராசன், தெய்வேலி.

? 'இருபது ஆண்டுகளாகக் கட்டிக்குத் தேர்தலே நடத்தாத இ. காங்கிரசுக்கு அங்கே காரம் இருக்கக் கூடாது' என்கிறாரே. தெய்வேலி?

! அப்பாடா! ஒரே அபத்தமான அரசியல் பேச்சுக்களிடையில் ஒரு தெனியான எத்தனை. சேற்றிலே செந்தாமரை யாகப் பூத் திருக்கிறது. 'கட்டிக் கட்டித் தேர்தல்களை நடத்தாத காங்கிரசுக்குப் பொதுத் தேர்தலில் நிற்க உரிமை இல்லை' என்று கட்டம் செய்வது ஜனநாயகத்தைப் பண்படுத்துதல்.

* எம். மகேந்திரன், திடீரங்கலம்.

? இந்திரா காந்தி போல் ராஜீவ் ராஜ்குமார் பண்புபரர?

! ஒன்று. இரண்டா? விடுமுறைக்குப் பண்புடன் அரசு செயல்படும் குப்பலாத ஒப்பத் தங்கள்; விமானத்தில் சர்வதேச பூனைச்; அதிகப்பாச செயலில் அபத்தாட்டுப் 'பயணம்; அடிக்கடி அமைச்சரவை மாற்றுவதில் கிண்கிள் ரீகார்டு; தல்வவரை கல்வவரை விவக்கி, ஆமாம் சாமிகளை மட்டும் வைத்துக் கொண்டது; போல்போரஸ் — நீர் மூலம் பெரங்கள் இத்தாதிபுடன் வேட்டல்; ராஜ்ய கையில்தான் ஜனாதிபதி யின் தீர்ப்புக்கு எதிராக களை செய்குமாறு தமது கட்டிக்காரர்களைத் துண்டி விட்டு விட்டுப் பிறகு அமைத் தல்வவரை அமைதிப் பது போல் பாதிதல் எழுத்து போனது. இந்திரா ஆளுகை செய்யும் அபரிமிதச் செய்கைகள் பற்றி உபேந்திரா கேள்வி எழுப்பினார் அனுமதித்ததனால் அமைத் தல்வவரே செய்த குற்றமாம்! அமைதிக்கு எதிராகவா! எத்தெய்வேலியில் தாய் எட்டடி பாய்த்தால் துட்டி பதினாறு பாய்கிறது என்ற கதை!

* ராஜேந்தர் பிரியன், திருச்சி.

? 'என் தங்கக் கையாணி' படத்தில் சிம்பு லின் தடியு...?

! 'சிம்பு சிம்பு, கட்டி கருப்பு' என்ற சிலைகளைப் பாட்டுத்தான் பதிக்.

* ஜி. தாராசலன், பெங்களூர்.

? ஐந்தாண்டுகள் இன்னும் கொடுமையு் பருத்திப்பரும்கொடுமை வந்து கொள்ளுதல் கும்பெரு தரம் இத்துவாக இருக்கத்தான் வேண்டுமா?

! தமது மகத்தைத் தாய்க்கொடுத்த துணிவுடன் தாம் முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, விட்டு விட்டு ஒருவரும் வேற்று விட்டில் தஞ்சம் புகுவதும் கொணுத்தனம்.

* கு. 13 பக்க பெறுபுரை:

எம். மகேந்திரன்,
ராஜேந்தர் கட்டக்குத் தெரு,
திடீரங்கலம் — 612 404.

பி.சி.சொர்க்கார் தோத்துப் புரணி!

மிகக் குடியான அனுபவங்களில் இரண்டைக் கொண்டு பி. சி. சொர்க்கார் துனியர்:

ஒரு முறை கல்கத்தாவில், கங்குலி மார்க் செட்டிற்குப் போயிருந்தேன். என்னை அடை யாளம் கண்டு கொண்டதும் நெய் கூட்டம் சேர்ந்து விட்டது. ஒருவர், கம்மகலிக்குத் துபாய் நாளையத்தைக் காட்டி, "எங்கே இந்த நாளையத்தை மறைத்து போகச் செய்வதென் பாரிக்கலாம்" என்றார்.

"நாளையத்தை மறைப்பச் செய்வது மெடை யில் மட்டுமே சாத்தியம்: இங்கே முடியாது" என்று நான் சொன்னதை அவர் நம்ப வில்லை.

திடீரெனக் கூட்டத்திலிருந்து ஒருவர், "சொர்க்கார்! தீவகம் நிஜமானுமே கிரேட்! பார்த்தெட்டில் நாளையத்தை மறைப்பச்

செய்ய முடியாது என்று சொல்லிக் கொண்டே மத்திரம்போட்டு எப்பாக்கெட்டி லிருந்து துபாய் நோட்டை, மாயமாய் மறைப்பச் செய்துவிட்டார்களே!" என்றார். எனக்கு அதிர்ச்சியாய் இருந்தது.

அவரது துபாய் நோட்டை, யாரோ பித் பாக்டெட் அடித்திருக்க வேண்டும். நான் மாயமாய் மறைப்பச் செய்வதில்லை என்று எல்லாவை சொல்லியும் யாருமே நம்ப வில்லை! "எங்கே திரும்ப வருவது வுக்கள் பாரிக்கலாம்!" என்றார்கள்.

எனக்கு என்ன செய்வது என்றே புரிய வில்லை. கடைவியில் என் பானிலிருந்தே துபாய் நோட்டை எடுத்துக் கொடுத்தேன்! "ஆகா! மத்திர ஜாலம்! அபாரம்!" என்று கூட்டம் மகிழ்ந்தது!

இன்னொரு சமயம் ஓர் கணவனத் தன் சரப்பேட் போனான். ஒரு சிலுவை என்னிடம் வந்து, "இதோ இந்த பிஸ்கட் பாக்டெட்! வைத்து மெழிக் செய்து காட் டுங்கள், பாரிக்கலாம்!" என்று சொல்லி, பிஸ்கட், பாக்டெட்டைக் கொடுத்தான்.

நான் பாக்டெட்டிலிருந்து பிஸ்கட்டை ஒரு பிளேட்டில் கொட்டினேன். நான்கு பிஸ்கட் கள் இருந்தன. "இதைச் சரி சமமாக நாம் பங்கிட்டுக் கொள்வோம்" என்று சொல்லி, காலி பிஸ்கட் பாக்டெட்டிலுள் முதல் பிஸ் கட்டை வைத்து, உடைத்து, "ஒரு பாதி உணக்கு; ஒரு பாதி எணக்கு" என்று கூறி, அவனிடம் ஒரு பாதியைக் கொடுத்து விட்டு, இன்னொரு பாதியைக் காலி பாக் டெட்டுக்குள்ளேயே வைத்திருந்தேன். இதே போலவே மற்ற மூன்று பிஸ்கட்டையும் பிஸ்கட் பாக்டெட்டிலுள் வைத்து, பாதி பாதியாய் உடைத்து, ஒரு பாதியை அவனிடம் தந்துவிட்டு மறு பாதியை நான் எடுத்துக் கொண்டேன். கடைவியில் எப்ப னிடம் கேட்டேன்: "இப்போது தலா நான்கு அரை பிஸ்கட்டை வைத்திருக்கிறோம், அல்லவா? தீவக நான்கு அரை பிஸ்கட்டை, இரண்டு முழு பிஸ்கட்டுகள் ஆக்குவாயா?" அவன் "முடியாது" என்றான்.

"நான் என் பங்கை இரண்டு முழு பிஸ் கட் ஆக்கிவிட்டேன் பாரி" என்று சொல்லிப் பாக்டெட்டைக் கவிழ்த்தேன். இரண்டு முழு பிஸ்கட்டைகள் வெளியில் வந்தன.

எப்படி இதைச் செய்தீர்கள்!" என்று கேட்டான்.

"ரொம்பச் சலபம் முதல் பிஸ்கட்டைப் பாதி பாதி எடுத்துக் கொண்டோம். இரண் டாவதையும் அப்படியே, ஆனால் மூன்றாவது பிஸ்கட்டை முழுசாய் பாக்டெட்டுக்குள் வைத்துவிட்டு, ஒரு அரை பிஸ்கட்டை எடுத்து உன்னிடம் கொடுத்து விட்டேன். அதே போல நான்காவது பிஸ்கட்டையும் முழுசாய் வைத்துக் கொண்டு, இரண்டா வது அரை பிஸ்கட்டை உன்னிடம் தந்து விட்டேன்! என்னிடம் இரண்டு முழு பிஸ்கட் கள்; உன்னிடம் நான்கு அரை பிஸ்கட்டை! அவ்வளவுதான்!" என்றேன்.

சென்னை தியாகராயநகர் எஸ். அப்பாஸ்வாமி குருப் நிறுவனங்களின் அதிபர் ஸ்ரீ எஸ். அப்பாஸ்வாமி அவர்களின் புதல்வி செனபாக்கியவதி பூவனேஸ்வரிக் கும். சென்னை ஸ்ரீ V. கிருஷ்ணய்யரின் குமாரன் சிரஞ்சீவி ககவனம் என் கிற குமாருக்கும் சென்னையில் சமீ பத்தில் விவாஹம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. விவாஹத்துக்கும், மாணியில் நடந்த வரவேற்பிற்கும் சென்னை நகரப் பிரமுகர்களும், தொழிலதிபர்களும் வந்திருந்து தம்பதியரை ஆசீர்வதித்தனர். வரவேற்பில் சங்கீத கவாதிதி ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி அவர் களின் இன்னிசையும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. வாழ்க மணமக்கள்.

கல்வி பத்திரிகையில் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற ஸ்ரீ K. வெங்கட்டராமன் அவர்களின் குமாரன் சிரஞ்சீவி கோதண்டராமனுக்கும், பெங்களூர் கஸ்டம்ஸ் அதிகாரி ஸ்ரீ I. ஜானகிராமன் அவர்களின் குமாரத்தி செனபாக்கியவதி உஷாவிற்கும் சமீபத்தில் விவாஹம் வெகு சிறப்பாக நடை பெற்றது. வாழ்க மணமக்கள்.

பிரங்க வண்டியில் தண்டனை!

சூடு மரண

சூடுமையான பஞ்சம். ஓரிஸ்ஸாவில் 1856 இல் நிலவிய அவலத்தைப் பறப் படுத்திக் கொண்டு வியாபாரிகள் தானியம் கிளையெல்லாம் பதுக்கினார்கள்.

அறுபது வயதைக் கடந்த அந்த மனித ரால் மக்கள் படும் துயரைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. வறுமை, பசி, பட்டினியிலிருந்து மக்களைக் காப்பாற்றத் துடித் தார்.

வியாபாரிகளிடமிருந்து தானியத்தை விதை நெல்லாகப் பெற முயன்றார். ஊர்ப் பிரமுகர் என்கிற பொறுப்போடு, கிடங்கி லிருந்து தானியத்தை எடுத்து மக்களுக்கு வழங்க ஏற்பாடு செய்தார். ரெய்ப்பூரின் துணைக் கமிஷனராக இருந்த சார்லஸ் எலியட் என்பவருக்கு முன்கட்டத் தகவல் கொடுத்துவிட்டுத்தான் அவர் இந்த ஏற் பாட்டைச் செய்தார்.

ஆனால், மக்கள் என்கிற வியாபாரி ஒருவரின் புகாருக்கு மதிப்புக் கொடுத்து, ஆய்வு அரக சம்பல்பூரில் அவரைக் கைது செய்து, ரெய்ப்பூர் சிறையில் அடைத்தது.

1857ம் ஆண்டில் புரட்சிக் கனல் மூண்டு நூடு முழுவதும் தீ பரவிய போது -

ஓரிஸ்ஸாவின் சட்டிக் பகுதியும் வெருண்டி எழுந்தது. சிறையிலிருந்த அந்த அறுபத்திரண்டு வயதுக் கிழவர்தாம் தங்கள் தலைவன் என்று பிரகடனப்படுத்திய அந்த மக்கள், சிறையை உடைத்து அவரை விடுவிக்கவும் செய்தார்கள்.

அந்தக் கிழவர் தம் தொடர்புடைய பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தோடு மோதிகள், பிரிட்டிஷ் ராணுவம் ஏற்படுத்திய சேதமும்,

அப்பாவி மக்கள் மீது நடத்தப்பட்ட அட்டுழியமான தாக்குதலும் அவரை நெழி வைத்தன.

மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்கிற கடமையுணர்வோடு நாமே வலியுச் சென்று ராணுவத்தினிடம் சரணடைந்தார் அவர்.

கலவரம் செய்தார் என்று குற்றம் சாட்டி அவருக்கு மரண தண்டனை விதித் தது பிரிட்டிஷ் அரசு. பொது இடத்தில் பவர் முன்னிலையில் மரண தண்டனை நிறைவேற் றப்பட்டது.

1857ம் ஆண்டு டிசம்பர் பத்தாம் தேதி யன்று இப்படி மக்களுக்காகவும் நாட்டுக் காகவும் தம்முடைய உயிரை அர்ப்பணித் தவர்தான் வீர நாராயண் சிங். ஓரிஸ்ஸா வின் மகாநதி பள்ளத்தாக்குப் பகுதியில் பிறந்த நாராயண் சிங்கின் படுகொலையை ஒட்டி ரெய்ப்பூரிலிருந்த சிப்பாய்களும் பொது மக்களும் ஒன்று திரண்டு, ராணு மான் சிங் என்பவரின் தலைமையில் கிளர்ச்சி யைத் தொடங்கினார்கள். ஒரு பிரிட்டிஷ் அதிகாரி படுகொலை செய்யப்பட்டார். கிளர்ச்சியாளர்கள் பதினேழு பேர் மரண தண்டனை பெற்றார்கள்.

வீர நாராயண் சிங்கின் தியாகமும், கிளர்ச்சியாளர்களின் துயர முடிவும் இந்திய சுதந்திர இயக்கத்துக்குப் புதிய எழுச்சியை உண்டினை.

வீர நாராயண் சிங் மரண தண்டனை பெற்றதை நினைவிடும் வகையில் பாரத அரசு அறுபது காச அஞ்சல் தலை வெளி யிட்டுள்ளது. பிரங்க வண்டியில் வைத்துக் கட்டப்பட்டு மரணத்தை எதிர்த்தோக்கி நிற்குந் கிழாட்டுச் சிங்கம்.

— சுப்ர பாலன்

பரதன் அச்சத்தில் அச்சுறுப்பார் வி. குரவி. பரதன் பப்லிகேஷன்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் சச்சிபாச வெலி கிரெய்ஸ் லி. ஸெத்தியநாதன். ஆலிசை. டி. ராஜேந்திரன்.

முதலி: ரெய்ப்பூர்ஸ் சாஹு, கிளாடி, சென்னை - 400 822. போன்: திவாகக் காரியாலயம்: 4 2164 9, 4 76 187; ஆலிசை குழு ஆலயங்கள்: 4 74 145.

ஆண்டுச் சந்தா - உள்நாடு: ரூ. 184/-; வெளிநாடு: கப்பல் தயார் ரூ. 280/-; விமானத் தயார் ரூ. 820/-; ஆறு மாதச் சந்தா - உள்நாடு: ரூ. 53/-; வெளிநாடு: கப்பல் தயார் ரூ. 14 9/-; விமானத் தயார் ரூ. 34 9/-.

உதயநாயகிகாவதும் ஜனதாசெம்
மண்ணத்தேவி உலையின்
உளமகிரும் ஜனதாசெம்

ஜனதாசெம் -
உள்ளம் கொள்ளை கொள்ளும்
பெயற்கையின்
மண்ணங்களையெல்லாம்
உங்கள் இல்லத்தில் சேர்த்திட
ஜனதாசெம்

ஜனதாசெம்

வினாடிகளில் நிவாரண
மளிக்கும் பாம்!

ஜண்டு பாம்
ஜலதோஷம், தலைவலி
மற்றும் நோவுகளிலிருந்து
துரித நிவாரணம்

OFFICIALLY SELECTED BY
RELIANCE CUP '87

ZANDU BALM

CRICKET FOR PEACE

ஜண்டு பாம் பலவகை வலிகளை நீக்கும்பதில், இதர
பரம்பரைவிட, அதிக சக்தி வாய்ந்த வலி நிவாரணி,
தலைவலி, ஜலதோஷம், தசைப்பிடிப்பு, மூட்டுவலி, மற்றும்
சூக்கு ஆயிவகைகளிலிருந்து நிவாரணமளிக்கிறது.
ஜண்டு பாம் 80 இனியற்றது. கிறமற்றது. அதனால்
கறை படிபுமேல் எந்த பயமில்லை. சிகிச்சைபற்றது—
அதனால் விட்டமேல் வெளியிலே உபயோகிக்கலாம்.
நறுமணமும் கொண்டது. ஜண்டு பாம் எரிசுமிக்க
பார்க்குமா கொண்டதால் குறைவாக உபயோகித்தால்
போதும். அதனால் சிக்கனமானது. மிகுதுவகை சரமம்
நிற்கும் உகந்தது. அதனால்தான் நாப்பமாக்கை நங்கள்
குழக்ககளுக்கு ஜண்டு பாமமே நடவ விருமபுவிருக்கள்.
சீசைன்மேல் இருக்கும் சிகப்பு சீலைப் பார்க்குது வாங்குங்கள்.

ஜண்டு பாம்
வலிகளை நீக்கும் பாம்